

NHÂN VĂN (biên dịch)

NĂNG LỰC ĐỂ THAY ĐỔI CUỘC SỐNG

Trao đổi sự tâm thường cá nhân
vì ý nghĩa quan trọng
của tinh thần



NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

 **NhanVan.vn**
Nhà sách trực tuyến

RICH WARREN
NHÂN VĂN (biên dịch)

NĂNG LỰC ĐỂ THAY ĐỔI CƯỚC SỐNG

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Trao đổi sự tầm thường cá nhân vì ý nghĩa
quan trọng của tinh thần



NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

NĂNG LỰC ĐỂ THAY ĐỔI CUỘC SỐNG

RICH WARREN

NHÂN VĂN (*biên dịch*)

Chịu trách nhiệm xuất bản

NGUYỄN THỊ THANH HƯƠNG

Biên tập : Thanh Hương

Sửa bản in : Thảo Trinh

Trình bày : Thế Anh

Bìa : Lê Thanh

In 1.000 cuốn, khổ 14 x 20 cm tại Công ty cổ phần In Gia Định,
Số 9D Nơ Trang Long Q. Bình Thạnh TP. HCM, ĐT: 8412644.

Giấy đăng ký KHXB số 321-2009/CXB/111-43/THTPHCM.

CXB cấp ngày 17 tháng 4 năm 2009.

In xong và nộp lưu chiểu quý IV năm 2009



NĂNG LỰC THAY ĐỔI CUỘC SỐNG

Bạn muốn thay đổi điều gì về bản thân? Bạn có muốn trở nên tự tin hơn, thanh thản hơn không? Có lẽ ai cũng thích sống cởi mở hơn, ít lo lắng hay không còn nỗi sợ hãi nào. Đa phần người ta thích được thay đổi, bởi vì tự trọng sâu thẳm, chúng ta nghĩ rằng mình luôn có khả năng tự hoàn thiện.

TẠI SAO TÔI KHÔNG THỂ THAY ĐỔI?

Trong những năm làm mục sư, người ta hỏi tôi rằng: “Rick, tại sao tôi không thể thay đổi? Tôi muốn thay đổi, tôi thật sự muốn. Nhưng tôi không biết phải làm thế nào, bắt đầu từ đâu – phải chăng tôi không có năng lực.”

Chúng ta thường tìm đến những hội thảo hay hội nghị, tìm kiếm, đưa ra những cách giải trí, kể cả những cách có thể gây hại cho cuộc sống chúng ta, hoặc làm chúng ta thay đổi tức thì. Điều này cần chúng ta phải có tính tự chủ. Nghĩa là đôi khi chúng ta phải ăn kiêng. Một lần, Tôi đã ăn kiêng trọn một buổi chiều.

Có những người tham gia vào các câu lạc bộ thể thao, cố gắng luyện tập trong hai tuần, sau thời gian ấy, người ta lại trở về cuộc sống buồn tẻ như trước. Như vậy, chúng ta đã chẳng thay đổi được gì. Chúng ta đọc những cuốn sách hướng dẫn cách tự nỗ lực. Tuy nhiên, vấn đề ở chỗ sách chỉ cho chúng ta điều nên làm, nhưng lại không chỉ rõ khả năng để làm điều đó. Những cuốn sách như vậy thường đưa ra tựa như: “Hãy từ bỏ tất cả những thói quen không

tốt của bạn, hãy tích cực lên, đừng tiêu cực.” Nhưng như thế nào? Tôi phải lấy năng lực ở đâu để thay đổi? Bằng cách nào để kéo tôi ra khỏi sự mơ hồ của cuộc đời? Làm thế nào tôi thoát ra khỏi khuôn mẫu sẵn có? May mắn thay, nội dung quyển sách này sẽ chỉ ra “nguồn năng lực” mà chúng ta cần.

BẠN CÓ THỂ CÓ NĂNG LỰC PHỤC SINH

Từ ngữ *năng lực* xuất hiện 57 lần trong Kinh Tân Ước. Nó là từ dùng để miêu tả sự kiện có sức ảnh hưởng to lớn chưa từng có, một sự kiện đã làm nên sự phân đoạn thời kỳ trước và sau Công Nguyên. Đó là sự phục sinh của Chúa Giêsu từ cõi chết. Sức mạnh của sự phục sinh có thể làm thay đổi cuộc đời của bạn.

Điều quan trọng nhất trong cuộc đời là được biết Chúa; và sự hiểu biết ý nghĩa sự phục sinh. Thánh Paul viết, “Tôi muốn được biết Chúa và năng lực phục sinh của Ngài” (Phil 3:10). Trong một lá thư khác Paul viết, “Tôi nguyện cầu rằng, các bạn sẽ thấu hiểu được năng lực của Chúa vĩ đại dường bao; dành cho những ai biết tin tưởng vào Ngài. Năng lực huyền diệu ấy, đã làm Chúa hồi sinh từ cõi chết; đặt Chúa vào vị trí vinh quang bên hữu Chúa Cha trên Thiên đàng.”

Paul sử dụng tiếng Hy Lạp để nói về năng lực, *dunamis*, gốc của từ này là chữ *dynamite* (*sức công phá mạnh mẽ*). Vì vậy Paul nói rằng, “Đức Chúa muốn trao cho các bạn sức mạnh phi thường. Sức mạnh này có thể làm thay đổi cuộc đời của bạn.” Vâng, sức mạnh giống như đã giúp Chúa Giêsu hồi sinh từ cõi chết cách đây 2000 năm. Nó cũng sẽ giúp bạn thay đổi điểm yếu thành điểm mạnh. Chính vì vậy, Kinh Thánh đã mô tả năng lực hồi sinh như khả năng từ bỏ quá khứ, vượt qua khó khăn và thay đổi tính cách con người.

NĂNG LỰC CỦA CHÚA GIÚP BẠN TỪ BỎ QUÁ KHỨ

Trước tiên, năng lực phục sinh là khả năng từ bỏ quá khứ của bạn. Tôi đang nói về những thất bại của bạn, những sai lầm, tội lỗi, và sự hối tiếc. Khi nói *từ bỏ*, tôi không nói về việc phủ nhận quá khứ như nó chưa từng xảy ra. Từ ngữ *từ bỏ* có nghĩa là loại trừ ra, làm vô hiệu hóa nó để bù đắp lại một cái gì đó.

Có bao giờ bạn đi được nửa đoạn đường của một kế hoạch, và rồi mong ước có thể làm lại từ đầu chưa? Bạn đang sơn phòng khách. Bạn ngắm nhìn những màu sắc tuyệt đẹp trong bảng màu, nhưng màu sắc trên tường thì lại không đẹp. Trong tình huống đó, bạn thường mong muốn làm lại từ đầu.

Nhiều người cảm nhận cuộc sống theo cách đó. Họ nghĩ rằng: “Tôi đã gây nên quá nhiều lỗi lầm. Tôi ước mình có thể rũ bỏ chúng và làm lại từ đầu”. Những thất bại, những khó khăn, những quyết định không đúng đắn – chúng ta phải gánh chịu tất cả những việc đã làm.

Một số người dường như không thể rũ bỏ quá khứ. Điều này, dẫn đến hậu quả là quá khứ đã làm hạn chế cơ hội của hiện tại. Họ sống trong một trạng thái thường xuyên hối tiếc. Họ thường hay nói “Phải chi tôi đã không làm điều đó” hay “Phải chi tôi sửa đổi.” Họ luôn trách cứ bản thân. Họ bị giày vò bởi những ký ức đau thương, “Tôi đã gây ra nó, và tôi sẽ dành cho nó quãng đời còn lại của tôi.”

Thực ra Chúa không muốn chúng ta vướng vào vòng luẩn quẩn, là những tội lỗi, những nỗi đau cũ và cảm giác ân hận. Trong kinh 2:14, Chúa nói, ngài sẽ tha thứ tất cả tội lỗi của chúng ta và xóa bỏ mọi khoản nợ mà chúng ta phải trả. Ngài đã làm điều đó, bằng cách ban cho chúng ta Con Một của Ngài, và người đã chịu đóng đinh trên Thập Giá vì tội lỗi chúng ta.

Chúa Giêsu biết những gì bạn làm sai, nhưng Ngài đã không đến để khiển trách. Ngài đến để xóa nợ và tha thứ. Ngài đã không đến để kết tội, Ngài đến để làm bạn thay đổi. Cũng như một phiến đá sạch! Nó có thể giống bức phác thảo. Nếu nó là một bản thiết kế hay một bức tranh, thì tất cả những gì phải làm là lật phiến đá lên để lau sạch nó, để bắt đầu cho một tác phẩm. Kinh Thánh nói rằng đó là những gì Chúa đã làm đối với lỗi lầm mà tôi đã gây ra. Khi tôi đến với Chúa, Ngài đang lau sạch phiến đá, để hoàn thành bức tranh trên cuộc đời tôi.

Trong Jeremiah 31:34, Chúa nói với người Do Thái rằng “Ngài sẽ không nhớ tới những tội lỗi của họ nữa”. Câu nói đó đã trở thành một trong những câu nói được thán phục trong Kinh Thánh – Chúa, người đã tạo ra một thế giới của lòng bao dung và “Xí xóa”. Ngày hôm nay, khi tôi đến với Ngài, thú nhận những tội lỗi, cầu xin Ngài tha thứ, Ngài sẽ sẵn lòng bỏ qua quá khứ của tôi. Chúa *lựa chọn* phương thức không ghi nhớ những lỗi lầm và sự thất bại của chúng ta. Đó là một tin tốt lành! Giả đêm nay tôi chết, đứng trước Chúa trên Thiên Đàng, bạn có thể hỏi về những tội lỗi mà bạn đã phạm phải ngày hôm qua, và Ngài sẽ nói “Tội gì?”

Ngài đã bỏ qua quá khứ của bạn, để bạn tự do đi tiếp với hiện tại.

TẠI SAO CHÚA CÓ THỂ XÓA BỎ QUÁ KHỨ CỦA BẠN

Vậy cơ sở của sự tha thứ là gì?

Khi Chúa Giêsu mất, lời nói cuối cùng của Ngài trên thập giá là “Mọi việc đã hoàn tất” (John 19:30). Trong tiếng Hy Lạp, từ *tetelestai*, nghĩa đen là “đã trả đủ”, “đã triệt tiêu”. Đó là từ mà các nhà buôn viết trên hóa đơn thanh toán, khi họ đã nhận đủ tiền “đã trả đủ”. Nó được đóng dấu trên tài liệu, có liên quan tới một bản án tù được

giảm án. Chúa Giêsu đã bị treo trên cây Thánh giá. Ngài đã trả đủ cho mỗi tội lỗi các bạn đã làm. Roman 8:1 nói với chúng ta, “Vì vậy, giờ đây không có sự kết tội đối với những ai tồn tại trong Chúa”. Chúa Giêsu đã bị đóng đinh vào thánh giá, vì vậy bạn có thể thôi việc đóng đinh bản thân mình. Ngài đã bị treo lên vì những nỗi lo sợ của các bạn. Đó cũng là tin tốt lành!

Câu hỏi cần suy nghĩ là: Nếu Đức Chúa Trời quên tội lỗi khi bạn xưng tội, bạn không nghĩ là bạn phải quên nó chứ? Bạn có còn nhớ hóa đơn thanh toán đã trả lâu rồi không? Tôi đã quên hóa đơn đó ngay khi vừa trả tiền. Tôi không lo lắng về hóa đơn tiền điện tháng rồi. Ai đó nói rằng, khi chúng ta dâng lên Chúa tất cả những lỗi lầm và thất bại, Ngài sẽ ném chúng vào nơi vực sâu biển cả. Rồi Ngài đặt một bảng hiệu Cấm Câu Cá. Ngài không muốn chúng ta cứ lại nhắc hoài những tội lỗi của bản thân.

Paul nói, “Quên đi những gì ở sau lưng. Tôi tiếp tục tiến tới mục tiêu Chúa trao là thiên đàng, nơi Chúa Giêsu đang ngự trị” (Phil. 3:13-14). Tuy nhiên, rất có thể trong cuộc sống, chúng ta đang làm gián đoạn năng lực của Chúa, chỉ bởi việc không tin tưởng vào ơn tha thứ của Ngài; hoặc là chọn cách không tha thứ cho chính mình. Năng lực của Chúa, là sức mạnh để bạn có thể bỏ qua quá khứ của bản thân.

NĂNG LỰC CỦA CHÚA SẼ KHẮC PHỤC NHỮNG KHÓ KHĂN CỦA BẠN

Năng lực của Chúa, cũng là sức mạnh để khắc phục những khó khăn của bạn. Ai cũng đều có những khó khăn riêng. Cuộc sống của con người vốn đầy chông gai. Nếu bạn cho rằng mình chẳng gặp khó khăn, thì hãy kiểm tra lại nhịp tim của bạn. Chỉ những người nằm trong nghĩa trang mới không gặp khó khăn.

Vấn đề là chúng ta phải làm gì với những khó khăn? Chắc chắn là chúng ta phải cố gắng giải quyết những vấn đề đó bằng khả năng riêng của mình. Bạn đã giải quyết những khó khăn bằng cách nào? Bạn thường xuyên mệt! Kể bi quan thường tỏ ra thiếu năng lực để giải quyết những vấn đề phát sinh, anh ta thường than thở: “Tôi thật sự chán nản”. Chúng ta rơi vào trạng thái này, khi cố gắng giải quyết các vấn đề bằng cách riêng của mình.

Tôi đã gặp hàng ngàn người, họ là những người không thích cuộc sống gò bó. Họ nói, “Cuộc sống của tôi thật là bi đát, tôi là nạn nhân của hoàn cảnh. Tôi có thể làm gì được? Tôi bất lực. Đơn giản là lúc tôi cố gắng đạt được kết quả, thì người ta lại làm thay đổi kết cục đi”. Nếu bạn hỏi họ “Các anh đã làm những gì?”, họ sẽ trả lời “Tôi xoay sở theo hoàn cảnh”. Vậy, họ làm gì với hoàn cảnh đó? Có người nói rằng, hoàn cảnh giống như một tấm nệm: nếu bạn ở trên nó, bạn sẽ được nghỉ ngơi thoải mái, nhưng nếu bạn ở phía dưới nó, bạn sẽ bị ngạt thở. Nhiều người để mình xuôi theo hoàn cảnh. Cho dù chúng ta không thể điều khiển được hoàn cảnh, nhưng vẫn có thể chủ động.

Bạn có thể nói, “Này Rick, bạn đã không biết những vấn đề mà tôi đang gặp phải. Bởi lẽ tôi đang gặp khó khăn.” Nếu vậy, tôi khuyên bạn đừng tập trung vào những vấn đề khó khăn, nhưng hãy tập trung cầu nguyện với Chúa.

Hãy xem những gì Paul hỏi trong Romans 8:15, “Điều gì tách tôi ra khỏi tình yêu của Chúa? Phải chăng đó là sự phiền muộn, nỗi khó khăn hay sự bất công, sự đói khổ, túng thiếu, sự nguy hiểm hay đao kiếm?” Câu trả lời của ông trong câu 37 là “Không, trong tất cả những thứ ấy, chúng ta đã được ơn Chúa ban cho nhiều hơn những kẻ đi chinh phục.” Bạn có biết từ *chinh phục* nghĩa là gì không? Một người đi chinh phục là “người giành được quyền điều khiển,

làm chủ hoàn cảnh”. Paul nói rằng, chúng ta còn được đánh giá cao hơn những người đi chinh phục. Từ tiếng Hy Lạp giải thích, chúng ta là những người siêu chinh phục, và chúng ta có thể đạt được chiến thắng oai hùng; Nếu chúng ta đặt cuộc đời của mình trong tay Chúa, và dựa vào năng lực phục sinh, thì không gì có thể đánh bại được chúng ta nữa. *Không gì có thể nhấn chìm hoặc tiêu diệt được chúng ta.* Đó là thông điệp của sự Phục sinh và tinh thần của sách Tin mừng. Cho dù tình huống có tồi tệ đến đâu, Chúa cũng có thể xoay trở. Cuộc đời dẫu vô vọng đến thế nào, thì Chúa cũng có thể tạo ra niềm hy vọng. Chính sức mạnh và năng lực phục sinh của Chúa Giêsu, sẽ giúp bạn khắc phục khó khăn.

Năng lực phục sinh sẽ giúp bạn bỏ qua quá khứ và vượt qua khó khăn. Tuy nhiên, điều đó vẫn chưa phải là tất cả.

NĂNG LỰC CỦA CHÚA SẼ LÀM THAY ĐỔI TÍNH CÁCH CỦA BẠN

Năng lực phục sinh còn giúp bạn thay đổi tính cách. Bạn muốn thay đổi gì về bản thân, và thay đổi như thế nào? Chúng ta hãy đặt nó vào một tình huống khác: bạn muốn người bạn đời của bạn thay đổi như thế nào? Có thể điều đó sẽ biểu hiện tính cách rất rõ. Một người vợ nói chồng, “quá nóng nảy” – chín mươi phần trăm nóng tính và mười phần trăm lý trí! Trong một trường hợp khác, một hôm người chồng đi tư vấn hôn nhân và nói với mục sư rằng, anh ta muốn ly dị. Mục sư nhắc nhở anh rằng, anh đã hứa trước Chúa là anh sẽ lấy cô ấy cho dù sung sướng hơn hay khổ sở hơn. Người đàn ông nói, “Vâng, nhưng cô ấy đã tệ hơn nhiều so với lúc tôi cưới cô ấy”.

Bạn sẽ hoàn thành câu này như thế nào, “Điều đó chỉ giống như tôi...”? Điều đó chỉ giống như tôi luôn muo

màng? Điều đó chỉ giống như tôi không thể duy trì việc ăn kiêng? Điều đó chỉ giống như tôi cảm thấy lúng túng bối rối?

Điều đó chỉ giống như tôi bức dọc, chán nản, tức giận? Tôi chắc chắn là bạn biết rõ những phản tính cách nào, bạn nên thay đổi nếu bạn có thể.

CHÚA SỬ DỤNG MỘT QUY TRÌNH

Chúa sử dụng một quy trình gồm có hai bước để làm thay đổi chúng ta. Bước thứ nhất được giải thích trong Corinthians 2 (5:17), “Nếu ai tin vào Chúa, anh ta là một tạo vật mới; cái cũ mất đi để thay thế cái mới!” Khi chúng ta trao cuộc đời của chúng ta cho Chúa, đó là bước ngoặt đầu tiên. Chúng ta chẳng còn là mình nữa. Một cuộc sống mới đang bắt đầu trong tôi. Đó là lý do vì sao Kinh Thánh gọi “được sinh ra lần nữa”. Được sinh ra lần nữa không có nghĩa là chúng ta đầu thai lại, mà đơn giản là chúng ta có được một cơ hội để bắt đầu lại. Nó không phải là thay một trang đời mới, mà là vươn tới một cuộc sống mới, một sự bắt đầu mới. Đó là sự khởi đầu mới với sự khác biệt lớn. Bấy giờ chúng ta có một bản chất mới tồn tại, ẩn chứa bên trong là Chúa Thánh Thần. Một khối “nghị lực tinh thần” được chứa đựng để tạo ra năng lực! Điều đó tạo nên sự khác biệt trong lòng vũ trụ.

Được sinh ra lần nữa, giống như được sinh ra lần đầu tiên, chỉ là sự khởi đầu. Nó được nối tiếp theo bởi một quá trình sống được mô tả trong Romans 12:2. J.B.Phillips đã thuật lại như sau: “Đừng để cho thế giới xung quanh siết chặt bạn trong khuôn mẫu vốn có, mà hãy để cho Chúa tái tạo lại bạn; để cách suy nghĩ của bạn về thế giới được thay đổi. Như thế bạn sẽ chứng thực trong thực tiễn rằng ý muốn của Chúa thì tốt, thỏa đáng với Ngài, và thật hoàn hảo.”

Ở chương kế tiếp, chúng ta sẽ nghiên cứu thấu đáo hơn, làm thế nào mà Chúa giúp chúng ta thay đổi và cách Ngài sử dụng chúng. Ngài biến đổi bằng cách ban cho chúng ta hoa quả tâm hồn, như đã liệt kê trong Galatians 5:22–23 như thế nào. Mỗi chương sẽ được đề cập đến một trong những phẩm chất tốt đẹp. Khi Chúa Thánh Thần làm chủ cuộc đời bạn, Ngài sẽ tạo ra chín tính cách tốt đẹp trong con người bạn: tình yêu thương, sự lạc quan, sự bình an, lòng kiên nhẫn, sự thân ái, lòng tốt, lòng trung thành, sự lịch thiệp và tính tự chủ.

Cho tôi hỏi bạn, trong số những người làm việc chung hoặc sống chung với bạn, có bao nhiêu người bộc lộ được những phẩm chất này? Bao nhiêu người trong họ nói với bạn rằng phẩm chất này là miêu tả bạn? Sự thật đáng buồn rằng, những người có lòng thân ái rất hiếm, chúng ta thường không thương yêu nhau. Đáng lẽ ra nên sống một cách vui sướng hơn, chúng ta lại cảm thấy thất bại, buồn chán dẫn đến nỗi chán nản. Lẽ ra nên sống thanh thản hơn, chúng ta lại cảm thấy căng thẳng và đầy áp lực. Lẽ ra nên nhẫn nại hơn, chúng ta lại tức giận và cáu gắt. Thay vì thể hiện tình thân ái thì người ta lại chỉ nghĩ về bản thân. Thay vì làm theo những tính tốt, chúng ta lại thường cảm thấy chẳng có gì tốt quanh mình. Thay vì phải trung thành, chúng ta lại bỏ quên những lời hứa. Chúng ta thường hay đáp lại những người khác với thái độ tức giận, khó chịu hơn là sự nhã nhặn. Thay vì tập luyện khả năng tự chủ, chúng ta lại đứng nhìn cuộc đời một cách thờ ơ, suy lạc.

Tất cả những điều này, cho thấy sự khác biệt giữa người để cho năng lực của Chúa tác động vào cuộc đời; với người chỉ dựa vào khả năng riêng của mình. Dù thế nào đi chăng nữa, chúng ta cũng phải nhớ rằng, hoa quả của Tâm Hồn không phải là những thứ mà chúng ta cảm nhận được. Mà Chúa tạo ra chỉ khi con người hoàn toàn tin tưởng vào Ngài.

ĐỪNG CHẦN CHỪ

Duy nhất một điều, sẽ làm cản trở bạn trong việc thay đổi, như bạn và Chúa muốn bạn trở thành. Đó không phải là tội lỗi. Chẳng phải là người nào. Cũng không phải là hoàn cảnh. Mà nó chính là sự chần chừ, là sự do dự của bạn.

Tôi gặp nhiều người đang sẵn sàng để thay đổi, nhưng họ chưa bao giờ thay đổi. Họ nói với tôi "Tôi đang có ý định thay đổi". Tôi muốn trả lời "Điều đó tốt, nhưng khi nào thì bạn sẽ tiến hành việc đó?"

Sự chần chừ thật nguy hiểm. Một ngày nào đó tôi sẽ đi đến nha sĩ. Một ngày nào đó tôi sẽ làm cuộc phẫu thuật mà tôi cần. Một ngày nào đó tôi sẽ dành thời gian cho gia đình nhiều hơn... cố gắng để trở thành một tín hữu, trở nên tích cực hơn trong nhà thờ... theo đuổi giấc mơ nào đó. Một ngày nào đó tôi sẽ giữ cân. Một ngày nào đó! Thường là không, ngày đó sẽ không bao giờ tới.

TẠI SAO PHẢI TRẢI QUA MỘT ĐÊM NỬA VỚI LŨ ÉCH?

Một trong những bộ phim yêu thích của tôi là *Thập Giới*, Charlton Heston tài giỏi làm chia tách Biển Đỏ, vì thế người Do Thái có thể đi qua. Gia đình tôi lo lắng đến hành vi của tôi mỗi khi tôi xem phim *Thập Giới*, bởi vì suốt mấy tuần sau đó tôi cứ đi và nói giống như Yul brynner, người đóng vai Pharaoh trong phim. Khi những đứa con hỏi tôi điều gì, tôi trả lời "Để yên cho tôi viết xong đã!"

Một trong những sự việc tiêu lâm về sự kiện xoay quanh cuộc di dân của người Do Thái từ Ai Cập, liên quan tới mười tai họa mà Chúa đã giáng xuống. Mỗi tai họa trên đều một vị Chúa của người Ai Cập. Chẳng hạn như, người Ai Cập tôn thờ con rắn, vì thế Chúa đã ban

cho họ nhiều con rắn để thờ cúng. Rồi đến tai họa về ếch. Kinh thánh nói rằng ếch có ở khắp mọi nơi. Nó chắc hẳn là một mớ hỗn độn! Tôi chắc là bà Pharaoh gây áp lực cho Pharaoh để xin hàng và tiêu trừ lũ ếch.

Cuối cùng, Pharaoh triệu tập Moses and nói, “Được, Moses, tôi bỏ qua.” Thế là Moses hỏi “Khi nào thì ông muốn tôi loại trừ lũ ếch?” Câu trả lời của Pharaoh lúc này không thể tin nổi. Ông ta nói “Ngày mai”. Ông ta chắc hẳn đã điên rồi! Tại sao người ta không chờ đợi tiêu diệt lũ ếch ngay?

Có một bài giảng nổi tiếng với nội dung “Một đêm nữa với lũ ếch”. Bạn có muốn trải qua một đêm nữa với lũ ếch không? Tại sao thế giới lại hay trì hoãn một sự thay đổi, chắc chắn trở nên tốt đẹp hơn? Chúng ta mong đợi Pharaoh truyền: “Hãy tiêu diệt lũ ếch ngay lập tức!” Nhưng không, ông ta bảo “Ngày mai”.

Bạn và tôi cũng hay làm như thế. Chúng ta trì hoãn bằng cách thoái thác những thay đổi mà biết nó sẽ tốt hơn. Tại sao vậy? Có lẽ chúng ta tự mãn chăng. Chúng ta lười thay đổi. Hay có lẽ ngại thay đổi, bởi chúng ta không biết sẽ ra sao đây. Có lẽ chúng ta quá tự kiêu hay đơn giản là quá cố chấp. Bất kể lý do gì thì chúng ta cũng đã đang làm trì trệ công việc.

Những kỹ sư không gian NASA kể với chúng tôi rằng, nhiên liệu sử dụng hầu hết trong việc phóng tên lửa được đốt cháy chỉ trong vài giây đầu tiên cho quá trình phóng lên. Đầu tiên, nó cần một năng lượng và lực đẩy rất lớn để đẩy tên lửa ra khỏi bệ phóng. Thế nhưng, một khi nó chuyển động và hướng về phía quỹ đạo, thì chỉ cần một lượng ít hơn nhiều so với ban đầu là có thể dễ dàng điều khiển và kiểm soát hơn nhiều. Lý do là nó đã khắc phục được quán tính.

Có một điều tôi nói với bạn rằng, Chúa Giêsu có thể bỏ qua quá khứ của bạn; Ngài giúp bạn khắc phục những

khó khăn bạn đang phải đối mặt, và chính Ngài sẽ làm thay đổi tính cách của bạn. Nhưng đối với bạn để khắc phục quán tính thì đó là một vấn đề hoàn toàn khác; hãy để cho Ngài làm điều đó bạn nhé! Thiết nghĩ, mặc dù bạn có thể đồng ý với những điều tôi nói, bạn vẫn còn có thể chờ và hãy để Giêsu giúp bạn “một trong những ngày này”

Chúa Giêsu có năng lực tạo ra những biến đổi trong cuộc đời của bạn ngay bây giờ. Ngài sẽ cho bạn khả năng để bắt đầu và dìu bạn bước tiếp. Ngài sẽ ban cho bạn sức mạnh để tống khứ mọi chần chừ hay do dự trong bạn.

Nếu bạn không thể để quá khứ sau lưng, Chúa Giêsu, Ngài sẽ ban cho bạn lòng khoan dung trọn vẹn. Ngài có thể thay đổi cuộc đời bạn như một khởi đầu mới. Bạn có thể cảm thấy giống như vật đã hỏng không thể sử dụng được nữa, rồi rạc đến nỗi không có cách gì kết nối lại được. Nhưng không bao giờ là quá trễ để bắt đầu lại! Bạn sẽ không bao giờ thất bại cho tới khi bạn bỏ lại quá khứ sau lưng.

[Download Sách Hay | Đọc Sách Online](#)

Có lẽ bạn bị mắc kẹt trong mớ những vấn đề của mình. Sự phục sinh nhắc chúng ta không có tình huống nào là tuyệt vọng cả. Hãy thanh thản. Tin tưởng vào Chúa. Bạn sẽ không bị hoàn cảnh chi phối. Không có gì là không thể đối với Chúa. Ngài vẫn làm công việc cứu rỗi. Còn bạn chờ đợi điều gì nữa? Ngay bây giờ bạn có thể cầu xin rằng, “Lạy Chúa Giêsu, xin hãy nắm giữ cuộc đời con. Hãy cất đi những điều tốt đẹp, những sai trái và cả những điều xấu xa ra khỏi con. Xin hãy giữ lấy mỗi phần trong con người con”. Ngay bây giờ hãy mở lòng ra đón nhận tình yêu của Chúa và hãy để cho năng lực chuyển hóa hồi sinh của Ngài trở thành hiện thực trong cuộc đời bạn.



VIỆC CỦA CHÚA VÀ SỰ THAY ĐỔI CỦA TÔI TRONG NGÀY

Khu vườn của ba tôi nơi xuất phát những ký ức đáng nhớ nhất của tôi khi lớn lên. Đường như ba tôi đã trồng mọi thứ trong khu vườn đó. Thực tế là ông ta trồng đủ để nuôi cả làng. Bất cứ khi nào đến thăm nhà, người ta cũng thường ra về với một giỏ đầy rau tươi và trái cây ngon.

Loại trái cây mà cha tôi trồng chỉ là một trong những loại cây trái – hoa quả thiên nhiên. Trong đó còn có loại sinh học, là giống nòi sinh vật và dòng dõi con người. Tiếp đến là hoa quả tinh thần, đó là những gì mà Chúa đang nói tới trong Galatians 5:22-23. “Những hoa quả tinh thần là tình yêu thương, sự lạc quan, sự bình yên, lòng kiên nhẫn, sự thân ái, lòng tốt, lòng trung thành, sự lịch thiệp và tính tự chủ.” Chín phẩm chất này miêu tả tính cách của một tín đồ Cơ Đốc giáo chuẩn mực.

Vấn đề đặt ra là làm sao chúng ta có được những phẩm cách này? Hiển nhiên là Chúa không chỉ tác động lên tôi trong một ngày, cũng như những phẩm chất này không bất ngờ trở nên hiện rõ trong cuộc đời tôi. Ngài đã sử dụng một tiến trình. Trong chương này chúng ta sẽ tìm hiểu tiến trình đó.

SỰ CỘNG TÁC

Thánh Paul mô tả tiến trình gồm hai phần, mà Chúa đã sử dụng trong Philippians 2:12-13 đoạn mà ông nói

“Hãy cứu rỗi bạn”, để kết luận “Người đang trong bạn, đó là Chúa”. Nghe như là một sự tương phản bạn nhỉ? Nhưng không. Nó là một nghịch lý. G.K.Chesterton diễn tả một nghịch lý là “sự thật để gây sự chú ý”. Paul thích dạy những nghịch lý.

Mấu chốt để hiểu nghịch lý này là chữ nhỏ dòng 12. Paul chú ý với ta rằng không nói “hãy làm vì sự cứu rỗi bạn”. Rõ ràng là một sự khác biệt lớn. Làm vì một cái gì có nghĩa là đạt được, xứng đáng lãnh nhận. Kinh thánh dạy rõ rằng, sự cứu rỗi không phải là những điều chúng ta phải làm. Mà là món quà miễn phí do ân huệ Chúa ban. Paul nói “Hãy thực hiện việc cứu rỗi bạn”, đó là Paul đang nói về việc “rèn luyện tinh thần”.

Bạn làm gì trong việc rèn luyện thể chất? Bạn muốn phát triển cơ bắp mà Chúa đã nắn tượng trên thân xác bạn. Rèn luyện nghĩa là trau dồi, vận động mọi cơ, sức lực, cả ý chí mà bạn được ban. Điều mà Paul đã đề cập đây: Hãy trau dồi đời sống tinh thần của bạn!

Chúa đóng góp một phần lớn trong việc phát triển tinh thần của chúng ta, phần kia là của bạn. Phần Ngài ban năng lực, phần chúng ta phải tìm cho mình một phương pháp. Thực hiện việc cứu rỗi bạn trong đó Chúa là người điều khiển bạn.

CHÚA DÙNG LỜI CỦA NGÀI

Trước tiên chúng ta nhìn vào phương cách Chúa sắp xếp trong quá trình thay đổi bạn. Tiếp đến tìm ra phần của chúng ta để lựa chọn một số việc cần làm. Qua Kinh Thánh là công cụ đầu tiên Chúa dùng để thay đổi chúng ta. Thông qua Kinh Thánh Ngài chỉ dạy ta nên sống như thế nào. Quyển *Timothy* hai trang 3 dòng 16–17 kể lại rằng “Chúa khích lệ chúng ta qua toàn bộ Kinh Thánh ngài ban, dạy cho con người biết điều đúng và cho nhận biết điều sai; kéo

chúng ta khỏi những sai trái và trợ giúp chúng ta làm điều đúng. Đây là cách thức Chúa giúp chúng ta, cũng như chuẩn bị những hoàn cảnh ở từng thời điểm thích hợp.”

Kinh Thánh chuyển hóa cuộc sống của bạn ra sao? Tôi nghe rằng, có một kẻ ăn thịt người ở hòn đảo Nam Hải được cải hóa, ông ấy đang ngồi đọc Kinh Thánh bên cạnh một chậu lớn; cũng có một nhà nhân chủng học tiến đến đội mũ bằng câu hỏi “Anh đang làm gì đó?”

Người thổ dân trả lời “Tôi đang đọc Kinh Thánh”.

Nhà nhân chủng học chế giễu “Anh không biết thời hiện đại, loài người văn minh sẽ bác bỏ cuốn sách này ư? Chỉ toàn là những điều giả dối. Anh không nên phí thời gian để đọc nó.”

Kẻ ăn thịt người nhìn nhà nhân chủng học từ đầu đến chân và trả lời một cách chậm rãi, “Thưa ông, nếu không nhờ quyển sách này, ông sẽ bị ở trong chậu đó đấy!” Chính nhờ sách Phúc Âm cải tạo, biến đổi cuộc đời ông đấy.

Nếu bạn thực sự nghiêm túc cải tạo cuộc đời mình, trước tiên phải tiếp cận Kinh Thánh. Bạn cần đọc, nghiền ngẫm, nhớ Kinh Thánh để áp dụng trong cuộc sống.

Khi người ta trình bày với tôi về việc yếu đức tin, tôi hỏi họ “Bạn có thường đọc Kinh Thánh không?”

“Không thường lắm”.

“Bạn có đang học Kinh Thánh không?”

“Ồ, không chắc lắm.”

“Bạn có nhớ Kinh không?”

“Không.”

“Thế thì, bạn mong muốn đức tin mình lớn mạnh như thế nào?” Kinh Thánh dạy rằng “Đức tin đến từ việc lắng nghe Sách Phúc Âm” (Rom. 10:17, NKJV).

TRONG TIẾN TRÌNH CỦA CHÚA: THẦN LINH NGÀI

Công cụ thứ hai mà Chúa dùng để thay đổi chúng ta là Chúa Thánh Thần. Khi để Chúa đi vào cuộc đời mình, Chúa Thánh Thần, người sẽ bước vào cuộc đời chúng ta, làm chủ và hướng dẫn bạn (Rom. 8:9–11). Thần linh của Chúa ban cho chúng ta sức mạnh và sinh lực mới, những mong muốn ta làm điều thiện. Khi Thần Khí hoạt động trong ta, chắc chắn ta sẽ ngày càng trở nên giống Ngài hơn.

Giả như giờ bạn chưa thể nắm bắt được điều gì từ chương này, thì hãy cảm nhận rằng: mục tiêu hàng đầu của Chúa trong cuộc đời bạn là làm cho bạn giống Chúa Giêsu. Thần linh của Ngài là dùng Sách Phúc Âm, để trong Chúa chúng ta giống Người Con hơn. Giống Chúa Giêsu là giống gì ở Ngài? Cuộc đời của Ngài ở trần gian đã thể hiện tinh linh của Chúa qua chín phẩm chất: tình yêu thương, sự lạc quan, sự bình yên, lòng kiên nhẫn, sự thân ái, lòng tốt, lòng trung thành, sự nhả nhận và tính tự chủ.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

CHÚA SỬ DỤNG NHỮNG HOÀN CẢNH

Qua việc đọc Kinh Thánh, đây là cách lý tưởng của Chúa trong việc thay đổi chúng ta; để khám phá nên sống như thế nào, ta phải phụ thuộc vào Thần Linh tồn tại bên trong của Ngài; Bí quyết để chúng ta có khả năng có thể làm được mọi điều. Thế nhưng, đa phần chúng ta cố chấp chẳng dễ dàng thay đổi. Và Chúa áp dụng một công cụ thứ ba là – hoàn cảnh. Tôi đang nói tới những vấn đề, những áp lực, những cơn đau tim, những khó khăn hay những căng thẳng. Những điều mà ta luôn chú ý đến. C.S.Lewis nói rằng, trong niềm vui sướng của tôi có Chúa âm thầm từ sâu thẳm tận đáy lòng, Và ngài sẽ kêu gào trong nỗi đau của con người. Trong hoàn cảnh đau khổ là lúc ngài hiện diện.

Trong bản dịch Phillips, Romans 8:28–29 đọc, “Đối với những ai yêu mến Chúa, được gọi theo đường hướng của Ngài, thì mọi sự đối với họ diễn ra đều tốt đẹp cả. Đối với Chúa... lựa chọn họ để làm nổi bật chân dung gia đình Chúa Ba Ngôi”. Không gì ngoài ý Cha, trừ phi đó là “sự chất lọc từ Chúa Cha”.

Điều thú vị ở đây là việc Chúa dùng những tình huống đúng thời điểm của nó, không có sự khác biệt nào ở đây cả. Chúng ta thường tự gây ra những vấn đề vì những quyết định sai, những phán quyết mang tính chủ quan và thường là những tội lỗi bản thân. Đôi lúc cũng có những vấn đề từ những người xung quanh. Đôi lúc cũng do ma quỷ làm như nó đã làm với ông Gióp. Chúa nói rằng nguyên căn của tình huống hay vấn đề của nó chẳng có liên quan đến nhau. Ngài nói: “Ta sẽ còn dùng đến nó trong cuộc sống của các con”. “Ta sẽ làm cho nó phù hợp với khuôn mẫu của ta; Ta sẽ làm cho nó thích hợp với kế hoạch vĩ đại của ta trong cuộc đời của các con, để làm cho các con giống như Chúa Giêsu.” Vì vậy, nếu chúng ta để ý ta sẽ thấy rằng không có tình huống nào trong cuộc sống là vô ích. Sách Cách Ngôn 20:30 có lời rằng: “Những cú sốc hay những tổn thương xua tan những điều xấu xa, và cái làm nên giá trị tâm hồn là sự trừng phạt thân xác.” Có lẽ điều này ít nhiều bạn đã trải qua. Đôi khi một kinh nghiệm thương đau giúp ta thay đổi cách thức của mình. Nói cách khác, chúng ta không muốn thay đổi khi chúng ta nhìn thấy điều tốt, hơn là lúc chúng ta cảm thấy cái xấu! Tại sao vậy? Bởi vì nỗi sợ thay đổi bị lấn át vì nỗi đau.

Tôi mang giày vì sự thoải mái, không phải vì kiểu dáng. Cách đây vài năm, tôi có một đôi giày màu đen mà hầu như ngày nào tôi cũng mang nó. Nhưng rồi tôi đã làm thủng một lỗ dưới đế, tôi vẫn tiếp tục mang nó vì thoải mái. Tôi tự hứa sẽ không bắt chéo chân khi ngồi nơi sân ga, như thế người ta sẽ không nhìn thấy lỗ thủng.

Tôi biết mình cần mua đôi giày mới, nhưng tôi cứ chần chừ. Rồi một tuần nọ, trời mưa suốt cả tuần. Những chiếc tất sau bốn ngày dầm nước đã khiến tôi thay đổi và mua đôi giày mới. Sự không thoải mái là điều đầu tiên trong việc thay đổi.

Chúa nói với chúng ta thông qua Kinh Thánh, dưới sự thúc giục của Chúa Thánh Thần, không chú ý nhưng Ngài ở ta qua mọi tình huống của cuộc sống. Điển hình Kinh Thánh nói chúng ta rằng, nên khiêm tốn thì Thánh Thần Chúa sẽ làm cho chúng ta khiêm tốn. Giả như chúng ta không khiêm tốn, Ngài sẽ dùng những tình huống để dạy ta. Và Ngài có thể dùng mọi tình huống trong cuộc sống để làm cho chúng ta trưởng thành hơn. Đó là về phần Chúa. Còn phần của chúng ta là gì?

CHÚNG TA PHẢI CHỌN LỰA QUAN ĐIỂM SỐNG CỦA MÌNH

downloadsachmienphi.com

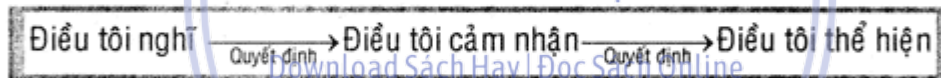
Sự phát triển tinh thần rõ ràng không tự nhiên mà đạt được. Sự thay đổi là cả một vấn đề chọn lựa. Chúng ta không thể ngồi thụ động không làm gì và chờ đợi để phát triển. Chúng ta phải có ba lựa chọn nếu như chúng ta thực sự muốn thay đổi.

Trước hết chúng ta phải chọn lựa một cách cẩn thận những gì chúng ta nghĩ tới. Sách Cách Ngôn 4:23, trong bản dịch Phúc Âm, nói rằng: "Hãy thận trọng cách bạn nghĩ; cuộc sống bạn hình thành từ những suy nghĩ của bạn." Một lần có người nói rằng: "Bạn không phải là những gì bạn nghĩ bạn là, nhưng những gì bạn nghĩ thì chính là bạn. Nếu bạn sắp thay đổi cuộc sống, thì bạn phải thay đổi cách suy nghĩ trước đã. Sự thay đổi luôn bắt đầu từ những ý tưởng mới."

Làm như thế để trở thành một tín đồ Cơ Đốc giáo? Sự ăn năn. Sự ăn năn thường là một từ dễ hiểu nhầm. Tôi đã

từng nghĩ đến điều đó khi một người đứng ở góc đường với bảng hiệu: “Quay lại hay hủy hoại!” Thực ra, ăn năn tiếng Hy Lạp có nghĩa là ân hận ăn năn, và nó có nghĩa là thay đổi tư tưởng, quan điểm của bạn. Khi tôi trở thành tín đồ Cơ Đốc giáo, tôi đã thay đổi cách nhìn về mọi thứ. Romans 12:3 nói rằng chúng ta được chuyển hóa bởi sự đổi mới tư tưởng của mình. Đó không phải là “được chuyển hóa bởi sự khống chế mà chuyển hóa bằng cách đổi mới tư duy.”

Kinh Thánh dạy chúng ta rằng cách bạn suy nghĩ quyết định cách mà bạn cảm nhận, và cách bạn cảm nhận quyết định cách bạn hành động. Vì thế nếu bạn muốn thay đổi những hành động của bạn, bạn phải trở về nguyên căn và thay đổi cách suy nghĩ. Đôi khi bạn tỏ ra chán nản. Bạn biết tại sao không? Bởi vì bạn cảm thấy chán chường. Vậy bạn có biết tại sao cảm thấy chán nản không? Bởi vì trong bạn luôn tồn tại những ý nghĩ tuyệt vọng. Tương tự vậy, sự giận dữ, sự lo lắng làm suy nghĩ của bạn trở nên tiêu cực.



Hãy tưởng tượng bạn sở hữu một chiếc tàu siêu tốc, với hoa tiêu tự động. Chiếc tàu đi về hướng Đông; nhưng bạn quyết định đi về hướng Tây. Bạn muốn chuyển một hướng 180 độ. Có hai cách để làm được chuyện đó. Người hoa tiêu tự động thì lái tàu về hướng Đông, nhưng bạn chụp lấy vô lăng và xoay nó với một lực thẳng đứng. Con tàu bây giờ hướng về phía Tây, nhưng toàn thời gian mà bạn khống chế nó đi về hướng Tây, bạn phải chịu áp lực căng thẳng. Đó là bởi vì chiếc tàu bản chất nó đi về hướng khác. Bạn cố sức và căng thẳng vì thế bạn chóng mặt. Bạn biết chuyện gì xảy ra rồi đấy. Bạn rời khỏi tay lái và... Bạn từ bỏ việc ăn kiêng, bắt đầu hút thuốc trở lại, ngưng tập thể dục, hay đang rơi vào những khuôn khổ cũ có liên quan tới gia đình bạn.

Sự thật là, cố gắng để ép bản thân thay đổi bằng cách khống chế hoàn toàn thì khó tạo ra được kết quả lâu dài.

Cách khác để chuyển hướng con tàu của bạn là điều khiển hoa tiêu tự động. Hiện tại hoa tiêu tự động trong cuộc đời bạn là những tư tưởng của bạn. Bạn hoàn thành câu tôi đưa ra trong chương một như thế nào, “Điều đó giống như tôi là...”? Bạn hoàn thành câu đó vài lần, và rồi tôi sẽ nói cho bạn biết cái gì quyết định nên hoa tiêu tự động trong cuộc sống của bạn.

Tuy nhiên, bạn có thể chuyển hóa bằng cách đổi mới tư duy của bạn. Đừng chú trọng vào những hoạt động của bạn. Đừng tập trung vào cảm giác. Người ta nói rằng: “Tôi sẽ trở nên đáng yêu hơn” hay là: “Thà tôi chết đi thì sướng hơn”. Nhưng ép buộc cảm giác thì không có tác dụng. Tập trung một cách đơn giản vào việc thay đổi tư tưởng của bạn.

Khi bạn thay đổi tư tưởng, bạn cũng làm thay đổi cách cảm nhận. Tôi phải ngưng suy nghĩ về những ý nghĩ đem lại cho tôi phiền phức, và bắt đầu hướng tới những ý nghĩ tốt đẹp có thể.

Giêsu nói: “Bạn phải nhận ra sự thật và sự thật sẽ làm bạn thanh thản” (John 8:32). Khi bạn đặt cuộc đời của bạn dựa trên sự thật – bạn sẽ sống với những suy nghĩ đúng đắn, không nhận thức sai lầm hay niềm tin giả dối, và bạn đặt cuộc sống của bạn trên những ý nghĩ đúng đắn ngoại trừ Lời Chúa – bạn sẽ thanh thản. Bạn sẽ thấy những thói quen, cảm giác và những hành động cũ biến mất đi.

Chúa ban cho chúng ta Ngôi Lời, nhưng chúng ta nên sống lời Ngài. Chúng ta phải tập chiêm nghiệm. Khi tôi dùng từ *chiêm nghiệm*, tôi không nói về việc ngồi trong tư thế luyện yoga và hát “om”. Bạn không cần TM, yoga hay bất cứ kỹ thuật chiêm nghiệm nào theo tôn giáo

phương Đông. Tránh những kiểu đó ra. Chiêm nghiệm theo Sách Phúc Âm. Hãy đọc cuốn Thánh Thi và xem bao nhiêu lần David nói: “Con chiêm nghiệm lời Chúa ngày và đêm”.

Trong bài Thánh ca 1 chúng ta đọc “Chúa, người ban ơn cho những ai không bước theo sự cám dỗ của ma quỷ”. Nói cách khác, anh ta sẽ không theo những điều sai trái. “Nhưng niềm say mê của anh ta theo đường lối của Chúa [Kinh Thánh], và ông ta hằng chiêm nghiệm ngày và đêm (điều nhấn mạnh được nói thêm).” Vì vậy, “Anh ta giống như cây được trồng bên dòng nước, đơm hoa kết trái đúng mùa và lá của nó không tàn theo thời gian. Bất cứ mọi điều anh ta làm đều tốt đẹp. Đó là lời có kèm lời hứa.”

Chúa nói rằng khi bạn suy ngẫm lời dạy của Ngài ngày và đêm, bạn sẽ sinh hoa quả. Chúng ta đang nói về người sinh nhiều hoa quả— là người đầy tình yêu thương, lạc quan, bình yên, kiên nhẫn. Ngài cũng hứa với bạn khi thực hiện điều đúng. Có hai lời hứa quan trọng trong Thánh Kinh về sự thành công; một lời hứa thì ở đây và lời nữa ở trong Joshua 1:18. Chìa khóa của sự thành công là chiêm nghiệm theo Sách Phúc Âm.

Thế thì chiêm nghiệm theo lời của Chúa có nghĩa là gì? Nếu bạn tra từ chiêm nghiệm trong từ điển, bạn sẽ thấy một từ đồng nghĩa là *sự nhai lại*. Nhai lại là việc mà một con bò làm khi nó nhai thức ăn nhai lại của nó. Một con bò ăn cỏ, nhai tất cả những gì nó có thể nhai và nuốt đi. Thức ăn ở trong bao tử bò một chốc, rồi một lúc sau đó nó ợ thức ăn lên – với mùi vị được làm mới. Đó là sự nhai lại. Con bò đó đang chất mỗi 28 gram chất dinh dưỡng ra từ cỏ. Đó là sự chiêm nghiệm. Chiêm nghiệm được hiểu là sự tiêu hóa. Chiêm nghiệm không có nghĩa là bạn để tư duy của mình ở sự trung lập và không nghĩ gì. Chiêm nghiệm là suy nghĩ một cách nghiêm túc về những gì bạn

đang đọc. Bạn lấy một câu kinh và tự hỏi: “Câu này có ý nghĩa gì đối với cuộc sống của tôi?” Hãy cất vấn lương tâm bạn về điều đó, và tâm sự mọi điều với Chúa.

Chúa chúng ta, Ngài luôn quan tâm và thấu hiểu những gì ta nên hướng tới. Trong Philippians 4:8 Ngài cho biết chúng ta nên nghĩ đến tám loại vật khác nhau nhưng chúng có thể ở cùng nhau. Ngay bây giờ hãy dành ít phút để đọc câu kinh này và suy ngẫm về chúng. Hãy chuyển trò với Chúa về chúng. Đây sẽ là cách tốt để luyện tập chiêm nghiệm lời của Chúa.

Colossians 3:16 nói rằng: “Hãy để Sách Phúc Âm sống trong bạn một cách dồi dào”. Mỗi ngày bạn nên dành một khoảng thời gian nhất định, tối thiểu 10 – 15 phút, ngồi xuống và đọc một đoạn Kinh Thánh, sau đó suy ngẫm về những gì mà bạn vừa đọc. Hãy dâng lên Chúa tất cả trong lời cầu nguyện. Đó là bước đầu thay đổi phần bạn. Đây là những lựa chọn chúng ta hướng tới.

CHÚNG TA PHẢI NƯỞNG TỰA VÀO THẦN LINH CỦA CHÚA

Chúng ta cũng có thể lựa chọn để nương tựa vào Chúa Thánh Thần. Chúa nói, “Ta đặt Chúa Thánh Thần trong các con để ban cho các con năng lực”. Tất cả tín đồ Thiên Chúa giáo đều phải mặc lấy Thần Khí của Chúa trong cuộc đời mình, nhưng không phải tất cả tín đồ Cơ Đốc giáo có năng lực của Chúa trong cuộc sống của họ. Giêsu cho ta chiêm ngưỡng một bức tranh đẹp minh họa về vấn đề này trong John 15. Ngài ví đời sống tinh thần của chúng ta như cây nho và nhánh của nó. “Ta là cây nho, các con là nhánh” Ngài nói “Cây nho ở trong Chúa, và ngài thì ở trong cây nho để sinh ra nhiều trái; vì thế không có Chúa, bạn không thể làm gì cả” (John 15:5 NKJV).

Trong phần minh họa này, nhành cây hoàn toàn phụ thuộc vào thân cây nho; bản thân nó không thể tự sản sinh ra trái. Trái là một điều sai trái. Nếu tôi đi ra khỏi dòng suối và buộc những trái táo lên các cành của một cây chết và rồi đưa vợ tôi tới nói rằng: “Em yêu, hãy nhìn một cây đầy trái của chúng ta kìa”, cô ấy sẽ tiếp lời bạn “Anh đã buộc chúng lên cây”. Điều đó giống như khi một tín đồ Cơ Đốc giáo nói: “Tôi sẽ buộc chùm quả vào cuộc đời tôi. Một ít chùm kiên nhẫn ở đây, một ít chùm lòng tốt ở kia, và một ít chùm tự chủ ở đó. Tôi sẽ làm như thế trên cây của riêng tôi”. Không thể làm điều đó. Đó là điều sai trái. Nên nhớ, nó là hoa quả của tình thần.

Bây giờ bạn có thể nói: “Làm thế nào tôi biết rằng tôi đang ở trong Chúa? Làm thế nào biết tôi đang được treo trên cây nho? Làm thế nào tôi biết tôi đang tựa vào thần linh của Chúa?” Đơn giản thôi. Hãy nhìn vào đời sống tâm linh của bạn. Những lời nguyện cầu của bạn chứng tỏ sự phụ thuộc của bạn vào Chúa.

Bạn cầu nguyện điều gì? Bất cứ những điều bạn cầu nguyện thì là những điều bạn bám víu vào Chúa. Còn những điều bạn quên hoặc không cầu nguyện cùng Chúa, nghĩa là bạn đang “đánh vật” bằng khả năng riêng mình. Lời nguyện cầu phải chăng là sự thử thách gay gắt.

Nương tựa vào thần linh Chúa, là bạn ở mãi trong lời cầu nguyện âm thầm của mình. Dâng lên Chúa những quyết định của bạn. Cầu nguyện với Ngài về những nhu cầu, những sở thích, cùng những dự định, hay những vấn đề mà bạn sắp phải đối mặt. Cầu nguyện cho người mà bạn sẽ gặp. Cầu nguyện cho công việc làm ăn của bạn. Cầu nguyện cho tất cả mọi thứ. Đó là những gì có nghĩa là tồn tại, là nhận thấy rằng Chúa luôn đồng hành và hiện hữu trong bạn. Khi cầu nguyện, bạn bắt đầu thấy hoa quả đang “chín” trong cuộc sống mình.

CHÚNG TA PHẢI PHẢN ỨNG VỚI HOÀN CẢNH THEO CÁCH KHÔN NGOAN

Hơn thế nữa, để lựa chọn tư duy và lựa chọn cách nương tựa vào thần linh Chúa, chúng ta cũng có thể *lựa chọn cách phản ứng với hoàn cảnh sống của mình*. Victor Frankl là một trong những người Do Thái bị đưa vào trại tập trung đảng viên Đảng Quốc Xã ở Dachau. Ông ta nói rằng trong lúc ở trại, vệ binh đã tước đoạt của ông ta mọi thứ. Họ lấy đi thân thể, vợ con gia đình, đồ đạc, thậm chí họ còn cướp đi cả nhân cách của ông ta. Nhưng có một thứ mà không ai có thể lấy đi được. Ông ta viết: “Thứ cuối cùng của tự do con người, là khả năng lựa chọn thái độ trong hoàn cảnh hiện tại trước mắt.” (Sự tìm kiếm ý nghĩa của Nhân Loại, Washington Square Press, p.12). Người vệ binh không thể lấy đi ở Frankl sự tự do lựa chọn thái độ sống.

Chúng ta không thể làm chủ mọi tình huống trong cuộc sống. Chúng ta không đoán được điều gì sẽ xảy ra ngày mai, ngay cả hôm nay nữa. Chúng ta không thể làm chủ hoàn cảnh của mình, nhưng chúng ta có thể điều khiển cách đối phó chúng như thế nào. Khi trải qua một kinh nghiệm, có thể làm chúng ta trở nên tệ hơn hay làm ta trưởng thành hơn. Những vấn đề trong cuộc sống không quá nhiều thứ xảy ra với chúng ta, nhưng phần nhiều vấn đề xảy ra từ chính chúng ta.

Paul nói về vấn đề này trong Romans 5:3-4. Ông ta nói, ngay lúc này chúng ta có thể vui sướng, thậm chí ngay cả trong những thử thách và khó khăn. Những khó khăn sẽ rèn luyện sự kiên trì và giúp chúng ta phát triển tính cách chín chắn. Vì vậy mà ta có thể vui sướng trong những khó khăn của mình, không chỉ là chịu đựng chúng; bởi vì ta biết rằng Chúa đang sử dụng mọi hoàn cảnh trong cuộc sống chúng ta. Thậm chí Ngài còn sử dụng cả những vấn đề mà tôi tự rước vào bản thân.

Ngài còn dạy tôi qua mọi tình huống trong cuộc sống. Câu chuyện Joseph trong Cựu Ước như là tình huống của cuộc sống. Joseph đã bị các anh em mình phản bội đem bán làm nô dịch. Về sau ông ta nói: “Các người đã có ý định hãm hại ta, nhưng Chúa đã dự tính tình huống này là tốt đẹp” (Gen. 50–20). Tình huống này ta cũng thấy nhiều trong cuộc sống. Có lẽ ngay lúc này có ai đó đang cố làm bạn bị tổn thương. Đừng lo lắng. Nếu bạn là một tín đồ, nếu bạn đặt cuộc đời bạn trong tay Chúa, Chúa có thể thậm chí dùng tình huống thương đau đó như một điều tốt lành. Ngài sẽ làm nảy sinh trong bạn một tính cách trưởng thành. Đó là tất cả những gì thuộc về hoa quả tinh thần. Thiên Chúa muốn tạo ra tính cách của Ngài trong cuộc đời mỗi chúng ta, bởi vì Ngài hiểu rõ hơn ai hết, càng giống Chúa bao nhiêu, chúng ta càng trở nên hoàn thiện bấy nhiêu.

Khi Thượng Đế tạo ra loài người, Ngài đã làm cho anh ta “theo hình ảnh của Ngài” (Gen. 1:27). Đó là kế hoạch đầu tiên của Tạo Hóa, và không hề thay đổi. Ngài muốn tạo ra chúng ta giống như chính Ngài, là vì Chúa yêu bạn. Ngài đã làm điều đó như thế nào? Điều Ngài làm là thông qua Kinh Thánh, thông qua Chúa Thánh Thần, và thông qua những tình huống, những hoàn cảnh. Chúa làm chủ trên những phẩm chất, tính cách của ta. Tiếng Hy Lạp từ dùng cho tính cách trong Romans 5:4 có nghĩa là “được thử nghiệm và được kiểm nghiệm xác thực”. Nó diễn tả đã được luyện qua lửa là những chịu đựng thử thách trong cuộc sống.

Bạn đã từng xem thước quảng cáo hành lý trên TV đăng hình một con khỉ không? Ở sân bay, một chiếc vali được chất lên băng tải, thay vì được nâng lên cẩn thận, thì một con khỉ khiêng lên một cách thô bạo. Nó quảng hành lý khắp phòng, giẫm đạp lên đó, nhún nhảy và bị ném lên không. Bấy giờ phần hành lý đó chắc chắn đã chịu được thử thách. Tuần này bạn có thể bị căng thẳng trong công việc.

Bạn có thể bị rắc rối ở nhà, nhưng Chúa có thể dùng những tình huống này trong cuộc sống của bạn.

Một trong những điều quan trọng nhất tôi viết ra đây, trong những trang sách này là: sự thật là để có được hoa quả tinh thần, Chúa đã ban cho bạn một năng lực, đủ sức đương đầu với các tình huống, những khó khăn trong cuộc sống.

Vậy liệu Chúa tạo ra tình yêu trong chúng ta như thế nào? Sẽ dễ dàng để yêu mến một người đáng yêu, không khác với chúng ta lắm. Nhưng để dạy cho bạn yêu thương thực sự, Chúa sẽ đặt giữa chúng ta những người không đáng yêu lắm. Chúng ta sẽ học cách yêu thương thực sự, bằng cách yêu thương một đồng nghiệp xấu tính hay một láng giềng phiền hà.

Điều kế tiếp chỉ có ở Chúa là sự bình yên. Bất cứ ai cũng có thể bình yên trong hoàn cảnh không có sóng gió. Điều mà không thể hiện tính cách của bạn. Chúa dạy cho chúng ta sự bình yên khi mọi thứ đều xáo trộn, giữa những mớ hỗn độn. Tiếng chuông điện thoại đổ dồn, tiếng chuông cửa reo, có cái gì đang sôi trên bếp, con trẻ khóc, con chó thì cắn con mèo: Đó là lúc thực sự chúng ta có thể học được sự bình yên trong tâm hồn mình. Chúa đang làm công việc của ngài để ta lớn lên.

CẦN CÓ THỜI GIAN

Điều cuối cùng là cần phải có thời gian để quả chín. Mỗi quả có thời gian nhất định để chín muồi và hoa quả tinh thần cũng vậy. Nó cũng cần có thời gian. Khi bạn cố làm mọi cách cho trái chín, chắc chắn mùi vị của nó sẽ không thơm và lẽ dĩ nhiên trái ăn không ngon như mùi vị thật sự của nó. Bạn đã từng ăn quả cà chua phun thuốc mua ở tiệm bán thực phẩm chưa? Nếu người nông dân hái những trái cà chua chín và vận chuyển chúng đi,

chúng sẽ bị hư trên đường tới chợ, vì thế mà họ phải hái những trái còn sống (có lẽ tôi đang tiết lộ bí mật thương mại ra đây) và phun khí CO₂ vào chúng ngay trước khi họ đi ra chợ. Loại khí này sẽ làm cho cà chua còn xanh trở thành cà chua có màu đỏ rất nhanh. Nhưng nếu bạn từng ăn cà chua chín, thì sẽ thấy sự khác biệt. Cần phải có thời gian để trái chín. Chúa cũng sẽ cho bạn thời gian để hoa trái cuộc sống bạn sinh hoa quả.

Ngay bây giờ, bạn có thể bắt đầu nói với Chúa rằng, bạn muốn trở thành một tín đồ Cơ Đốc giáo mẫu mực, rằng bạn muốn cộng tác với kế hoạch của Ngài. Hứa với chính bản thân bạn là đọc, nhớ, và suy niệm theo Kinh Thánh. Cầu xin Chúa dùng lời dạy của Ngài để làm thay đổi cách mà bạn nghĩ. Cũng cầu xin Chúa Thánh Thần nhân ái khoan dung làm chủ cuộc đời bạn. Đừng giữ lại bất cứ điều gì hết. Cầu nguyện và tâm sự với Ngài cuộc sống bạn. Xin vâng và chấp nhận hoàn cảnh của bạn như một phần kế hoạch của Chúa, để làm thay đổi cuộc đời bạn. Xin Chúa giúp bạn ứng phó với những người gây khó khăn cho bạn, như Giêsu đã từng làm. Chúa muốn tạo ra hoa quả tinh thần trong cuộc sống của bạn. Bạn sẽ chung sức với Ngài trong quá trình thay đổi cuộc sống bạn chứ?





TRỞ NÊN MỘT NGƯỜI ĐÁNG YÊU HƠN

Cuốn Corinthians thứ nhất chương 13 kết thúc với những từ quen thuộc này “và bây giờ còn lại ba điều này: sự trung thành, niềm hy vọng và tình yêu. Nhưng điều tuyệt nhất trong số đó là tình yêu.” Tình yêu cũng là loại quả Tinh Thần đầu tiên đã được đề cập trong kinh Galatians 5. Nhưng tình yêu là gì?

Tình yêu có lẽ là từ dễ gây hiểu lầm nhất trên thế giới. Vấn đề là việc chúng ta dùng một từ để diễn tả nhiều thứ. Chúng ta làm loãng đi ý nghĩa của từ bởi việc lạm dụng từ. Tôi yêu vợ tôi. Tôi yêu nước Mỹ. Tôi yêu bánh pizza. Tôi yêu chú chó của tôi. Tôi yêu bạn. Tôi yêu thích được đám lung. Chúng ta dùng *yêu* *thương* trong quá nhiều cách, những cách mà từ mất đi nghĩa của nó theo nghĩa đen.

Cho hay nhận một tình yêu thì thật khó; khi mà ngay cả bạn không hiểu nó là gì. Bây giờ, chúng ta cần làm rõ một số quan niệm sai lầm về tình yêu. Hầu hết chúng ta đều nghĩ rằng tình yêu chỉ là một thứ cảm giác. Nó là một mối gút nhay cảm trong bao tử của bạn. Một mũi tên trong lá gan của bạn. Một đại dương xúc cảm. Đúng, tình yêu tạo nên những cảm xúc, nhưng nó thì còn hơn cả một cảm xúc.

Trong phim hoạt hình “Những Hạt Đậu Phộng”, Charlie Brown và Linus đang trò chuyện với nhau, Linus nói: “Cô ấy quá dễ thương. Tôi đã từng gặp cô ấy trong trường nhà thờ mỗi tuần. Tôi đã thường ngồi ở đó và ngắm nhìn

cô ấy, thỉnh thoảng cô ấy cười với tôi. Tôi nghe nói hiện giờ cô ấy đã chuyển sang các nhà thờ”.

Charlie Brown nhìn đáo dác và nói: “Chuyện đó sẽ làm thay đổi tinh thần của bạn trong chốc lát!”

Chúng ta thường dựa vào cảm giác của chúng ta như thế nào, hãy để cho cảm giác thúc đẩy bạn làm những việc mà chúng ta không có thể làm một cách tự nhiên được. Như tôi nói, tình yêu tạo ra những cảm giác, những cảm giác rất mãnh liệt, nhưng nó thì còn hơn cả một cảm giác.

Một quan niệm sai lầm khác là tình yêu thì không thể tự chủ được. Bạn có từng nói: “Tôi thất tình” – nhưng mà bạn đã hụt hẫng chưa? Chúng ta chỉ khẳng định rằng tình yêu thì không thể bị điều khiển. “Tôi không thể chịu đựng nổi được điều đó nếu tôi đang yêu. Tôi không thể chịu nổi bản thân mình; Tôi chỉ là không yêu anh ta nữa thôi.” Chúng ta nói dường như là tình yêu thì không thể tự chủ được, nhưng Kinh Thánh nói rằng tình yêu thì có thể tự chủ được. Thực tế thì, Chúa Giêsu đã dạy chúng ta yêu thương nhau. Lời của ngài chỉ rõ rằng, chúng ta phải có sự tự chủ đối với người mà chúng ta yêu, cũng như người chúng ta không yêu.

Tình yêu là một vấn đề của hai sự việc: Thứ nhất, tình yêu là vấn đề của sự chọn lựa. Kinh Thánh nói rằng, “Hơn tất cả những phẩm chất này khoác lên tình yêu, nó buộc chặt chúng vào với nhau trong sự đồng nhất hoàn hảo” (Col. 3:14). Chú ý hai từ viết nhỏ, *khoác lên*, Tình yêu là thứ gì mà chúng ta có thể lựa chọn để có. Nếu nó là một cảm giác, chúng ta không có thể ra lệnh cho nó. Nhưng chúng ta có quyền lựa chọn. Tình yêu là một sự lựa chọn. Nó có thể tự chủ.

Kinh Thánh cũng nói rằng tình yêu là vấn đề của hành vi cư xử. Tình yêu là thứ gì mà chúng ta phải làm. Nó là một hành động, không phải là một cảm giác. Thánh John

tông đồ diễn giải theo cách sau, “Hãy để chúng tôi yêu thương không bằng những lời lẽ hay ngôn từ nhưng bằng những hành động và lẽ phải” (1 John 3:18). Thông thường chúng ta yêu thương bằng lời lẽ hay ngôn từ mà không phải bằng hành động. Một người đàn ông trẻ tuổi nói với vị hôn thê của mình: “Anh yêu em nhiều lắm, anh có thể hy sinh vì em, em yêu của anh.” Cô ấy trả lời, “ôi, anh Harold, anh luôn nói như thế nhưng anh chưa bao giờ làm như thế.”

Tình yêu thì hơn cả những lời nói. Nó hơn cả những cảm giác. Không giống như chúng ta, người Hy Lạp có bốn từ để phân biệt các loại tình yêu khác nhau: *tình yêu*, có nghĩa là tình yêu thiên nhiên; *thần ái tình*, có nghĩa là sự hấp dẫn giới tính; *sự ưa thích*, có nghĩa là sự cảm thương hay tình bè bạn; và *sự tự nguyện*, có nghĩa là tình yêu cho nhận vô điều kiện. Khi Kinh Thánh nói về tình yêu của Chúa dành cho chúng ta và loại tình yêu mà chúng ta dành cho Ngài và cho những người khác, từ diễn đạt loại tình yêu đó luôn là *sự tự nguyện*. Đó là lời cam kết để hành động.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Bạn có biết rằng có thể yêu thương một ai đó, người mà bạn thậm chí không thích không? Hãy nhớ tôi đã nói trong chương 2 rằng, để cho Chúa dạy chúng ta biết yêu thương. Ngài đặt chúng ta giữa một số người không đáng yêu. Để yêu thương những người nhân ái và đáng yêu thì thật là dễ dàng, thế nhưng Chúa dạy chúng ta yêu thương cả những người khó mà thương. Thực tế là cuộc sống của chúng ta có quá nhiều những người mà ta không thích. Chúng ta không thích cách một số người nói chuyện, cách họ hành động, và chúng ta không thích gu họ ăn mặc. Và đa phần là chúng ta có khuynh hướng không thích những người không thích ta. Một lần tôi nghe một câu chuyện về Lady Astor, người mà không thích Winston Churchill. Một hôm cô ta nói: “Winston, nếu ông là chồng của tôi, tôi sẽ cho thạch tín vào tách trà của ông.”

Churchill đáp lại, “Thưa bà, nếu bà là vợ tôi, tôi sẽ uống tách trà đó!”

Nếu bạn có sáu mươi giây để suy nghĩ, bạn có thể nghĩ ra một bảng liệt kê những người mà bạn không thích. Họ có thể là những người mà bạn gặp phiền hà trong mối quan hệ với họ. Mỗi một người thì khó để mà yêu trong khoảng thời gian nhất định nào đó, ngay cả chính bạn, nhưng cũng có một số người khó để mà yêu suốt quãng đời.

Chúa Giêsu, ngài không bao giờ đòi hỏi chúng ta phải có một tình cảm nồng ấm đối với mọi người. Ngài đã không thích những người Phariseu cổ ở Do Thái. Chúng ta không thích mọi người (đó không phải là giải thoát sao?), nhưng chúng ta phải yêu thương họ. Thế thì, chúng ta làm điều đó như thế nào?

Kinh Thánh nêu năm bước cần phải học để yêu thương con người. Tôi được thuyết phục rằng chúng ta có thể học cách yêu thương bất kỳ một ai nếu chúng ta làm theo những bước này.

Trước khi tôi chỉ cho bạn làm thế nào để yêu thương người khác một cách chân thành. Tôi muốn bạn tưởng tượng trong đầu bạn người mà bạn thấy khó ưa – một người họ hàng đáng ghét, một người hàng xóm phiền phức, hoặc một đồng nghiệp khó chịu. Làm thế nào bạn có thể học cách để yêu thương những dạng người như vậy? Hãy làm theo năm bước sau:

CẢM NGHIỆM TÌNH YÊU CHÚA

Điều đầu tiên, trước khi chúng ta có thể yêu thương những người khác, chúng ta phải cảm nhận và thấu hiểu tình yêu thương của Chúa đối với chúng ta sâu sắc như thế nào. Trong Ephesians, “Tôi cầu nguyện rằng Chúa sẽ ngày càng ngự trị trong trái tim các bạn, tồn tại trong

bạn, khi bạn tin vào Ngài. Có thể cội nguồn của bạn, ăn sâu vào trong lòng đất của tình yêu thương huyền diệu Chúa; có lẽ bạn có thể *cảm nhận* và *thấu hiểu*, như tất cả những con của Chúa nên biết tình yêu thương của Ngài thật sự vô tận ra sao, bao la như thế nào, sâu rộng dường bao và cao cả đến thế nào; *trải qua* tình yêu thương Chúa trong chính bản thân bạn.” (Eph. 3:17-18, TBL, đã được nhấn mạnh).

Khoanh tròn những từ *cảm nhận*, *thấu hiểu* và *cảm nghiệm* ở đoạn trên. Chúa muốn chúng ta cảm nhận tình yêu của Ngài, và Ngài muốn chúng ta thấu hiểu tình yêu của Ngài. Tại sao thế? Trong John thứ nhất trang 4:19 nói rằng, chúng ta yêu bởi vì Chúa đã yêu thương chúng ta trước. Tại sao cảm nhận có được tình yêu thương từ Chúa thì quan trọng? Bởi vì những người không được yêu, thường là những người không đáng yêu. Khi tôi không có cảm giác được yêu thương chân thành, tôi sẽ không cảm thấy muốn cho tình yêu. Vì vậy trước hết, chính bản thân chúng ta phải cảm nghiệm tình yêu của Chúa. Chúa Giêsu, Ngài đã từng nói: “Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương các con” (John 15:12). Đó là một tấm gương để tôi noi theo.

THA THỨ CHO KẺ THÙ

Bước thứ hai trong việc học cách yêu thương người khác, là tha thứ cho những người đã làm tổn thương bạn. Colossians 3:13 có nói: “Hãy bỏ qua bất kỳ những nỗi bất bình nào mà bạn không tán thành với người khác. Hãy tha thứ như Chúa đã tha thứ cho bạn.” Thật không thể yêu thương người nào đó cách trọn vẹn và cùng lúc cảm thấy bức bối với ai khác. Tôi thật sự không thể yêu vợ tôi nếu tôi vẫn còn giận dữ ba mẹ. Tôi không thể yêu thương đứa con tôi nếu tôi vẫn còn giận ông anh trai. Bạn

không thể trao tình yêu thương cách trọn vẹn, khi trái tim bạn bị chia cắt. Một trái tim lạnh lùng là một trái tim đã bị chia cắt.

Bây giờ bạn có thể đang nghĩ “Tôi không thể yêu thương chồng của tôi. Anh ấy là một người tuyệt vời nhưng tôi không thể yêu thương anh ta.” Bạn có lẽ vẫn còn đang phản ứng lại với quá khứ của bạn, và đang chất chứa trong lòng sự bực bội đối với một người nào đó. Đó là những gì đang ngăn cản bạn yêu thương chồng bạn. Điều đó không công bằng tí nào. Ít nhất là không công bằng đối với chồng bạn.

Nhiều người có nguyên nhân chính đáng cho sự nổi giận của họ. (Gần đây tôi có nghe một bản tin trên đài phát thanh rằng cứ mỗi ba người phụ nữ thì có một người, và một trong mỗi bảy người đàn ông thì có một người sẽ bị ngược đãi trong suốt quãng đời của họ). Nhưng chúng ta phải thoát khỏi quá khứ để đến với hiện tại. Để bắt đầu yêu thương con người hiện tại, chúng ta phải khép cánh cửa quá khứ lại. Chỉ có một cách duy nhất là hãy làm điều đó – tha thứ. Tha thứ cho những người đã làm tổn thương bạn, vì sự cứu giúp cho bạn, chứ không vì họ xứng đáng được như vậy. Hãy làm như thế, thì trái tim bạn mới có thể nguyên vẹn trở lại. Những người từ bỏ quá khứ của bạn, không thể tiếp tục làm tổn thương bạn bằng cách cứ chất chứa nỗi bực tức chống lại chính họ.

Bất cứ khi nào bạn bực tức ai, tức là bạn cho hấn một mảnh trái tim của bạn. Bạn cho hấn một phần chú ý của bạn, một phần tâm trí của bạn. Bạn có muốn cho hấn một phần con tim bạn không? Tất nhiên không. Vì thế hãy lấy lại phần đó bằng cách tha thứ. Tha thứ cho những người làm tổn thương bạn. Thay vì cứ nhắc hoài nỗi đau cũ, hãy buông nó ra.

SUY NGẪM VỀ NHỮNG Ý NGHĨ THƯƠNG YÊU

Bước kế tiếp trong việc học cách yêu thương người khác là suy ngẫm về những ý nghĩ thương yêu. Sách Phúc Âm nhắc nhở chúng ta rằng: “Đừng chỉ suy nghĩ về những tình cảm riêng tư của bạn, mà phải quan tâm đến những người khác và cũng quan tâm đến những việc mà họ đang làm. Thái độ cần của bạn là dạng thái độ Chúa Giêsu đã chỉ dạy chúng ta.” (Phi. 2:4–5, TLB). Bây giờ, ngẫm về những ý nghĩ thương yêu có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là chúng ta bắt đầu quan tâm đến những nhu cầu, những nỗi đau, những khó khăn, những ước muốn và cả những mục tiêu của người khác, chứ không chỉ của riêng bạn. Người xưa đã nói, để thấu hiểu người khác không gì bằng đặt mình trong hoàn cảnh của họ. Đây là sự thật của cuộc sống: Người bị tổn thương làm tổn thương người. Nếu người nào đó đang làm tổn thương bạn, hẳn đang hành động theo cách như thế là bởi vì hẳn đang bị tổn thương. Người bị tổn thương làm tổn thương người khác. Những gì chúng ta cần làm là nhìn vào những sai lầm của người khác, tìm hiểu nhu cầu của họ. Rồi chúng ta có thể học cách yêu thương.

Bạn không nhận ra sự thực rằng, những người đáng ghét nhất là những người *cần* tình yêu thương nhất sao? Những người mà bạn không thêm chú ý đến, chính là những người cần những liều thuốc tình yêu nhất. Mọi người đều cần tình yêu thương. Nếu một người không thể có được tình yêu thương, anh ta sẽ tranh giành sự quan tâm của người khác. Nếu anh ta không thể giành lấy sự quan tâm cách tích cực, anh ta sẽ hành động để gây sự quan tâm kiểu tiêu cực. Trong tiềm thức anh ta đang nói: “Tôi sẽ được để ý tới, bằng cách này hay cách nọ”.

Trong chương 2 chúng ta ghi nhận rằng, những suy nghĩ của chúng ta thì quyết định cảm xúc mình. Chúng ta

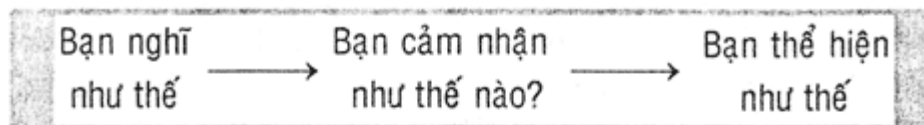
không thể thay đổi các cảm giác của mình, nhưng chúng ta có thể đi ngược lại, bằng cách thay đổi những suy nghĩ. Khi chúng ta thay đổi lối suy nghĩ về một ai đó, chúng ta sẽ dần dần thay đổi cảm giác của mình về họ. Nếu thay vì nghĩ về những lỗi lầm của một người, chúng ta nên bắt đầu nghĩ đến những nhu cầu của người đó, điều làm thay đổi cách mà chúng ta cảm nhận. Hãy thử làm điều đó và suy nghĩ về bản thân bạn.

THỂ HIỆN TRONG TÌNH YÊU

Bước thứ tư trong việc học cách yêu thương người khác là thể hiện trong yêu thương. Bạn nói, “Rick, anh có thể tỏ hiện cách thân thương đối với người nào đó, mà thậm chí anh không thích không. Tôi chẳng thể làm điều đó. Tôi sẽ trở thành một kẻ đạo đức giả mất”. Không phải, đó được gọi là yêu bằng sự tin tưởng. Khi bạn yêu bằng sự tin tưởng, bạn sẽ thể hiện chính bạn trong tình cảm đó.

Đây là một điểm quan trọng. Để thể hiện cách của tôi bằng tình cảm, thì dễ dàng hơn bằng hành động. Nếu tôi thể hiện như là tôi đang nhiệt tình, thì tôi sẽ nhanh chóng cảm thấy mình nhiệt tình. Nếu tôi thể hiện như là tôi đang hạnh phúc, tôi sẽ cảm nhận mình đang thật sự hạnh phúc. Hãy thử xem nào. Hãy nở nụ cười tươi nhất mà bạn có thể làm được. Rồi chính bạn sẽ cười lớn – thật sự cười từ trong thâm tâm của bạn. Mới đầu có vẻ gượng ép, nhưng hãy đào sâu và tạo ra tiếng cười làm run cả người. Bạn sẽ bắt đầu cảm thấy hạnh phúc thật sự. Nếu chúng ta bắt đầu thể hiện một cách thân tình, chúng ta sẽ sớm cảm nhận được tình yêu.

Không chỉ những hành động của chúng ta làm ảnh hưởng đến cảm xúc, như tôi đã đề cập đến, mà suy nghĩ của chúng ta cũng ít nhiều ảnh hưởng tới cách mà chúng ta cảm nhận. Chúng ta có thể tấn công những cảm giác từ một trong các phía – hoặc tốt nhất là từ mọi phía.

Làm thay đổi tình cảm của bạn cách gián tiếp

Nếu bạn nói: “Tôi không thể thay đổi tình cảm của tôi.”, thì bạn đang tập trung trực tiếp vào những tình cảm của bạn. Bạn không thể thay đổi tình cảm một cách trực tiếp, nhưng bạn có thể thay đổi chúng một cách gián tiếp, bằng cách thay đổi suy nghĩ và hành động của bạn.

Bây giờ, Tôi thể hiện cách thương yêu như thế nào? Chúa Giêsu cho chúng ta một số trợ giúp trong Luke 6:27–28: “Tình yêu là kẻ thù của bạn, hãy làm điều tốt đối với những người ghét bạn, cầu phúc cho những ai nguyên rửa bạn, và hãy cầu nguyện những người ngược đãi bạn”. Ngài khuyên chúng ta làm bốn điều cụ thể sau.

Thứ nhất, Chúa muốn bạn phải yêu thương kẻ thù. Bạn yêu người đang làm tổn thương bạn như thế nào? Bạn phải bỏ qua những lỗi lầm của người ấy. Ephesians 4:2 nói, “Hãy kiên nhẫn với nhau, hãy lấy tình yêu thương tha thứ những lỗi lầm cho nhau.” (TLB)

Chúa Giêsu khuyên chúng ta “Làm điều tốt”. Bạn làm điều tốt với người mà bạn thậm chí không thích ra sao? Bạn tìm mọi cách trao cho họ. Bạn có thể làm gì để thích hợp với họ, đáp ứng những nhu cầu, giúp đỡ và mang lại lợi ích cho họ? Bạn có thể cho đi. Bạn có thể tiến thêm bước nữa. Bạn có thể đề nghị giúp đỡ cách thực tế. Bạn có thể dành cho họ thêm sự ưu ái. Bạn có thể tìm hiểu những nhu cầu thật sự của họ và đáp ứng những nhu cầu đó.

Chúa Giêsu ngài còn dạy ta cầu phúc cho những ai nguyên rửa bạn. Ý của Ngài là gì? Ngài nhắc đến cách mà bạn nói về những người đó, và cách bạn đối xử với họ. Lời chúc tụng là một lời nói tích cực hay nói về

những người khác. Bạn đừng hạ xuống rồi nâng họ lên. Bạn động viên họ. Cách Ngôn 12:18 nói rằng “Ngôn từ của sự khôn khéo sẽ đem lại sự hàn gắn”.

Cuối cùng, Chúa Giêsu khuyên chúng ta cầu nguyện cho những người ngược đãi mình. Cầu nguyện cho những người này không những làm thay đổi họ, qua đó còn làm thay đổi chính ta. Vậy chúng ta cầu nguyện như thế nào đây? Cầu nguyện cùng Chúa ban nhiều phúc cho những người đang đối xử tệ với chúng ta; bởi vì chúng ta biết rằng lòng tốt của Chúa sẽ thôi thúc tới sự ăn năn hối lỗi. Có lẽ Chúa sẽ chúc phúc cho những người này nhiều đến nỗi họ muốn được thay đổi. Nhưng cho dù ngay họ không thay đổi ngay lập tức, thì sự cầu nguyện cho bạn sẽ làm thay đổi thái độ của chúng ta đối với họ.

Vì thế bạn thấy đấy, yêu thương là một hành động. Corinthians quyển thứ nhất chương 13 nói rằng tình yêu thì kiên nhẫn, nhân từ và hơn thế nữa. Hành động thứ mười lăm được liệt kê trong câu kinh thứ 4 đến 8. Khi bạn thể hiện một cách đáng yêu – khi bạn kiên nhẫn hoặc dịu dàng hay nhân ái – bạn đang trưng bày ra hoa quả của tinh thần. Tình yêu thương không đơn giản là thứ quả đầu tiên được đề cập đến, nó thực sự là một loại quả. Tất cả những phẩm chất khác, đơn giản chỉ là những biểu hiện của tình yêu thương. Yêu thương là kiên nhẫn. Yêu thương là nhân từ. Yêu thương là hạnh phúc. Yêu thương là nền tảng của tất cả mọi hành động tích cực.

Trước hết bạn phải hiểu rằng Chúa thương yêu bạn. Sau đó bạn mới bắt đầu cảm nhận tình yêu đó, không phải bằng lý trí mà bằng con tim của bạn. Kế tiếp bạn tha thứ cho những người đã làm tổn thương bạn trong quá khứ để làm bạn thanh thản như thể ở hiện tại bạn mới có thể yêu thương. Và rồi bạn bắt đầu suy nghĩ đến những ý nghĩ yêu thương, và thể hiện trong những cách thương yêu, những cảm xúc sẽ bắt đầu đến với bạn sau đó.

MONG ĐỢI ĐIỀU TỐT ĐẸP NHẤT

Bước cuối cùng trong việc học cách thương yêu người khác có thể, trong một vài cách, thì khó nhất là mong đợi điều tốt đẹp nhất từ họ. Mong đợi điều tốt đẹp nhất từ người mà thậm chí bạn không thích. Corinthians quyển thứ nhất trang 13:7 nói rằng “Nếu bạn yêu thương một người nào đó... Bạn sẽ luôn tin tưởng vào người đó, luôn mong đợi điều tốt nhất từ phía họ” (TLB). Hãy chú ý những từ mong đợi điều tốt đẹp nhất. Tình yêu thì mong đợi điều tốt đẹp nhất. Bạn đã từng khám phá ra rằng chúng ta có chiều hướng tốt lên như những gì người ta mong muốn ở mình không? Người cha luôn nói với đứa con trai của mình rằng: “Con sẽ chẳng bao giờ làm nên trò trống gì cả, con chỉ là một thằng ngu đần mà thôi”, là để vực đứa con trai dậy khỏi từ sự thất bại.

Khi chúng ta mong đợi điều tốt đẹp nhất, chúng ta sẽ đem về điều tốt nhất. Đây là tình yêu thương bằng sự tin tưởng. Tình yêu thương bằng sự tin tưởng là động lực lớn nhất trên thế giới. Tình yêu với bản chất lây truyền và nó làm thay đổi con người. Nó cũng có thể làm chuyển đổi tính cách của một con người!

Bạn có thể nghĩ rằng “Ồ, tôi muốn thay đổi người bạn đời của tôi.” Bạn có muốn biết làm thế nào để thay đổi người bạn đời của bạn không? Tôi có thể cho bạn một bí quyết chỉ trong một câu. Đó là cách bạn làm thay đổi bất kỳ người nào, đứa con bạn, người bạn đời, người đồng nghiệp của bạn – **hãy cư xử với họ theo cách mà bạn muốn họ trở thành.** Bạn có muốn người bạn đời của bạn thành công không? Hãy cư xử với anh ấy hoặc cô ấy như một người thành đạt. Bạn có muốn những đứa con của bạn thông minh không? Hãy đối xử với chúng như thể chúng nó thông minh sáng suốt, không ngu ngốc. Hãy đối xử với họ theo cách mà bạn muốn chúng trở thành. Đừng làm những việc này như là một cách thể hiện trong cư xử mà là bởi vì bạn thật lòng tin tưởng vào họ. Tình yêu thì mong đợi những điều tốt đẹp nhất.

Bây giờ bạn có thể nghĩ, *Tôi đang mắc vào một cuộc hôn nhân không có lối thoát bay trên bờ hấp hối. Không còn tia hy vọng nào cả. Trước đây thì có tình yêu nhưng bây giờ thì không còn tình yêu nữa. Trước đây có cảm giác nhưng bây giờ thì không còn chút nào cả. Có lẽ bạn đã nghe câu nói đau lòng: "Tôi không còn yêu anh/cô nữa."* Thế bạn làm gì với câu nói đó? Bạn sẽ kết thúc cuộc hôn nhân chẳng? Không, bạn cầu xin Chúa làm sống lại những cảm giác của tình yêu.

CẢM NGHIỆM NĂNG LỰC PHỤC SINH CỦA CHÚA

Trong chương 1 chúng ta đã nói về năng lực phục sinh. Năng lực làm Chúa Giêsu trỗi dậy từ cõi chết, và nó cũng có thể sống lại một mối quan hệ đã chết. Bạn sẽ làm cháy lại tình yêu đã mất như thế nào?

"Có khi nào tôi học yêu thương lại người bạn đời của tôi không? Có khi nào tôi tìm lại những cảm giác mà tôi đã từng có khi chúng tôi hẹn hò không? Có khi nào tôi có thể lấy lại những cảm giác đó không?"

Vâng, bạn có thể.

"Nhưng chúng tôi đã chết và tan biến mất rồi. Tôi không có cảm giác chút nào nữa."

Bạn có thể trở lại những cảm giác đó nếu bạn chọn lựa có chúng. Không phải bằng cách nói: "Tôi sẽ buộc mình cảm nhận cảm giác yêu thương." Điều đó sẽ không có tác dụng. Bạn không thể ép buộc cảm giác. Bạn không thể bắt tia sáng trở lại trong mối quan hệ, nhưng bạn có thể công kích vấn đề một cách gián tiếp bởi cách suy nghĩ và thể hiện một cách thân tình. Những ý nghĩ và hành động của bạn sẽ tạo ra những cảm giác yêu thương.

Trong Sách Khải Huyền 2, Chúa nói trong giáo đường tại Ephesus. Ngài nói về tình yêu mà họ đã đánh mất – tình yêu của họ dành cho Chúa. Tình yêu đó đã trở nên khô khan và nhạt nhẽo, tình yêu ấy chỉ bằng môi miệng đối với Chúa. Chúa Giêsu nói với họ ba bước để khơi lại

tình yêu đó. Những bước này cũng có thể được áp dụng một cách hiệu quả vào việc làm khơi lại bất kỳ mối quan hệ nào. Ngài nói: “*Hãy nhớ độ cao mà bạn đã rơi xuống! Trước hết hãy ăn năn hối cải và làm những việc lúc bắt đầu*” (Rev. 2:4–5, đã được nhấn mạnh).

Bước đầu tiên trong việc làm sống lại tình yêu là phải *ghi nhớ*, “Ghi nhớ độ cao mà bạn đã rơi xuống” (V.5). Khơi lại một tình yêu đã mất trong cuộc hôn nhân của bạn, bắt đầu từ việc suy nghĩ bạn đã từng yêu thương người bạn đời của bạn như thế nào. Nhớ lại những giây phút sung sướng hạnh phúc. Hồi nhớ lại những phẩm chất thuở ban đầu làm hấp hồn bạn. Bạn phải lựa chọn để ghi nhớ những điều đã cảm nghiệm lúc cùng nhau chia sẻ – những sự việc đã đưa các bạn đến với nhau. Có lẽ đó là khoảng thời gian hò hẹn. Có lẽ đó là giai đoạn đầu của cuộc hôn nhân. Có lẽ đó cũng là ngày sinh nhật của đứa con hay dịp bạn mua nhà. Bất kể là gì, hãy bắt đầu ghi nhớ những điều tương tự. Đừng hồi tưởng lại những điều tồi tệ. Những điều tồi tệ thì rất dễ nhớ. Thay vào đó, hãy lựa chọn tập trung vào những điều tốt đẹp, đã diễn ra trong mối quan hệ của bạn.

Bước thứ hai Chúa Giêsu dạy làm sống lại tình yêu trong ta là phải ăn năn hối lỗi. Từ *ăn năn hối lỗi* bắt nguồn từ tiếng Hy Lạp, *metanoia*, có nghĩa là thay đổi tư tưởng của bạn, thay đổi cách bạn suy nghĩ. Chính vì vậy khi Chúa Jesus khuyên bạn ăn năn hối lỗi, Ngài sẽ khuyên bạn bắt đầu thay đổi cách bạn suy nghĩ về người mà bạn đã mất lòng tin yêu. Hãy thôi mộng tưởng hảo huyền về cuộc đời có thể như thế nào nếu bạn kết hôn với người nào khác. Hãy thôi nghĩ về cuộc sống sẽ như thế nào nếu người bạn đời của bạn đối khác và đã làm thế này thế kia. Hãy ngừng hành hạ bản thân với những câu hỏi “Cái gì sẽ xảy ra nếu...?” bạn đang nói với chính bản thân trong những cảm giác bất hạnh đó. Hãy thôi mơ tưởng và hãy bắt đầu nghĩ đến những ý nghĩ chân thật và tích cực, Loại

ý nghĩ được diễn tả trong quyển Corinthians một trang 13. Nếu bạn muốn tái tạo lại tình yêu thương trong cuộc sống của bạn, thì hãy ghi nhớ cuốn Corinthians một trang 13. Hãy nghiền ngẫm và bắt đầu thực hiện.

Bước thứ ba Chúa Giêsu nói với chúng ta làm sống lại tình yêu là *làm những việc mà bạn đã làm ngay lúc đầu*. Tình yêu dẫn đến hành động. Bạn phải yêu thương người bạn đời của bạn – chăm chỉ và sáng tạo như bạn đã từng cố gắng trong thời gian hò hẹn và đính hôn. Hãy làm những việc mà bạn đã làm lúc đầu. Có lẽ là bạn đã không có một buổi tối lãng mạn trong nhiều tháng, cũng có thể trong nhiều năm rồi. Đó có thể là bạn chưa từng có khoảng thời gian riêng tư dành cho nhau trong nhiều tháng liền. Hãy dành thời gian để hẹn hò đi chơi và làm những việc như mua hoa, diện quần áo đẹp như bạn đã làm lúc ban đầu. Hãy để cho sự sáng tạo của bạn sống lại lần nữa.

Hãy thôi mộng mơ về những chốn nào đó với đồng cỏ xanh tươi hơn. Sự thật là ở bên kia hàng rào, cỏ không xanh hơn bên này hàng rào. Cỏ sẽ xanh hơn ở nơi nào mà bạn tưới nước cho nó! Nếu bạn đem nghị lực thôi than phiền và mộng mơ nhằm cải thiện hôn nhân của mình, thì bạn sẽ có một cuộc hôn nhân tuyệt vời. Bạn sẽ khơi dậy những cảm xúc đã mất, bất kể thời gian là bao lâu kể từ lần cuối cùng bạn mất cảm giác. Tình yêu sẽ hoạt động nếu bạn tác động đến nó.

Nếu bạn có thể nhận biết vấn đề cố gắng làm sống lại một tình yêu lụi tàn, tôi muốn bạn đối mặt với hai việc. Việc thứ nhất, hãy trao trọn bản thân bạn cho Chúa Giêsu. Thẳng thắn mà nói, tôi không có hy vọng nhiều vào những cuộc hôn nhân mà không được dựa trên lời cam kết với Chúa Giêsu. Tất cả những áp lực của phong tục thời nay đang dần chống lại hôn nhân của bạn. Tôi thiết nghĩ số liệu thống kê về số lượng ly dị cho ta kết luận này là đúng. Thực tế là, tình yêu nhân loại thì không đủ mạnh để vượt qua bão tố cuộc đời. Tình yêu nhân loại

khô cạn dần theo thời gian. Nhưng *sự tự nguyện vô điều kiện*, tình yêu của Chúa không bao giờ khước từ bạn.

Nguyên căn vấn đề của bạn thuộc tâm linh. Nó không phải là vấn đề có tính cảm xúc hay vấn đề có tính thân thuộc. Mỗi liên hệ của bạn với Chúa có tác động đến mối quan hệ của bạn với chồng/vợ bạn và bất kỳ ai khác. Khi bạn không thật với Chúa, bạn cũng sẽ không thật với những người khác. Những mức độ dọc và ngang của vấn đề phải được cân bằng. Cái này sẽ làm ảnh hưởng đến cái kia. Điểm khởi đầu hướng về mối quan hệ dọc của bạn với Chúa, liên quan đến mối quan hệ ngang của bạn đi đến với những người khác sẽ dễ dàng.

Chúa Thánh Thần có thể lấp đầy bạn trong bể tình yêu mới, mà bạn chưa bao giờ nghĩ bạn sẽ có. Bạn cần tình yêu Chúa, nguồn năng lực của Ngài. Vì vậy, hãy trao tất cả con người bạn lên Chúa Giêsu.

Việc thứ hai mà bạn phải làm để khơi dậy lại (cuộc hôn nhân của bạn là trao tất cả trọn vẹn bản thân bạn cho người bạn đời, không kể tới những khuyết điểm và sai lầm. Đừng rơi vào *bội chứng tình yêu*: “Anh/Em yêu em/anh nếu như em/anh để tâm nhiều hơn đến anh/em. Anh/em yêu em/anh nếu em/anh làm việc này hay việc kia cho anh/em.” Đó là tình yêu có điều kiện. Tình yêu của Chúa “Ta yêu con, chấm hết. Ta yêu con một cách vô điều kiện.” Thực ra, tình yêu của Chúa thật sự là “Ta yêu con mặc dù...” Ngài nói với chúng ta, “Ta yêu các con mặc dù các con không hoàn hảo. Ta yêu các con mặc dù các con có quá nhiều vấn đề. Ta yêu các con.” Đó là tình yêu rộng mở, loại tình yêu tạo nên sự khác biệt.

Vậy chúng ta cầu nguyện cho một sự hồi sinh, và lựa chọn phải làm những gì mà Giêsu căn dặn: ghi nhớ, ăn năn hối cải và hành động. Khi bạn làm điều đó, bạn sẽ ngạc nhiên nhận ra rằng cảm giác của bạn trở lại một cách nhanh chóng như thế nào.



SỰ LỰA CHỌN ĐỂ VUI VẺ

Mỗi người đều muốn được hạnh phúc. Nếu bạn hỏi người ta hoài bão lớn nhất trong cuộc đời của họ là gì, thì hầu hết mọi người sẽ nói: "Tôi chỉ mong muốn được hạnh phúc." Ở quận Cam, thuộc California, nơi tôi sống, được hạnh phúc là một vấn đề nghiêm túc. Ý tôi là, chúng ta làm việc đó, không giống như các nơi khác trên đất nước. Chúng tôi có ý nghĩ là chúng tôi lúc nào cũng phải hạnh phúc. Tôi phải thể hiện hạnh phúc. Nếu tôi không hạnh phúc, tôi phải giả vờ như tôi hạnh phúc. Mang vào một chiếc mặt nạ, và nhớ rằng bạn xem như là bạn đang có một khoảng thời gian tuyệt vời.

Luôn luôn phải thể hiện hạnh phúc, sẽ tạo ra sự căng thẳng. Tôi thấy có nhiều người giả vờ có hạnh phúc hơn là cuộc sống thực tế. Sự thật là, mỗi ngày không khó đạt được một "điểm 10 hoàn hảo". Mọi việc thì không phải lúc nào cũng diễn ra theo hướng mà ta dự tính sẵn. Có những ngày sẽ xảy ra những điều không vừa ý. Hãy chân thật với cuộc sống.

MỘT NGÀY TÔI TỆ KHI...

Bạn biết đấy, sẽ có một ngày tồi tệ khi bạn gọi cho dịch vụ tư vấn, họ nói với bạn rằng đó không phải là công việc của bạn. Bạn biết sẽ là một ngày tồi tệ khi còi

xe của bạn đột nhiên réo inh ỏi mà vẫn tiếp tục chạy trên một quãng đường nguy hiểm của đường cao tốc Angeles. Đồng thời bạn biết, đó sẽ là một ngày tồi tệ khi bạn đang ăn, mấy cái răng bị ghim vào miếng thịt và bị dính lại đó luôn.

Đương nhiên hạnh phúc là khi mọi thứ diễn ra theo hướng nghĩ của chúng ta. Nhưng những ngày còn lại trong đời ta sẽ ra sao? Có phải chúng ta chỉ hạnh phúc khi mọi thứ diễn ra theo hướng của chúng ta không? Nếu vậy, phần nhiều cuộc đời của bạn chẳng mấy hạnh phúc.

Bạn sống tích cực như thế nào trong một thế giới tiêu cực? Chúng ta duy trì sự lạc quan như thế nào khi mọi thứ đang dần sụp đổ? Đây chính là nơi niềm vui hiện hữu. Galatians 5:22 nói rằng, "Hoa quả của Tinh Thần là... Sự lạc quan." Và Philippians 4:4 nhắc chúng ta rằng: "Hãy vui lên trong Chúa. Tôi xin nhắc lại: Hãy vui lên!"

Niềm hạnh phúc phụ thuộc vào những gì xảy ra. Điều đó bắt nguồn từ chữ *vận may*, từ có nghĩa là sự may mắn hay hoàn cảnh. "Hôm nay tôi hạnh phúc là vì những việc vừa mới xảy ra thật may mắn".

Sự lạc quan thì lại khác. Nó thì sâu sắc hơn. Sự lạc quan là một thái độ, một sự lựa chọn. Sự lạc quan là một biểu hiện từ bên trong. Nó không phụ thuộc vào hoàn cảnh. Nó là sự lựa chọn của bạn để vui mừng. Đây là chân lý rất quan trọng trong chương này. Bạn có thể chọn lựa, bất chấp mọi hoàn cảnh, để sống lạc quan.

Sự lạc quan là cái làm cho cuộc sống trở nên thú vị. Khi chúng ta học cách để lựa chọn sự lạc quan, cuộc sống sẽ có ý nghĩa hơn rất nhiều. Cũng như các tín đồ Cơ Đốc giáo, chúng ta có thể là những con người sống tích cực trên thế giới. Tại sao vậy? Romans 5 cho chúng ta ba lý do.

CHÚNG TA CÓ HY VỌNG

Romans 5 mở đầu với những lời sau, “Do đó, kể từ khi chúng ta được biện minh qua lòng trung thành, chúng ta lãnh nhận sự bình yên thông qua Chúa Giêsu chúa chúng ta, thông qua những người mà chúng ta có được bởi lòng trung thành nhờ ân huệ chúa ban.” (vv. 1–2. Paul tiếp tục giải thích rằng kết quả của việc trải qua ân huệ của Chúa là “chúng ta vui sướng trong niềm hy vọng của Chúa) (v.2). Đối với một tín đồ Cơ Đốc giáo, không có hoàn cảnh nào là hoàn toàn vô vọng.”

Điều đó chứng tỏ rằng một người có thể sống bốn mươi ngày mà không cần có thức ăn, ba ngày không cần nước uống, tám ngày không cần không khí, nhưng không một phút nào không có hy vọng. Chúng ta nhất định phải có hy vọng. Một số nhà nghiên cứu của trường đại học Cornell, đã nghiên cứu 25.000 tù binh chiến tranh từ cuộc chiến tranh Thế Giới thứ II. Họ đưa ra kết luận rằng một người có thể làm được mọi chuyện nếu anh ta có hy vọng.

Nhiều người có hy vọng, nhưng họ không đạt hy vọng làm nền tảng cho những thứ bền vững khác. Đó là một hy vọng làm tăng giá trị bản thân, chỉ là giả tạo, rất nhiều người đặt hy vọng của họ vào những việc không chính đáng chẳng hạn như: thị trường chứng khoán, vẻ bề ngoài của họ, một khoản lương cao, một công việc tốt, một gia đình hoàn hảo. Nhưng tất cả những thứ đó chỉ là tạm thời và có thể sẽ mất đi. Khi những thứ ấy mất đi đồng nghĩa với niềm hy vọng cũng tan theo. Sự lạc quan, hạnh phúc thật sự thì không thể không có hy vọng.

Nhưng tín đồ Cơ Đốc giáo có một lý do được xác thực. Chúng ta vui sướng bởi vì chúng ta vui mừng trong niềm hy vọng. Trong Romans 12:12 Paul nhắc chúng ta rằng, “Hãy lạc quan trong hy vọng”. Paul đang nói về niềm hy

vọng của chúng ta đối với Chúa. Niềm hy vọng mà chúng ta có đối với Chúa là lý do đầu tiên chúng ta có thể vui sướng, ngay cả trong những tình huống khó khăn.

CHÚA CÓ MỘT CHỦ ĐỊNH

Tiếp theo, chúng ta có thể vui mừng bởi vì Chúa có một chủ định trong mỗi hoàn cảnh. Romans 5:3 nói rằng: “Chúng ta vui sướng trong những nỗi đau của mình bởi vì chúng ta biết rằng nỗi đau đó tạo ra sự kiên trì.” Tiếng Hy Lạp dịch “những nỗi đau” ở đây có nghĩa là cảnh hoạn nạn khốn cùng, và nó nói đến bất kỳ chuyện gì đặt chúng ta vào áp lực. Nó có thể được dịch ra nhiều cách khác nhau như sự thử thách, nỗi lo lắng, áp lực hay những vấn đề khó khăn. Nhiều người có quan niệm sai lầm rằng, khi họ thoát ra khỏi những vấn đề của họ rồi, họ sẽ thấy vui vẻ. Nhưng chúng ta không bao giờ thoát ra khỏi tất cả các vấn đề nếu như chúng ta còn sống. Bạn không phát hiện ra rằng, khi bạn tập trung thoát ra khỏi một vấn đề lớn, bạn lại nhìn thấy những vấn đề nhỏ hơn sao? Lạc quan là học cách thưởng thức cuộc sống, trong mọi vấn đề của cuộc sống. Lạc quan nghĩa là nhìn những nỗi đau trong sự hiện diện của Chúa. Đó là lý do vì sao Paul nói chúng ta vui sướng trong nỗi đau; Bởi Chúa luôn bên cạnh chúng ta.

Đừng hiểu lầm ý nghĩa của sự vui mừng trong nỗi đau. Paul thì không nói bạn nên giả tạo vui mừng. Ông ta không nói về việc trở thành Pollyanna, một tín đồ Cơ Đốc giáo lúc nào cũng nở nụ cười lạc quan trên gương mặt, giả vờ như mọi việc đều tốt đẹp, phủ nhận thực tế và thể hiện như không có gì là không đúng. Không, Chúa không mong bạn trở thành một kẻ giả tạo hay một người đạo đức giả. Một số người cho rằng: Họ chịu đựng càng nhiều, họ càng trí tuệ. “Tôi thật sự thấy đau đớn cho

Giêsu, và vì vậy tôi là một tín đồ Cơ Đốc giáo trung thành". Nỗi đau khổ có thể tạo ra những điều tốt trong cuộc sống của bạn, nhưng không phải là sự bạo dâm.

Lưu ý rằng Paul nói: "Chúng ta vui sướng *trong* nỗi đau khổ của mình". Khoanh tròn từ *trong*. Ông ta nói chúng ta vui sướng vì sự đau khổ của chúng ta. Ông ta đang nói chúng ta hưởng thụ nỗi đau khổ. Ông ta đang nói chúng ta vui sướng trong điều đó, bởi vì chúng ta biết nỗi đau khổ có một chủ định được sắp xếp. Tín đồ Cơ Đốc giáo có thể sống tích cực ngay cả trong hoàn cảnh tiêu cực, bởi vì chúng ta biết Chúa có một chủ định, trong mỗi tình huống xảy ra. Quan điểm của chúng ta luôn quyết định cách chúng ta phản ứng lại với những sự kiện xảy ra quanh mình.

Gần đây tôi có đọc một bức thư, do một sinh viên đại học viết gửi cho ba mẹ cô ta. Bức thư thể hiện cách rõ ràng, quan điểm làm ảnh hưởng tới sự phản ứng của chúng ta như thế nào. Bức thư viết rằng:

Kính thưa Ba Mẹ.

Con xin lỗi, đã lâu rồi không viết thư cho ba mẹ. Thật không may, trong đêm ký túc xá bị cháy do những người biểu tình, tất cả vật dụng của con đã bị cháy trụi. Bây giờ thì con đã xuất viện, các bác sĩ nói, thị lực của con sẽ sớm bình phục thôi – Bill, người con trai tuyệt vời, đã cứu con ra khỏi đám cháy, anh ấy còn rất tốt bụng san sẻ căn hộ nhỏ của mình cho con ở, cho tới khi ký túc xá được xây lại. Gia đình anh tử tế, vì vậy ba mẹ sẽ không ngạc nhiên, khi nghe con thông báo chúng con sẽ kết hôn với nhau. Thực sự, từ trước tới giờ cha mẹ vẫn luôn muốn có một đứa cháu, ba mẹ sẽ vui mừng khi biết được tháng tới ba mẹ sẽ được làm ông bà.

T.B. Xin ba mẹ vui lòng bỏ qua, vì bức thư được viết bằng tiếng Anh. Không có đám cháy, con đã không phải nằm viện, con sẽ không có thai, và con sẽ không có một

người bạn trai thân thiết. Nhưng con đã lấy được điểm D môn tiếng Pháp và một điểm F môn Hóa, và con chỉ mong muốn rằng ba mẹ nhận những tin này với cách nhìn hợp lý.

Quan điểm tạo nên những sự khác nhau trong thế giới. Bạn phản ứng ra sao với những vấn đề ở chỗ làm, những rắc rối ở nhà, vấn đề về sức khỏe, tất cả phụ thuộc vào quan điểm của bạn. Paul nói rằng cũng như các tín đồ Cơ Đốc giáo, chúng ta có thể vui sướng ngay cả trong những lúc khó khăn, bởi vì chúng ta có niềm hy vọng; và bởi vì chúng ta biết rằng Chúa đang tác động vào cuộc sống của chúng ta. Mỗi chúng ta có những quan điểm riêng.

Paul nhắc chúng ta, “Chúng ta biết rằng nỗi đau khổ *tạo ra...*” Khoanh tròn từ đó. Nỗi đau khổ có thể đem lại hiệu quả! Nó sẽ tạo nên điều gì đó. Mỗi vấn đề có chủ định của nó. Những thử thách và khó khăn của bạn luôn có giá trị. Khi bạn biết có một chủ đích trong mỗi sự việc chắc chắn bạn dễ dàng ứng phó với nỗi đau khổ, rằng mọi điều sẽ đạt được kết quả.

Tôi có đặc ân được giúp trong việc sinh ba đứa con tôi. Tôi muốn nói với bạn rằng, tôi đã thấy trên gương mặt của vợ tôi nỗi đau đớn trên gương mặt của vợ tôi trong khi sinh. Bấy giờ tôi hiểu tại sao người ta gọi công việc đó là “lao động”. Nhưng tôi cũng nhận thấy biểu hiện trên mặt cô ấy, khi cô y tá đặt em bé mới chào đời vào vòng tay mệt mỏi. Về mặt của cô ấy thể hiện rõ ràng sự nhọc nhằn và nỗi đau đớn thật xứng đáng. Chính họ đã tạo nên một mầm sống mới!

Sự đau khổ hiện tại của ta chính xác sẽ đem đến điều gì? Trước tiên, Paul nói nỗi đau khổ tạo ra sự kiên trì nhẫn nại (Rom. 5:3). Theo tiếng Hy Lạp, kiên trì nhẫn nại với nghĩa đen là “khả năng để giải quyết áp lực”. Sự kiên trì nhẫn nại là – khả năng để giải quyết áp lực, để xoay trở trong áp lực, để không bao giờ thoái lui, để vẫn tiếp

tục duy trì. Khi vượt qua thời gian khốn khó không nản chí, tính cách và sự tự tin của chúng ta sẽ mạnh lên, làm cho chúng ta có thể giải quyết thậm chí nhiều áp lực hơn trong tương lai.

Tiếp theo, Paul nói sự kiên trì nhẫn nại tạo nên tính cách (Rom. 5:4). Từ này xuất hiện chỉ sáu hoặc bảy lần trong Kinh Thánh, nó có nghĩa “đã được chứng minh là đáng tin cậy”. Cũng giống như hành lý được vớt quanh phòng mà chúng ta đang nói đến. Hành lý có đặc điểm riêng. Nó được chứng minh là chắc chắn. Chúa muốn tạo ra bạn thành một người, và Ngài sẽ dùng sự đau khổ, những khó khăn để tạo nên sự kiên trì nhẫn nại lẫn tính cách bạn, riêng biệt hơn những người khác. Tính Cách bên trong, không phải hoàn cảnh, tạo nên tính lạc quan.

Rồi thì, Paul nói tiếp, tính cách tạo nên niềm hy vọng (Rom. 5:4). Nên nhớ từ hy vọng trong Kinh Thánh không có nghĩa là “Tôi ước” hay “Tôi muốn”. Nó có nghĩa là tin vào năng lực của Chúa. Thay vì tiêu hủy niềm hy vọng, thì những vấn đề khó khăn được tạo ra để làm tăng niềm hy vọng cho chúng ta!

Cho dù thế nào đi nữa, thì đó cũng là vấn đề mà bạn tự chuốc lấy, những vấn đề do người khác gây ra, hay do ma quỷ xúi giục, tất cả không nằm ngoài ý Chúa. Nếu bạn là một tín đồ Cơ Đốc giáo, thì không có gì xảy ra tình cờ trong cuộc sống của bạn cả.

Thật quan trọng để chúng ta hiểu rõ rằng, luôn có một chủ định trong mỗi vấn đề; nhưng cũng quan trọng để hiểu rằng, những vấn đề không tự nhiên tạo ra sự kiên trì nhẫn nại, tính cách lẫn niềm hy vọng của bạn. Bạn có thể biết rằng, nhiều người vượt qua những khoảng thời gian khó khăn, nhưng sự khốn khó, nỗi đau mà không tạo ra bất kỳ tính cách tích cực nào trong cuộc sống của họ. Thay vì vậy tính cách họ trở nên lạnh lùng, giận dữ

và dễ bực dọc. Sự kiên trì nhẫn nại, tính cách và niềm hy vọng tạo ra trong chúng ta chỉ khi chúng ta chọn lựa thái độ sống đúng đắn. Khi chúng ta học cách vui vẻ đón nhận những khó khăn, không phải vui vẻ vì khó khăn mà là vui vẻ trong khó khăn, rồi thì Chúa sẽ dùng những khó khăn đó, như những điều tốt đẹp nhất trong cuộc sống của các bạn.

James lặp lại lời giảng của Paul với tựa đề, “Hãy nghĩ điều đó là sự lạc quan, bởi những người anh em của tôi, bất cứ lúc nào các bạn đối mặt với những thử thách, là lúc kiểm nghiệm lòng trung thành của các bạn, sẽ làm phát triển sự kiên trì nhẫn nại trong bạn.” (James 1:2–3). Lưu ý lần nữa, sự lạc quan sẽ tới “bởi vì bạn biết điều đó”. Nó luôn là một vấn đề về quan điểm, James tiếp tục “Sự kiên trì nhẫn nại khi kết thúc thời điểm của nó, là lúc bạn trở nên chín chắn và hoàn thiện” (v.4). Chúa cho bạn nhận thức rằng, những vấn đề trong cuộc sống, một chút gian truân trong hiện tại, sẽ mang lại khối vinh quang tạo nên tính chín chắn trong bạn.

Không có nghiên cứu về sự lạc quan mang tính Cơ Đốc giáo nào, có thể hoàn thành mà không đề cập đến cuốn sách Philippians. Nếu bạn muốn hiểu sự lạc quan, hãy đọc quyển Philippians. Paul nói về sự vui sướng và có lạc quan đến mười chín lần trong bức thư ngắn này. Hãy chú ý tới những câu này, và suy ngẫm chúng. Hãy thuộc lòng vài câu, như thế Chúa có thể sử dụng chúng để tạo ra sự lạc quan trong cuộc sống của bạn.

Nhân đây tôi xin hỏi bạn, bạn có biết Paul đã ở đâu khi ông ta viết bức thư đầy lạc quan này không? Ông ta đang ở trong ngục! Chúng ta thường không nghĩ đến ngục tù là một nơi của sự vui sướng, nhưng Paul đã học cách hài lòng trong bất kỳ tình huống nào, và sự lạc quan của ông ta không phụ thuộc vào hoàn cảnh. Các tín đồ Cơ

Đốc giáo có thể lạc quan trong những thời gian khốn khó, bởi vì luôn có niềm hy vọng và chủ định của Chúa, giúp vượt qua bất kỳ vấn đề khó khăn nào!

NGÀI LUÔN BÊN CẠNH CHÚNG TA

Trong Romans 5:11, Paul đề cập đến lý do thứ ba để ta lạc quan, “Chúng ta vui mừng bởi vì những gì mà Chúa làm thông qua Chúa Giêsu, chúa chúng ta, người đã làm cho chúng ta hôm nay được trở thành người bạn của Ngài” (GNB). Chúng ta có thể lạc quan, dù trong hoàn cảnh nào, bởi vì Chúa luôn bên cạnh những ai tin tưởng vào Ngài, cho dù chúng ta ở bất cứ nơi đâu hay chúng ta đang đối mặt với vấn đề gì. Như những tín đồ, chúng ta được thuyết phục đến với Chúa nhờ Chúa Giêsu. Chúng ta trở thành bạn của Ngài, và tình bạn này sẽ là mãi mãi.

Ngay bây giờ hãy dành vài phút để suy ngẫm về Isaiah 43:2. “Khi bạn lội qua dòng nước sâu, tôi sẽ đi cùng với bạn; những nỗi lo lắng của bạn sẽ không làm áp đảo bạn. Khi bạn băng qua lửa, bạn sẽ không bị thiêu hủy” (GNB). [Download Sách Hay | Đọc Sách Online](https://downloaddsachmienphi.com)

Trong tuần này bạn có thể cần đến câu nguyện rằng: nếu bạn là một tín đồ, Chúa sẽ ở bên cạnh bạn và không có gì có thể áp đảo bạn. Không có gì có thể hủy diệt bạn. Quỷ sứ cũng không thể làm hại bạn. (vì nó không có đủ sức mạnh làm điều đó). Những người khác cũng không thể và Chúa chắc chắn sẽ không. *Không có gì có thể áp đảo bạn!* Bất kể những gì bạn trải qua trong cuộc đời, bạn sẽ không bao giờ bước đi một mình. Đó là lý do để bạn vui sướng!

PHÁT TRIỂN VIỆC RÈN LUYỆN TÂM HỒN

Sự lạc quan cũng giống như cơ bắp vậy. Bạn càng luyện tập thì nó càng trở nên dẻo dai hơn. Tôi đề nghị bốn bài luyện tập tăng sự lạc quan nội tâm cho bạn.

Trong sáu tuần sắp tới, hãy làm bốn việc sau đây, để xem sự khác biệt tạo ra trong cuộc sống của bạn. Tôi bảo đảm rằng, bạn sẽ trở thành một người tích cực và lạc quan hơn. Cách đây vài năm, tôi đã được tác động nhờ thực hiện bài tập này.

Trước tiên, phát triển thái độ về lòng tri ân. Thessalonians quyển thứ nhất trang 5:18 nói “Hãy gửi lời cảm ơn trong mọi hoàn cảnh, vì đây là ý muốn của Chúa dành cho bạn trong Ngài”. Đó là thái độ của lòng tri ân. Chú ý lần nữa rằng, chúng ta không phải biết ơn *vì* tất cả những hoàn cảnh, nhưng biết ơn *trong* mọi hoàn cảnh.

Những nhà tâm lý học nói rằng, sự tri ân là một tình cảm lành mạnh nhất. Hans seyle, cha đẻ của những nghiên cứu về sự căng thẳng, đã khẳng định rằng lòng tri ân là tình cảm tốt đẹp hơn bất kỳ thái độ nào khác. Bạn không nhận ra sự thật rằng, những người hạnh phúc nhất là những người có lòng tri ân.

Trong tuần này, tôi đổ bạn cách để diễn đạt lòng tri ân, và xem có sự khác biệt gì. Bạn có thể viết một mảnh giấy, diễn tả lòng cảm kích đối với một ai đó; hoặc gọi điện thoại để nói với ai đó rằng, anh ta có ý nghĩa biết dường nào trong cuộc đời của bạn. Bạn đừng quên thể hiện lòng tri ân đối với Chúa. Có người vui sướng thốt lên rằng: “Trái tim tôi run lên vì vui sướng, tôi sẽ cảm tạ Ngài luôn mãi” (Thánh Ca 28:7). Bạn không phải là người lạc quan ư, hãy thử hát lên ca ngợi Chúa và xem sự thay đổi thái độ đến với bạn.

Thứ hai, trau dồi sự lạc quan bên trong, Chúa Giêsu dạy chúng ta “cho thì có phúc hơn là nhận” (Đạo Luật 20:35). Ai đó nói rằng, khi cho đi bạn sẽ không còn gì cả.

Vậy Kinh Thánh nói gì? “Ai vui vẻ dâng hiến, thì được Thiên Chúa yêu thương” (2 Cor.9:7) tại sao vậy? Chúng ta sẽ giống Chúa khi trao tặng, và Ngài cho đi cách vui vẻ.

Hơn nữa, khi chúng ta gieo ít thì gặt ít; gieo nhiều thì gặt nhiều, Chúa sẽ ban tặng do lòng hảo tâm của bạn. Khi chúng ta trao đến Ngài cách vui vẻ, chúng ta đón nhận từ Ngài một cách thoải mái; bởi Ngài không thua lòng quảng đại của bạn. Trong Malachi 3:10 chúng ta đã đọc, “Đem toàn bộ thuế thập phân vào nhà kho, là thức ăn trong nhà của bạn. Chúa Trời nói: ‘Hãy thử xem, nếu tôi cho đi nhiều, Thiên Chúa, đáng sẽ trả lại cho bạn nhiều đến nỗi bạn không có đủ chỗ chứa nó’. Bạn đã nghe về Cuộc Chiến Pepsi; đây là cuộc Thiên Chiến! Chúng ta không thể ra khỏi Chúa. Một người nông dân mộ đạo nói “Tôi đổ vào nhà kho của Chúa và Ngài sẽ xúc vào nhà kho của tôi –bằng cái xẻng lớn hơn nhiều”.

Thông qua việc phục vụ, đây là cách thứ ba để đạt được triển niềm vui trong tâm hồn. Hãy dành cuộc đời của bạn để giúp đỡ người khác. Chúa Giêsu đã nói chúng ta phải mất cả cuộc đời của mình để cứu rỗi mình (Mark 8:35). Trong quyển Ephesians, Paul nhắc nhở chúng ta rằng, “Phục vụ toàn tâm toàn ý như là bạn đang phục vụ Chúa; bởi vì bạn biết rằng Chúa sẽ ban dư dật cho mọi người theo điều tốt mà họ làm” (Eph.6:7-8). Người hạnh phúc nhất thì luôn bận rộn phục vụ và giúp đỡ người khác, và tự hỏi, “Tôi có hạnh phúc không?”

Niềm vui chỉ đến với chúng ta, khi biết quên đi bản thân mình, nhưng để tâm giúp đỡ những người khác. Có lẽ nhà thờ là nơi đang cần sự giúp đỡ của bạn. Hãy đề nghị với mục sư hoặc người phụ trách dạy giáo lý nếu như bạn có thể làm cái gì đó để giúp đỡ. Điều đó sẽ làm đánh thức lương tâm của người ấy.

Điều cuối cùng trong việc rèn luyện nhằm mục đích phát triển niềm vui trong tâm hồn: là việc san sẻ Chúa với những người khác. Chúa Giêsu nói, sự vui sướng chỉ có ở thiên đàng, là người đặt lòng tin vào Chúa (Luke

15:10). Niềm vui lớn nhất khi tôi dâng cuộc đời của mình cho Chúa Giêsu; niềm vui thứ hai là được giới thiệu Chúa đến với người khác. Hãy tưởng tượng quang cảnh trên thiên đàng: người mà bạn đã làm chứng đến thăm bạn nói rằng “Tôi muốn cảm ơn bạn đã quan tâm và dành thời gian cho tôi. Tôi ở đây được vì sự giới thiệu tôi với Ngài”.

Tôi sẽ nói với bạn, đó sẽ là khoảng thời gian trong niềm hoan hỉ; là đỉnh điểm của niềm vui trong tâm hồn; nó bắt đầu từ đây và bây giờ khi bạn giúp đỡ cho sự chào đời của một đứa con mới bước vào gia đình của Chúa.

Tình cờ lần nọ tôi gặp một tín đồ Cơ Đốc giáo nói: “Tôi đã đánh mất niềm vui” Câu hỏi mà tôi muốn hỏi là “Lần cuối cùng bạn hướng dẫn một ai đó đến với Chúa là khi nào?” Thường là đã lâu lắm rồi! Hướng vào những người Do Thái, Paul nói: “Bằng tất cả tấm lòng ta mong ước biết bao rằng những người thuộc về ta sẽ được cứu rồi! Ta hằng cầu nguyện Chúa ban phúc cho họ!” (Rôm. 10:1, GNB). Cầu xin Chúa cho bạn một trọng trách như thế.

Niềm vui thì khó mà định nghĩa hay diễn tả bởi vì những sự rèn luyện khổ cực của nó đi ngược lại với đời thường. Thường thì ta được dạy rằng “Sống cho chính bản thân mình và quên đi những người khác.” Nhưng Chúa chúng ta, Ngài muốn nói tới niềm vui đến từ thái độ tôn kính và việc cho đi những thứ thuộc sở hữu của mình, là thời gian và kiến thức về Tin Mừng. Tôi đổ bạn thử tập bốn bài rèn luyện này trong sáu tuần. Nếu bạn luyện tập một cách trung thực, tôi chắc hẳn bạn sẽ trở thành một người hạnh phúc thực sự.



SỐNG BÌNH AN GIỮA MỘT THẾ GIỚI ĐẦY XÁO TRỘN

Mọi người đều mong muốn sự bình yên của tâm hồn. Cho dù bạn là một thương nhân phải đương đầu với những áp lực về hạn giao hàng, hay bạn là người nội trợ tất bật chăm sóc bọn trẻ, hay bạn chỉ là một sinh viên luôn phải cố gắng vượt qua các kỳ thi, thì tất cả mọi người đều muốn có tâm hồn thật sự bình yên. Nhưng hầu hết chúng ta, tận trong sâu thẳm, phải thừa nhận rằng chúng ta trải qua sự căng thẳng nhiều hơn là sự bình an.

Bạn quen với sự căng thẳng đến mức nào? Tôi muốn làm với bạn một bài kiểm tra nhỏ. Hãy hoàn thành mỗi câu dưới đây với từ thích hợp:

Tôi sẵn sàng ném vào...

Tôi đang ở giai đoạn kết thúc của...

Tôi chỉ là một thứ...

Cuộc đời của tôi thì đang rơi...

Tôi thì đang ở tình trạng...

Tôi cảm thấy như đang bị bỏ rơi...

Bạn phải làm gì đây? Nếu bạn trả lời *khẩn tấp, sợi dây, thần kinh, từng mảng, tận cùng và đường đưa* vào thứ tự đó, bạn được một điểm A. Bạn sẽ là một chuyên gia của sự căng thẳng! Hầu hết chúng ta thường hay lầm bầm những lời nói này, đến nỗi chúng gần như trở thành bản tính thứ hai.

Sự căng thẳng là một hiện thực đáng tiếc trong thế giới hiện đại của chúng ta. Mọi người đều chịu sự căng thẳng. Mọi người đều bị căng thẳng. Số liệu thống kê cho chúng ta biết rằng, mỗi ngày ở Mỹ tiêu thụ 15 tấn thuốc nhức đầu. Doanh thu của thuốc giảm đau đạt đến mức cao nhất từ trước đến nay. Những cuốn sách nói về sự bình yên của tâm hồn ngay lập tức trở thành sách bán chạy nhất.

Quá nhiều căng thẳng thì không có lợi cho sức khỏe. Còn gì mới nữa không? Chúng ta biết điều đó nhiều thế kỷ rồi. Cách đây gần 3000 năm, Solomon đã viết: “Một tâm hồn bình yên đem lại cho con người sức khỏe, nhưng sự ganh ghét đã làm hỏng nó.” (Cách Ngôn 14:30). Kinh Thánh cũng nói về sự căng thẳng, và thậm chí thuốc giải của nó – là sự bình yên của tâm hồn. Nhưng sự bình yên là gì?

BẠN CẦN BA LOẠI BÌNH YÊN

Kinh Thánh nói về ba loại bình yên. Thứ nhất là *bình yên về tâm hồn*. Bình yên về tâm hồn là sự bình yên với Chúa. Romans 5:1 nói, “Được minh chứng bởi lòng tin, chúng ta nhận được bình yên thông qua Chúa Giêsu”. Đó là nền tảng, là điều chính yếu. Chúng ta phải có sự bình yên với Chúa trước khi chúng ta có thể có bất kỳ loại bình yên nào. Tôi hy vọng bạn tìm thấy sự bình yên đó. Chỉ có một cách, là thông qua Chúa Giêsu. (John 14:6)

Loại thứ hai được kể đến, là sự bình yên về cảm xúc. Sự bình yên về cảm xúc là sự bình yên của Chúa. Trước hết chúng ta phải bình yên *với* Chúa; đó là sự bình yên về tâm hồn. Từ đó chúng ta mới có sự bình yên *của* Chúa; đó là sự bình yên về cảm xúc. Đây là tất cả mọi điều hầu hết chúng ta nghĩ về sự *bình an* – một cảm giác tận đáy tâm hồn của sự bình an.

Colossians 3:15 nói “để sự bình an của Chúa ngự trị trong trái tim các bạn, kể từ khi... Bạn được kêu gọi

hướng tới sự bình an.” Tiếng Hy Lạp dịch từ *ngự trị* ở đây được dùng duy nhất một lần trong Kinh Thánh, với ý nghĩa là “làm trọng tài”. Câu kinh này nói rằng, chúng ta nên để sự bình an của Chúa làm trọng tài trong cuộc sống của chúng ta. Thế một người trọng tài làm gì? Ông ta sẽ giữ hòa bình. Ông ta bảo đảm cuộc chơi sẽ được diễn ra trong một cách trật tự và suôn sẻ. Chúa muốn cho bạn một người trọng tài trong tâm hồn, người mà sẽ giữ bạn trong sự bình an ngay cả khi mọi thứ dường như hỗn loạn.

Có bao giờ bạn nghe ai nói, “Tôi cần ra đi” không? Có lẽ bạn đã nói với chính bạn. Có bao giờ bạn thấy đã quá mệt mỏi vào buổi tối, thân thể rã rời nhưng đầu óc bạn vẫn cứ không chịu nghỉ ngơi không? Đầu óc bạn cứ liên miên từ suy nghĩ này tới suy nghĩ khác. Thôi được, bạn *có thể* ra đi. Bạn có thể đi Tahiti hôm nay, nhưng nếu bạn không có sự bình yên về cảm xúc, thì tâm trí bạn cũng vẫn sẽ *chạy đua* trên bờ biển ở Tahiti. Bạn không thể chạy trốn khỏi bản thân mình. Bạn cần cả sự bình an về tâm hồn lẫn cảm xúc.

Thứ ba, bạn cần sự bình yên trong các mối quan hệ với những người khác. Đây là những gì Kinh Thánh gọi là sự bình an *với con người*. Romans 12:18 nói, “Nếu có thể, ngay khi tồn tại trong bạn, hãy sống bình an với mọi người.” Sự bình an trong các mối quan hệ, làm giảm đi sự xung đột.

Tôi chắc rằng, bạn sẽ đồng ý các mối quan hệ có thể là một nguồn gốc của mọi căng thẳng. Đối với hầu hết chúng ta, vấn đề lớn nhất trong cuộc sống, là vấn đề về con người: làm quen với ông chủ, với gia đình, và các bà con thân quyến. Chúng ta phải giải quyết các xung đột, những cạnh tranh lẫn những phê bình chỉ trích trên cơ sở đúng đắn. Đây là những vấn đề có thể cướp mất đi sự bình yên của chúng ta.

Chúng ta cần sự bình an về tâm hồn, cảm xúc và trong các mối quan hệ ra sao? Nhưng liệu chúng ta có thực sự tìm thấy sự bình yên không?

THẤU HIỂU LỜI HỨA VỀ SỰ BÌNH AN CỦA CHÚA

Hãy xem những gì Giêsu đã hứa với chúng ta trong John 14:27, “Thầy để lại bình an cho anh em; Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không giống như thế gian ban tặng. Lòng anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi” (PH). Ngài đã nói những lời này ngay trước khi Ngài bước lên cây Thập Giá.

Để ý rằng Giêsu nói sự bình an của Ngài là một quà tặng. Quà tặng không thể tự làm ra, và chúng ta không thể giành được nó. Chúng ta không thể đạt được trong những căng thẳng hoang mang. Chúng ta cũng không cố c òng để được nó. Sự bình an là món quà mà chúng ta lãnh nhận như không từ Chúa.

Ngài cũng nói sự bình an của Ngài không giống như thế gian ban tặng. Sự bình an của thế giới là sự bình yên mong manh. Trong mấy năm qua, chúng ta đã có bao nhiêu lệnh ngừng bắn? Một số người tính toán, trong 3500 năm qua thế giới chỉ có 286 năm bình an. Sự bình an của thế giới chỉ là tạm thời.

Rốt cuộc, sự bình an của Chúa thì không liên quan tới hoàn cảnh. Sự bình an của Chúa cho phép chúng ta yên tĩnh giữa các nỗi phiền muộn. Thế thì bây giờ chúng ta làm thế nào để có được sự bình an này? Tiếp theo là năm bước để đạt được sự bình an thực sự của Chúa.

TUÂN THỦ NHỮNG NGUYÊN TẮC CỦA CHÚA

Trước hết, muốn bình an, chúng ta phải tuân thủ theo những nguyên tắc của Chúa, trong lời giảng của Ngài.

Người viết thánh ca nói, “Sự bình an thực sự dành cho những ai yêu luật Chúa và không có gì có thể khiến họ vấp ngã... Con xin tuân theo luật Ngài, vì con rất yêu chúng” (Ps 119:165.167). Chúa nói sự bình an đến khi chúng ta sống trong sự hòa thuận với Ngài – khi chúng ta làm theo luật Ngài.

Gần đây tôi đã mua một chiếc xe hơi. Trong ngăn tủ đựng đồ phụ tùng của chiếc xe mới có một cuốn sách hướng dẫn sử dụng. Trong sách đề cập rằng, nếu tôi tuân theo các bước nhất định trong khoảng thời gian của nó, tôi sẽ thấy thú vị hơn với chiếc xe.

Tin mừng là sách hướng dẫn cho cuộc sống của bạn. Nó chứa đựng những nguyên tắc về sức khỏe, tài chính, hôn nhân, các mối quan hệ, công việc và nhiều thứ nữa. Bạn có thể phớt lờ những nguyên tắc này, nhưng nếu bạn thực hiện nó thì không ai có thể trách cứ gì về bạn cả. Nếu bạn không tuân thủ chúng, bạn sẽ không cảm nghiệm được sự bình an tuyệt đỉnh. Cũng như một chiếc xe hơi, sẽ chạy êm hơn khi bạn khởi động nó theo đúng thiết kế của xe; cuộc đời của bạn sẽ trôi êm đềm, nếu bạn sống theo đúng khuôn mẫu của Chúa dạy. Rất đơn giản. Nếu bạn muốn sống trong sự bình an, hãy tuân thủ luật Ngài.

ĐÓN NHẬN SỰ ÂN XÁ CỦA CHÚA

Kế tiếp, nếu chúng ta muốn bình an, chúng ta phải đón nhận sự ân xá của Chúa. Ân xá có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là giải thoát khỏi sự trừng phạt. Nó còn là sự tha thứ.

Đối với hầu hết mọi người, tội lỗi ít nhiều phá hủy đi sự bình an. Khi chúng ta mắc tội, chúng ta thường bị ám ảnh và day dứt bởi quá khứ của mình. Điều gì sẽ xảy ra nếu có ai phát hiện bộ xương trong tủ? lý do chúng ta đọc trên báo thấy nói về những người, tận ba mươi năm sau sự

thực, họ đã bồi thường thiệt hại cho sự sai trái mà họ đã phạm phải. Họ nói “Tôi đã sống trong địa ngục suốt ba mươi năm và tôi phải thú nhận tội lỗi của mình”. Lương tâm trong sạch là cách duy nhất để có sự bình an tâm hồn thực sự, và chỉ nơi Chúa mới có thể cho được điều đó.

Micah 7:18 nói rằng “Chúa muốn bạn giống ai, Chúa tha mọi tội và tha thứ cho người tội lỗi... Bạn không giữ sự tức giận mãi mà vui vẻ thể hiện lòng thương xót.” Lưu ý rằng Micah nói Chúa thì nhiệt tâm – sẵn lòng và chờ đợi. Đó là bản chất của Ngài. Ngài thích tha thứ. Có người nói rằng Chúa là một cái tẩy lớn. Tin mừng nói rằng, “Khi thú nhận những tội lỗi của mình, Ngài sẽ tin tưởng, công minh và sẵn sàng tha thứ mọi tội lỗi của chúng ta” (1 John 1:9). Chúa luôn sẵn sàng tha thứ, vì thế ngay hôm nay bạn nên luyện để có một lương tâm trong sáng.

TẬP TRUNG VÀO SỰ HIỆN DIỆN CỦA CHÚA

Nếu chúng ta muốn bình an, chúng ta phải tập trung vào sự hiện diện của Chúa. Chúng ta phải nhận ra rằng, Chúa luôn bên cạnh chúng ta, và chúng ta phải học cảm nhận được sự hiện diện của Ngài. Isaiah 26:3 nhắc chúng ta nên hướng về Chúa: “Ngài sẽ cho bạn có tinh thần kiên quyết, bởi vì bạn tin tưởng vào Ngài trong sự bình an thực sự”. Chúng ta có một lựa chọn hoặc chú trọng vào những vấn đề của mình hoặc tập trung vào Chúa, bởi người nắm mọi giải pháp. Corrie ten Boom, tác giả của *Chốn Ẩn Náu*, đã viết, “màn đêm quanh chúng ta càng tối, Tin mừng càng tỏa sáng, càng trở nên cao đẹp.” Nếu bạn nhìn ra thế giới, bạn sẽ bị đau khổ; nếu bạn bước vào trong, bạn sẽ cảm thấy chán chường; nhưng nếu bạn nhìn vào Chúa, bạn sẽ được nghỉ ngơi. Đó là những gì bạn nên tập trung vào, để quyết định mức độ sự bình an của bạn. Tập trung vào sự hiện diện của Chúa; Ngài luôn

bên cạnh bạn, và Ngài đã hứa Ngài sẽ không bao giờ bỏ rơi bạn.

Vào những chiều thứ sáu, trong văn phòng nhà thờ, đôi khi chúng tôi làm những việc ngớ ngẩn. Một chiều thứ sáu nọ, chúng tôi đang xoay quanh vấn đề về những điểm căng thẳng. Bạn có biết những điểm căng thẳng là gì không? James Dobson đang nói trên chương trình phát thanh, và chúng tôi ghi lại và đóng lại thành một tập. Khi chất gây kích thích làm thay đổi hệ thống trong cơ thể bạn, những điểm đó sẽ đổi màu và cho bạn quên đi những căng thẳng. Điều đã được thử nghiệm qua, liệu chúng có làm ảnh hưởng tới mức độ căng thẳng hay không. Tôi biết rằng: “Mọi việc sẽ không được tốt, nếu lúc nào đó chúng ta ra khỏi sự tập trung Chúa. Giả như chúng ta có một tín hiệu nhỏ, ánh sáng chỉ đường sẽ chỉ ra cho bạn biết mình đang khác tuyến với Chúa?” Và chúng ta nhận ra rằng, mình đang có một ánh sáng chỉ đường! Cái được gọi là sự khẩn trương hay căng thẳng... Trở nên căng thẳng là một dấu hiệu rõ ràng rằng, chúng ta đã lơ là với Chúa và đã để mắt nhiều đến hoàn cảnh của mình. Chúng ta đang nhìn vào vấn đề hơn là tìm một cách giải quyết. Khi bạn nhìn vào vấn đề, bạn sẽ bị căng thẳng. Nhưng hãy cố nhớ, căng thẳng theo cách của Chúa “Đừng hướng sự tập trung vào con mà hãy nhìn vào Ta”.

Thánh Ca nói rằng, “Chúa là nơi ẩn náu, là sức mạnh, là nguồn trợ lực giúp ta, và ngài luôn đồng hành cùng những khó khăn với chúng ta luôn mãi” (Thánh Ca 46:1). Trong cùng một chương nhắc nhở ta, “hãy lặng thinh vì biết rằng Ta là Chúa của con” (Thánh Ca 46:10). Bối cảnh của câu này khá thú vị. David viết bài Thánh Ca này trong suốt thời đại của Hezekiah, nhiều năm sau khi David sống. Sennacherib, vua của nước Assyria tấn công đất nước Israel. Quân giặc bao vây thành Jerusalem, người Do Thái bị áp lực căng thẳng. Họ đoán trước việc đó, vì

vậy họ đã cầu nguyện. Khoảng giữa trưa, Chúa đã giáng xuống một dịch bệnh và 185.000 kẻ thù đã chết. Jerusalem được bảo vệ khỏi tay kẻ thù trong chốc lát, họ quá đổi vui mừng. Bối cảnh đó nhắc chúng ta, Chúa là nơi ẩn náu; Ngài là sức mạnh, dù cho khó khăn có bao trùm như thế nào đi nữa, Ngài vẫn luôn hiện diện đúng lúc.

Đoạn Kinh Thánh này, hướng dẫn cho chúng ta hai điều, để nhận được sự trợ giúp của ngài trong những cơn gian nan thử thách. Điều đầu tiên là chúng ta phải *bình tĩnh* khi gặp khó khăn. Từ này theo ngôn ngữ của người Do Thái có nghĩa là làm bớt căng thẳng, là để cho đi. Đa phần chúng ta chẳng thể ngồi yên trước những vấn đề. Có khi nào bạn ngồi lặng yên bên Chúa chưa? Ngay bây giờ hãy làm thử xem nào. Hít thật sâu, rồi thở mạnh ra, tập trung vào sự hiện diện của Chúa bên bạn. Làm như thế 50 đến 60 lần một ngày, bất cứ khi nào bạn cảm thấy sự căng thẳng xuất hiện. Hãy thư giãn. Vội vàng hấp tấp sẽ chẳng giải quyết được gì.

Bên cạnh việc phải giữ bình tĩnh ra, Chúa còn nhắc chúng ta biết rằng “*Ta là Chúa*”. Giữa cơn phong ba bão táp, điều đó quả thật là đúng thật, bởi Chúa là nơi yên tĩnh trong cơn.

Tương tự như thế, dù cho mọi vật xung quanh cơn có bị thổi tung, Ngài vẫn dành một khoảng yên tĩnh trong cuộc đời cơn. Hãy *bình tĩnh* để *cảm nhận* . Tuân thủ theo những nguyên tắc của Chúa, đón nhận sự ân xá, và cần tập trung vào sự hiện diện của Chúa, bởi “và sự bình an của Chúa vượt qua mọi cảm thông, sẽ bảo vệ tâm hồn và tinh thần bạn trong ngài.” (Phil.4:7)

TIN VÀO CHỦ ĐỊNH CỦA CHÚA

Nếu chúng ta muốn cảm nhận sự bình an của Chúa, chúng ta phải tin vào chủ định của Ngài. Ngay cả những

điều tưởng như không có nghĩa gì, chúng ta vẫn phải tin đó là chủ định của Ngài. Hãy lắng nghe những điều sách Cách Ngôn 3:5-6 nói “Hãy tin tưởng vào Chúa bằng tất cả tấm lòng, không thiên về sự hiểu biết riêng của bạn trong mọi chuyện, xác tín vào Ngài và Ngài sẽ hướng dẫn con đường bạn phải đi” (NKJV). Bạn thấy có bao nhiêu động từ trong các câu này? Có bốn động từ. Động từ thứ nhất là *tin tưởng*. Nó được theo sau bởi *không thiên về*, *thừa nhận*, và *hướng dẫn*. Ba động từ đầu được dùng như những mệnh lệnh: tin tưởng, không thiên về, và thừa nhận. Động từ thứ tư được dùng để diễn tả một lời hứa. Chúa nói, “Ta sẽ hướng dẫn con đường của con”.

Chúng ta hãy ngẫm lại xem, có biết bao những sự việc trong cuộc sống chẳng có ý nghĩa không? Và bạn có cảm thấy rằng, trong cuộc sống có nhiều thứ nằm ngoài tầm kiểm soát của bạn không? Bạn sẽ làm gì trong những tình huống như thế? Bạn tin tưởng mà không thắc mắc. Bạn chỉ làm được đến thế thôi ư? Đừng cố hiểu mọi chuyện bằng trí hiểu của bạn. Chúng ta đã luôn làm như thế! Chúng ta phí nhiều thời gian và sức lực để luôn cố gắng hiểu ra mọi việc. Chúa chỉ muốn chúng ta tin tưởng vào Ngài.

Ai trong chúng ta cũng đều lo lắng hai vấn đề; đó là bệnh tật và cái chết. Tất cả chúng ta phải đối mặt với bệnh tật, và một ngày nào đó tất cả đều sẽ chết. Tôi làm sao có sự bình an, khi người thân yêu đang bị bệnh thời kỳ cuối. Tôi nên phản ứng như thế nào, khi được tin người bạn đột nhiên chết một cách bất thành linh? Chúa bảo tôi tin vào Ngài, đừng cố hiểu ra vấn đề bằng cách của mình.

Có nhiều lần tôi được mách rằng, khi người ta quyết định thôi không tìm hiểu lý do, tại sao Chúa lại để một số việc xảy ra và bắt đầu tin vào Ngài, khi ấy sự bình an đã đến với họ. Chúng ta cần phải đối diện với sự thật (rằng

không phải tất cả những vấn đề trong suốt cuộc đời này sẽ được giải đáp một cách thỏa đáng.

Một trong các bài học, mà tôi đang dần dần được học rằng, bạn không cần phải hiểu *tại sao*, *nhưng thế nào* hay thậm chí *khi nào* Chúa làm những việc Ngài phải làm; Việc tôi phải làm bây giờ, là hãy tin tưởng vào Chúa, để nhận sự bình an từ Ngài. Miễn là tôi cố gắng hết mình trong mọi việc. Nếu Tôi không thực sự tin vào Chúa, có lẽ tôi sẽ không nhận được sự bình an đích thực. Trong cuộc sống, chúng ta phải tin vào Chúa, và tin Chúa cả trong cuộc sống của những người thân yêu xung quanh ta.

Tác giả của cuốn Cách Ngón khuyên chúng ta tin tưởng vào Chúa, và đừng phụ thuộc vào sự hiểu biết riêng của mình. Ông còn nhắc nhở chúng ta thừa nhận Chúa trong cuộc đời mình. Vậy thừa nhận có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là nhận ra và chấp nhận sự thực rằng: Chúa có quyền lực tối cao trong việc điều khiển vũ trụ, mà cả bạn và tôi đang sống. Chúng ta phải thừa nhận rằng, Chúa nắm quyền điều khiển loài người, và Ngài thì thật hoàn hảo. Đến một ngày tôi sẽ nói một từ nào đó về Ngài. Một trong những từ đó là *Đáng tiếc*. Chúa không bao giờ phải nói "*Đáng tiếc*" bởi vì Ngài chưa bao giờ sai phạm trong bất cứ điều gì. Mọi chuyện xảy ra trong cuộc đời bạn, hợp với ý định của Chúa dành cho bạn. Ngài dùng mọi tình huống, thậm chí cả những đau buồn và những khó khăn mà bạn tự chuốc lấy, để thực hiện ý định của Ngài trong cuộc đời bạn. Ngài cho mọi tình huống xảy ra, như kế hoạch đã định sẵn và chủ định đó thật hoàn hảo. Tất cả những gì Chúa trông chờ, là bạn tin tưởng tuyệt đối nơi Ngài, mà không cần phải cố hiểu ra mọi vấn đề. Thừa nhận Chúa nắm quyền điều khiển trên bạn.

Khi bạn tin tưởng vào Chúa, bạn có được lời hứa rằng Ngài sẽ "*hướng dẫn*" cuộc đời bạn, hay như NIV "Ngài sẽ làm cho con đường của bạn suôn sẻ" (Cách Ngón 3:6).

Nhiều người trong chúng ta, khi cố gắng điều khiển cuộc sống của riêng mình một cách tình cờ hay do dự, “Tôi nên làm cái này hay cái kia? Tôi nên đi đây hay đi kia?” Sự do dự làm người ta căng thẳng. Nhưng khi chúng ta tin vào Chúa, Ngài sẽ hướng dẫn và đường đời bạn trở nên suôn sẻ, không còn căng thẳng nữa.

Thánh tông đồ Paul đã trải bài học này. Ông ta đang sống trong sự bình an, bởi vì ngài biết Chúa đang dẫn đường cho cuộc sống của ông ta. Ngay cả khi ông ấy bị nhốt trong nhà tù La Mã, ông ta cũng có thể viết: “Tôi đã học bí quyết hài lòng trong mọi hoàn cảnh, dù được no đầy hay đói khát, dù sống trong dư giả hay trong thiếu thốn.” (Phi.4:12). Rồi ông ta nói với chúng tôi về “bí quyết” mà ông ta đã học, “Tôi có thể làm mọi thứ thông qua Ngài, và người đã ban cho tôi sức mạnh” (4:13). Lưu ý rằng đây là những điều mà Paul phải học, nó không tự nhiên đến với ông ta, cũng như đến với chúng ta vậy. Ông ta *đã học* tin tưởng vào Chúa, và học để cho Chúa hướng dẫn cuộc sống mình— và ông ta đã hài lòng, ông ta đã được bình an. Nói thanh bình và an toàn nhất để sống, là từ ý định của Chúa.

Một trong những đoạn trong Kinh Thánh tôi thích, là khi Chúa Giêsu cùng các tông đồ đang ở trên thuyền đánh cá tại biển Galilee, bỗng một cơn bão ập tới. Bạn có nhớ câu chuyện này không? Nó được mô tả trong Luke 8:22–25, nếu bạn muốn xem lại những tình tiết đó. Chi tiết làm cuốn hút tôi là Giêsu có thể ngủ ngay khi cơn bão dữ dội đó xảy ra. Chúng ta biết bão rất dữ dội, bởi vì phản ứng của các tông đồ chống lại nó. Nhớ lại rằng, một số tông đồ đã từng làm nghề đánh cá; họ đã từng vượt qua nhiều cơn bão. Nhưng họ lại không nghĩ rằng, họ sẽ vượt qua được cơn bão này. Ở giữa cơn bão và sự hỗn loạn trên tàu, Chúa Giêsu có vẻ như đang ngủ. Làm sao Ngài có thể ngủ được? Bởi vì Ngài biết những điều mà các tông đồ không biết... Ngài biết mọi việc đều dưới

sự điều khiển của Chúa Cha. Xem ra thì nó không giống như được điều khiển, nhưng chỉ với một lời từ Giêsu con bão đã lắng xuống.

Phêrô đã học được ít nhiều kinh nghiệm từ tai họa đó, cách để có được một giấc ngủ ngon. Vài năm sau đó, ông ta bị vua Herod bắt giữ, bị giam trong tù chờ ngày hành hình. Vào đêm trước ngày bị xử tử, Chúa đã phái một thiên sứ đến cứu ông ta. Chúng ta đọc chi tiết này trong Đạo Luật 12. Để ý rằng thiên sứ đã đánh thức ông ta dậy (v.7). Phêrô đã ngủ như một đứa trẻ! Tại sao thế? Bởi vì ông ta tin Chúa đang hướng dẫn cuộc đời ông ta. Đó là sự bình an, bình an thực sự.

CẦU XIN SỰ BÌNH AN CỦA CHÚA

Chúng ta cần cầu xin sự bình an của Chúa, nếu chúng ta muốn sự bình an của Ngài. Lập lại trong Philippians 4, Paul nói với chúng ta, “Đừng lo lắng về bất kỳ điều gì cả, nhưng trong mọi việc, hãy dùng lời cầu nguyện, thỉnh cầu và hãy dâng lời tạ ơn Chúa. *Sự bình an của Chúa*, vượt qua mọi sự hiểu biết, sẽ nâng đỡ tâm hồn bạn trong Chúa Giêsu” (vv. 6–7, đã được nhấn mạnh). Lưu ý rằng – cầu nguyện trước thì bạn mới nhận được sự bình an. Có mối quan hệ nhân quả ở đây. Cầu nguyện là nguyên nhân; hân bình an là kết quả.

Nếu bạn không cầu nguyện, chắc chắn bạn rơi vào trạng thái lo âu. Lo âu là một cảm giác vô ích, một thứ bỏ đi. Lo âu trái ngược với bình an; chúng không cùng tồn tại với nhau. Từ *lo âu* của chúng ta xuất phát từ tiếng Đức *uergen*, có nghĩa là “làm nghẹt thở”. Nó làm nghẹt thở cuộc sống của bạn. Giêsu đã nói như thế trong phần giải thích truyện dụ ngôn Người Gieo Giống trong Luke 8. Hãy xem những lời giải thích của Ngài, “Hạt rơi trong bụi gai đại diện cho những người lắng nghe, nhưng khi họ tiếp

tục con đường của họ, thì họ bị nghẹt thở bởi những nỗi lo âu, sự giàu sang, và sung sướng của cuộc sống, họ đã bỏ cuộc” (v.14) Bạn có nhận thấy điều đó không? “Bị nghẹt thở bởi những lo âu của cuộc đời”.

Khi bạn bị căng thẳng, đừng hốt hoảng nhưng hãy cầu nguyện! Cầu nguyện là một cách làm giảm căng thẳng tốt nhất. Nó có thể là tấm khăn voan an toàn cho bạn. Khi bạn bị áp lực, đầu óc như muốn nổ tung ra, hãy mở tấm khăn voan an toàn, đó là sự cầu nguyện. Hãy tập trung cầu nguyện.

Sau một thời gian tham dự cuộc hội thảo về quản lý về, tôi trở nên căng thẳng, tôi học được một điều, là mỗi người trong chúng ta cần có một “thùng rác” biết lắng nghe vô điều kiện, để bạn trút bỏ những căng thẳng vào đấy. Đơn giản là một người biết lắng nghe: chúng ta cần một người lắng nghe vô điều kiện để trút bỏ vào đó, anh ta không bị căng thẳng bởi sự trút giận của bạn – người mà sẽ không nghĩ bất cứ gì về chúng ta, từ những gì chúng ta nói. Nhưng nói chuyện tâm tình với một con vật nuôi, thì không phải là ý của Chúa. Ai có thể tốt hơn Chúa để bạn trút bỏ vào? Sự thật thì Peter đã dùng hình tượng này khi ông ta nói: “Hãy vứt bỏ mọi nỗi lo âu của bạn vào Chúa, bởi vì Ngài luôn lo lắng cho bạn” (I Peter 5:7). Đặt nó vào Chúa! Chúa sẽ không bị căng thẳng bởi những gì bạn nói với Ngài đâu. Ngài đã biết tất cả mọi chuyện về bạn rồi, rất thương yêu bạn cho dù bạn thế nào đi nữa. Cầu nguyện, rốt cuộc, là nói chuyện với Chúa. Nói với Ngài những gì bạn nghĩ, bạn phiền muộn điều gì, và thừa nhận rằng Ngài luôn có quyền điều khiển cả vũ trụ, trong đó có cả bạn. Cầu xin Ngài về những nhu cầu của bạn. Ngài có thể làm điều đó, tốt hơn cả những con vật cưng của bạn.

“Đừng để tâm hồn các con phải phiền não,” Giêsu nói với các môn đệ của ngài như vậy. “Hãy tin vào Thiên Chúa

Cha; cũng như tin vào 'Ta' (John 14:1). Bạn sẽ không có sự bình an thật, cho tới khi Chúa Giêsu làm chủ cuộc đời bạn. Nên nhớ rằng, sự bình an không phải là một cuộc sống không phiền muộn, mà bạn phải điềm tĩnh, ngay cả đang ở giữa những sóng gió cuộc đời.

Ngày hôm nay điều gì đang lấy đi sự bình an trong bạn? Là tội lỗi chăng? Hãy hướng về Chúa để nhận sự tha thứ. Là nỗi lo âu chăng? Hay sự thay đổi công việc? Tài chánh? Cuộc phẫu thuật quan trọng ư? Hay một người khó chịu? Bạn có thể nói với Chúa về tất cả mọi điều làm bạn lo lắng. Bạn sẽ cảm thấy tốt hơn vì mình đã làm được điều đó, và vì thế hãy nhớ rằng Ngài có thể giúp được bạn trong mọi chuyện!

Nỗi lo sợ nhất của bạn là gì? Sự cô độc? Nỗi lo sợ thất bại? Cái chết? Hay bệnh tật? Một sự thay đổi? Có lẽ là trách nhiệm? Hãy cầu nguyện với những lời kinh an bình: "Lạy Chúa, xin hãy ban cho con sự bình yên, để con chấp nhận những việc mà con không thể thay đổi, ban cho con lòng dũng cảm để thay đổi những điều mà con có thể, và xin ban cho con trí hiểu để con nhận biết được sự khác biệt". Sự bình yên là kết quả tuyệt diệu của lời cầu nguyện.





PHÁT TRIỂN TÍNH KIÊN NHẪN CỦA BẠN

John Dewey nói rằng đức tính quý báu nhất trên thế giới là tính kiên nhẫn. Trên hết, chúng ta cần phải có đức tính này. Cách Ngôn 16:23 nói rằng: “Kiên nhẫn thì hơn cả sức mạnh. Thắng được bản thân mình thì tốt hơn là nắm cả thiên hạ”

Cách đây ít năm, khi đã vượt qua thời kì khó khăn thử thách, tôi bắt đầu cầu nguyện “Lạy Chúa, xin hãy ban cho con thêm sự kiên nhẫn.” Tôi mong những khó khăn thử thách không còn nữa, thế nhưng sự việc lại càng tệ hơn! Sau đó tôi nhận ra rằng, Chúa đã ban ơn thực sự cho lời nguyện cầu của tôi. Tôi đã bắt đầu nhẫn nại hơn, bắt đầu cảm tạ những khó khăn.

Để “thử thách” tính kiên nhẫn của chúng ta, Chúa đã ban cho ta sự kiên nhẫn thực sự. Khi có sự kiên nhẫn, mọi việc sẽ diễn ra dễ dàng theo hướng của bạn. Nhưng liệu việc gì sẽ không xảy ra theo cách của bạn? Có lẽ bạn sẽ giống như người ta cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin ban cho con sự kiên nhẫn và con muốn có sự kiên nhẫn ngay!”

Phim hoạt hình: “Những Hạt Đậu” bắt đầu bằng cảnh Lucy đang cầu nguyện bên giường của cô ấy. Bước xuống giường ra ngoài nói với Linus rằng, “Tôi đang cầu nguyện cho được khôn ngoan và thêm lòng kiên nhẫn hơn, nhưng tôi đã phải ngừng lại.” Và trong cảnh cuối cùng cô ta nói, “Tôi lấy làm tiếc rằng tôi có thể có được điều đó”.

Bạn có ngại cầu nguyện cho lòng kiên nhẫn, vì nỗi sợ mà bạn có thể gặp phải không? Bạn kiên nhẫn như thế nào? Đây là bốn cách để thử nghiệm tính kiên nhẫn của bạn.

KIỂM NGHIỆM TÍNH KIÊN NHẪN CỦA BẠN

Cách kiểm nghiệm đầu tiên là sự gián đoạn. Bạn hiểu ý tôi là gì chứ. Bạn đang ngồi vào bàn ăn tối đột ngột chuông điện thoại reo; Hoặc giả bạn đang trong nhà tắm thì một người bán hàng tới gõ cửa; Hoặc bạn đang có một công việc gấp thì khách hàng tới hối. Công việc đang trôi chảy lại phải bị gián đoạn.

Bạn có phải giải quyết những gián đoạn ở chỗ làm không? Thật lòng, Johannes Brahms, khi viết “bài hát ru con”, đã có khá nhiều sự gián đoạn trong cuộc đời ông ta, đến nỗi ông ta phải mất bảy năm để sáng tác bài hát ru đó. Một số người cứ nghĩ rằng, ông ta chỉ rơi vào giấc ngủ bên cây đàn dương cầm mà thôi.

Ngay cả các tông đồ cũng đã không kiên nhẫn đủ với những người làm gián đoạn lịch trình của Giêsu (Matt. 19:13–14). Họ nói, “Không, bây giờ đừng đem những đứa trẻ tới Giêsu nữa, Ngài đang bận rồi.” (tác giả diễn giải lại).

Bạn giải quyết những gián đoạn như thế nào? Đó là cách kiểm nghiệm đầu tiên về tính kiên nhẫn của bạn đấy.

Sự bất tiện là cách kiểm nghiệm thứ hai tính kiên nhẫn của bạn. Bạn đề cập tới sự bất tiện trong đời sống như thế nào? Người Mỹ rất ghét bị trì hoãn. Chúng ta là “Thế Hệ Hiện Đại”. Chúng ta có một trí óc cực nhạy, chỉ trong vài giây có thể đáp ứng điều chúng ta muốn. Chúng ta có gạo ăn liền, cà phê uống liền và thức ăn nhanh. Chúng ta không thích chờ đợi.

Chúng ta cũng muốn có thông tin ngay tức thì; chúng ta thích những bản tin mới nhất. Trong lúc bầu cử, người tiến hành trưng cầu ý dân báo kết quả bầu cử ngay trước

khi tiến hành bầu cử. Cách đây một trăm năm, người ta đã không hề lo lắng nếu như họ bị lỡ một chuyến xe ngựa, vì họ có thể đón một chuyến xe khác trong một hoặc hai ngày sau đó. Ngày nay, nếu chỉ cần bị lỡ nhịp một chiếc cửa xoay là cả một vấn đề đối với ta! Phải vội vã như thế đấy (Cuộc sống xoay vần chẳng thể chờ đợi!)

Trong Luke 10:40, chúng ta đọc đoạn một người phụ nữ không kiên nhẫn đủ khi phải đối mặt với sự bất tiện. Khi Đức Giêsu đến nhà của Mary và Martha, Martha đang bận rộn chuẩn bị bữa ăn. Cô đã bực tức với em mình là Mary, vì Mary để cô ấy làm tất cả mọi việc mà không giúp đỡ. Cô ấy đã nói với Chúa rằng, “Thưa Thầy, Ngài không quan tâm việc em con đã để con làm công việc một mình sao? Nói cô ấy giúp con với!” Có lẽ bạn cũng sẽ đồng tình với cô chị trách cô em là đúng, quả là bất tiện thật. Bạn cũng thích được ngồi dưới chân Chúa Giêsu, nhưng lại có việc phải làm và bạn là người duy nhất đường như nhận ra điều đó. Nhưng Chúa thì không, ngài hiểu những gì cô chị nghĩ và ngài hiểu những gì là tốt cho hai chị em. Thế thì bạn phản ứng như thế nào? Bạn có kiên nhẫn bỏ qua sự bất tiện đó không?

Sự bực dọc cáu kỉnh, những thứ linh tinh nhỏ nhất trong cuộc sống làm cho bạn bực mình, là cách kiểm nghiệm thứ ba của tính kiên nhẫn. Bạn giải quyết chúng như thế nào đây? Bảng liệt kê sau đây, về những bực dọc xảy ra mà tôi có dịp nghe: nặn kẹt xe hàng giờ, xếp hàng lâu, các cuộc điện thoại, mất chìa khóa, thức ăn nguội lạnh, các chuyến bay bị trễ, xếp lớp xe, phòng tắm bị chiếm dụng, nhóm rock bên hàng xóm. Tôi chắc chắn bạn cũng có thể liệt kê một bảng như thế. Những bực dọc này tôi nghĩ có lẽ khắc phục được, nhưng thường là không. Bạn phải học cách để ứng phó, điều này rất cần sự kiên nhẫn.

Trong Numbers 20:10–11, Moses bực dọc với những người Do Thái. Ông đã chịu đựng những lời than phiền, trách móc của họ trong nhiều năm liền, và ông ta không còn đủ kiên nhẫn nữa. Khi ấy Chúa bảo ông ta nên nói nhỏ nhẹ mềm mỏng, trái lại ông ta càng trở nên tức giận. Việc thiếu kiên nhẫn đã khiến Moses không còn vâng lời Chúa. Kết quả là, Moses không được vào Vùng Đất Hứa như Chúa đã định sẵn. Moses vốn là một người kiên nhẫn, nhưng ngay cả người kiên nhẫn cũng có giới hạn của họ, và sự việc đã xảy ra như thế.

Từ điển bách khoa Hoàng Gia Anh niên giám 1982, dưới tiêu đề “Những Sự Kiện khó tin”, viết về một người tên Brian Heise:

Brian Heise trải qua khá nhiều sự kiện trong tháng bảy, và hầu như chúng đều là những điều không may. Trước tiên là căn hộ ở Provo bị ngập nước, do ống dẫn nước ở căn hộ tầng trên bị vỡ, người quản lý đề nghị ông ta ra ngoài để thuê một cái máy hút nước. Khi đó ông phát hiện ra xe của mình xẹp lốp. Ông thay bánh xe rồi trở vào bên trong để gọi điện nhờ một người giúp đỡ. Đột ngột ông bị điện giật khi cắm vào điện thoại. Việc này khiến ông ta hốt hoảng đến nỗi sợ ý làm rớt dụng cụ. Trước khi ông rời căn phòng lần hai, một người hàng xóm giúp ông đập mạnh vào cửa căn phòng vì nước đã ghì chặt cửa lại. Trong lúc mọi việc rối rắm đang xảy ra, có ai đó đã trộm mất chiếc xe hơi của Heise, nhưng chiếc xe đã gần hết xăng. Ông tìm thấy xe ở cách đó vài dặm phố, nhưng phải đẩy nó tới trạm xăng để đổ. Tối hôm đó, Heise tham dự một buổi lễ kỷ niệm quân đội ở trường Đại học Brigham Young. Không biết thế nào ông lại ngồi lên cái lưới lê ai đấy quăng lên ghế trước của xe. Chưa hết Heise còn bị trượt chân trên tấm thảm ướt đến bị thương nặng, ông ta tự hỏi “Ngài đã để con chết hụt, thử thách con và Ngài đã gìn giữ con”.

Và bạn nghĩ đã có những ngày thật tồi tệ!

Đối với nhiều người, điều bức dọc lớn nhất trong cuộc sống phải chăng là con người. Có lẽ bạn cảm thấy thích người tài xế taxi ở New York, người ấy nói: “Ông biết không, đó không chỉ là công việc mà tôi thích, mà đó còn là những người tôi tiếp xúc.”

Ai đều cũng có lúc tiếp xúc với những người cáu kỉnh làm chúng ta bức bối. Chúng ta phải học tập từ *con Trai*. Nó phải bị sung đỏ lên khi ngậm hạt cát, để biến nó thành một hạt ngọc trai quý giá. Ta phải học cách phản ứng với sự đau nhức thật sự, điều khiến bạn chuyển hóa nỗi đau nhức của bạn thành những hạt ngọc.

Cách kiểm nghiệm thứ tư về tính kiên nhẫn của bạn là sự *tĩnh lặng*. Chẳng ai thích sự chờ đợi cả. Chúng ta ghét phải chờ đợi trong phòng mạch bác sĩ, xếp hàng trong siêu thị, hoặc bị hạn chế trong thời gian nghỉ ngơi.

Bạn có biết rằng, trong cuộc đời bạn sẽ phải mất sáu tháng để dùng trước đèn đỏ đợi chuyển sang đèn xanh không? Và bạn có để ý rằng, khi đèn chuyển sang xanh mà nếu bạn không chạy ngay trong vòng hai giây, thì người đằng sau bạn sẽ bức bối không? Chẳng thú vị mấy khi nhìn sự nóng lòng của người tài xế phía sau ta, mà không phải tính kiên nhẫn ở người đứng phía trước. Bạn giải quyết sự chờ đợi, sự tĩnh lặng như thế nào đây?

Bạn có thể học được nhiều điều từ con người, bằng cách quan sát xem họ đứng chờ thang máy để lên tầng trên như thế nào. Một vài người thì loay hoay, hết quay qua lại quay lại. Một số người im lặng đi tới đi lui trong khi chờ thang máy chuyển động. Một vài người thì có vẻ như nóng lòng lắm. Và phản ứng của họ là luôn tay nhấn nút, như là việc đó sẽ làm cho thang máy tới nhanh hơn. Họ không thể chỉ đứng và chờ đợi. Họ phải làm việc gì đó để cảm thấy họ đang tự chủ.

Ngài Gióp chẳng làm gì cả ngoài sự chờ đợi (Chúng ta thường nói về “tính kiên nhẫn của ông Gióp”). Ông ta nói, “Tất cả những ngày tôi chăm chỉ làm việc, tôi chờ đợi một sự đổi mới” (Gióp 14:14). Chúng ta hãy noi gương Gióp.

Kinh Thánh cho rằng, “Sự không kiên nhẫn đem lại cho bạn những phiền hà” (Cách Ngôn 19:2, GNB). Các nghiên cứu trong lãnh vực y học cũng đồng ý điều đó. Họ đã khám phá ra một chứng bệnh hoàn toàn mới được gọi là “chứng bệnh hấp tấp”. Bác sĩ Rosenman và Freedman nói rằng 90% nạn nhân của chứng đau tim có tính cách “hấp tấp” loại này. Sự thiếu kiên nhẫn thường xuyên sẽ đưa họ tới những phiền toái.

Thế thì, cái gì gây nên sự thiếu kiên nhẫn? Thiếu sự bình an chẳng. Có lẽ đó là lý do tại sao Chúa lại đặt sự kiên nhẫn, kế tiếp sau sự bình an ở bảng liệt kê hoa quả của tâm hồn. Khi bạn có sự bình an trong tâm hồn, thì hầu như không có gì có thể làm bạn thiếu kiên nhẫn được. Thế nhưng khi không có bình an trong tâm hồn, tôi e bất kỳ việc gì bạn cũng sẽ rối tung vì sự thiếu kiên nhẫn. Rốt cuộc tôi phải làm sao đây, để trở thành một người kiên nhẫn? Kinh Thánh trình bày rõ câu trả lời gồm bốn phần:

PHÁT TRIỂN MỘT TÂM NHÌN MỚI

Đầu tiên, phát triển một tầm nhìn mới. Tìm ra cách nhìn nhận mới, về tình huống hay người đang gây khó khăn cho bạn. Kiên nhẫn bắt đầu bằng việc thay đổi cách bạn nhìn nhận sự việc. Khi tôi thiếu kiên nhẫn, tôi có một tầm nhìn giới hạn. Tất cả tôi đều chỉ nhìn vào bản thân mình: nhu cầu *của tôi*, ước muốn *của tôi*, mục tiêu *của tôi*, mong muốn *của tôi*, thời gian *của tôi*, và bạn đang làm hỏng cuộc đời *của tôi* ra sao. Nguồn gốc của sự thiếu kiên nhẫn là tính ích kỷ. Vì vậy bạn cần có một

cách nhìn mới về cuộc sống. Bạn cần học cách nhìn sự việc từ quan điểm của người khác.

Bạn có muốn biết bí quyết của sự thành công không? Nó đây này. Nếu bạn muốn trở thành một người chồng hoặc vợ *thành công*, hãy học cách nhìn cuộc sống từ quan điểm của người bạn đời. Nếu bạn muốn trở thành một người cha hoặc mẹ thành công, hãy học cách nhìn cuộc sống từ quan điểm của đứa con. Nếu bạn muốn trở thành một nhà kinh doanh thành công, hãy học cách nhìn cuộc sống từ quan điểm của khách hàng của bạn. Nếu bạn muốn làm một người chủ thành công, hãy học cách nhìn cuộc sống từ quan điểm của người nhân viên. Hãy nhìn vào tình huống, từ cách nhìn của họ và khám phá xem tại sao họ lại cảm nhận cách mà họ làm. Tôi không biết về bất cứ việc gì mà có nhiều khả năng hơn, trong việc làm giảm sự mâu thuẫn trong cuộc sống của bạn.

Giờ thì hãy nhìn vào những gì Kinh Thánh nói trong cuốn Sách Cách Ngón. Tác giả giải thích rằng, “Sự khôn ngoan đem lại cho anh ta sự kiên nhẫn, bởi vì người đó phớt lờ đi sự gấp rút của vấn đề” (Cách Ngón 19:11). Lưu ý từ *khôn ngoan*. Bạn có biết khôn ngoan là gì không? Sự khôn ngoan là nhìn cuộc đời từ quan điểm của Chúa, nắm được cách nhìn nhận tình huống của Ngài. Từ cách nhìn đó ta đạt được ba sự hiểu biết quan trọng. (1) Tôi chỉ là con người; tôi không phải là Chúa. Hiển nhiên Chúa biết điều đó. Nhưng Ngài muốn bạn cũng phải thừa nhận điều đó. Tôi thì bất toàn và tôi không nắm quyền điều khiển. Thực tế, hầu hết mọi việc mà tôi phải đối mặt trong cuộc sống, là những việc mà tôi không thể tự chủ được. Tôi chỉ là con người. (2) Không ai hoàn hảo cả, vì vậy tôi không nên ngạc nhiên hay tức giận quá mức. (3) Chúa nắm quyền điều khiển, và Ngài có thể sử dụng các tình huống, mọi phiền toái và những khó khăn vào cuộc sống của tôi, để hoàn thành những chủ định của Ngài dành cho tôi.

Một câu khác trong Cách Ngôn biểu thị rằng, “trên đường đời, Đấng Tối Cao hướng dẫn bạn” (Cách Ngôn 20–24). Câu này có nghĩa là, bạn có thể trải qua một số trở ngại êm đềm, một số việc gián đoạn rất dễ chịu. Thỉnh thoảng, Chúa sẽ đặt một số người cẩu kính xung quanh bạn, vì chủ đích giáo huấn bạn vài điều. Hướng tới một cách nhìn mới. Nhìn vào vấn đề từ quan điểm của Chúa. Xuyên suốt qua Kinh Thánh, Chúa đặt sự kiên nhẫn ngang bằng với sự chín chắn. Cách Ngôn 14:29 bảo chúng ta rằng, “Một người kiên nhẫn có sự hiểu biết cao, nhưng một người có tính nóng nảy thể hiện sự đại dột”. Kiên nhẫn là một dấu hiệu của sự chín chắn; họ không biết sự khác biệt giữa “Không” và “Chưa”. Bạn có để ý, một đứa trẻ khi không có được những gì chúng muốn thì ngay lập tức chúng sẽ nổi giận? Sự chín chắn có liên quan đến khả năng chờ đợi. Người khôn ngoan là người nhìn cuộc đời theo quan điểm của Chúa, và kiên nhẫn chờ đợi. Vì vậy, chúng ta cần khám phá ra một cách nhìn mới.

CÓ ĐƯỢC ỚC HÀI HƯỚC

Cách thứ hai để trở thành một người kiên nhẫn, là phát triển óc hài hước trong bạn. Hãy học để biết cười trong mọi hoàn cảnh. Học để cười với chính bản thân bạn. Bằng cách nào đó, tìm ra những điều thú vị trong những việc chán chường. Cách Ngôn 14:30 nói rằng, “Một thái độ thanh thản sẽ kéo dài cuộc sống của con người” (TLB).

Gần đây tôi có đọc về một nghiên cứu cho biết rằng, người mà cười sẽ sống thọ hơn những người khác. Hài hước là chất làm tan biến đi sự căng thẳng. Nó là thuốc giải chống lại sự lo lắng. Nó là thuốc giảm đau mà không gây bất kỳ tác dụng phụ nào cả. Tiếng cười là công cụ hút đi những cú sốc trong cuộc sống.

Một lần có người hỏi tổng thống Lincoln, làm thế nào

mà ông ta giải quyết được tất cả những căng thẳng của cuộc Chiến Tranh Dân Sự. Ông ta nói, “Nếu nó không phải vì tiếng cười, tôi không thể làm được điều đó.” Nhiều diễn viên hài kịch nổi tiếng, cũng đã lớn lên từ những xóm làng nghèo nàn, với biết bao khó khăn. Họ đã đương đầu với những khó khăn của họ bằng cách học cười và làm cho người khác cười.

Vì vậy hãy học cười. Nếu bạn có thể cười vào nó, bạn có thể sống được với nó. Hơn nữa, nếu bạn học cười với những khó khăn của bạn, bạn sẽ không bao giờ hết việc để cười!

Một trong những câu kinh mà tôi yêu thích trong Kinh Thánh, là Thánh Ca 2:4, “Người đã tôn vinh trong tiếng cười thiên đường”. Đó không phải là một câu tuyệt vời sao? Chúa có một óc hài hước. Bạn có bao giờ thấy mặt của một con đười ươi chưa? Chúa đã có sáng kiến về con vật đó! Bạn có muốn trở nên giống Chúa hơn không? Hãy học cười. Một óc hài hước có thể duy trì sự lành mạnh trong bạn.

Sự sắp xếp thời gian của Chúa, tuyệt diệu như óc hài hước của Ngài vậy. Khi tôi đánh máy những ghi chú cho chương này, máy đánh chữ hiệu IBM Selectric đã nuốt mất toàn bộ dàn bài của tôi. Vì thế tôi đã nói với chính mình: “Này tôi ơi, người đang có một sự lựa chọn đấy. Người đã từng thuyết giảng vậy hãy cười trước tình huống này đi nào, hay là người có thể cáu gắt.” Tôi chắc là vợ và những đứa con tôi đang tự hỏi, không biết là tôi đang cười chuyện gì. Hãy học cười. Nó là sự thư giãn.

Cuộc sống thì đầy rẫy những tình huống đáng cười. Một lần Will Rogers đã nói, “Tôi không biết bất kỳ câu nói đùa nào cả. Tôi chỉ xem quá trình quản lý và báo cáo thông tin.” Cách Ngôn 17:22 nói, “Sống vui vẻ giúp cho bạn khỏe mạnh” (GNB). Chúng ta cần phát triển óc hài hước.

LÀM SÂU SẮC THÊM TÌNH YÊU THƯƠNG CỦA BẠN

Bước thứ ba trong việc trở thành người kiên nhẫn, là làm đậm thêm tình yêu thương của bạn. Corinthians Một 13:4 có lẽ là một trong những câu kinh dễ hiểu nhất trong Kinh Thánh: “Tình yêu là sự kiên nhẫn.” Bạn có biết nghĩa là gì không? Nó có nghĩa là khi tôi thiếu kiên nhẫn, tôi đang mất dần tình yêu, bởi vì tình yêu là sự kiên nhẫn. Khi bạn yêu thương một ai đó, bạn quan tâm đến nhu cầu, những mơ ước, những nỗi đau và cả quan điểm của họ; chứ không chỉ của riêng bạn. Khi bạn được tràn ngập tình yêu, thì hầu như không có gì khiến bạn tức giận hay làm cho bạn thiếu kiên nhẫn cả. Thế nhưng, khi sự tức giận lấp đầy bạn, thì hầu như bất cứ chuyện gì cũng có thể kích động bạn. Khi bạn bị áp lực, những gì ở bên trong đều sẽ lộ ra. Vì thế hãy làm sâu sắc tình yêu thương của bạn.

Ephesians 4:2 nói rằng, “Hãy kiên nhẫn với mọi người, bỏ qua những lỗi lầm vì tình yêu thương” (TLB). Tại sao bạn nên kiên nhẫn với người khác? “Đó là vì tình yêu thương của bạn”.

Trong trường đại học, có một người rất hay quấy rầy tôi. Cố ý chọc ghẹo bằng đủ cách, anh ta suốt ngày lảng vảng theo tôi. Khi tiếp xúc anh ta rất hay chê bai người khác. Tôi xuống hội trường cốt chỉ để tránh anh ta, nhưng anh ta đi vẫn theo xuống đó nhằm chọc ghẹo. Tôi thật sự không thích gã đó; anh ta quả là nỗi bực bội đối với tôi.

Rồi một đêm, tôi đọc Ephesians 4:2, giống như là một nhát dao đâm vào tim tôi. “Ôi lạy Chúa, con không yêu gã đó.” Hãy nhớ lại một hai chương trước, tôi có nói với bạn rằng, bạn không phải thích họ nhưng mà bạn phải yêu thương họ? Yêu thương không phải là một cảm giác; nhưng là một sự lựa chọn; là một hành động. Vì vậy tôi đã nói, “Lạy Chúa, ngày mai xin hãy giúp con yêu thương người này. Không phải là mãi mãi. Chỉ giúp con thương

yêu hấn ngày mai thôi.” Tôi đã cầu nguyện như thế nhưng sau đã hối tiếc. Tôi nói, “Lạy Chúa, nếu gã đó đang chọc tức con thì xin hãy làm cho con giống Chúa. Xin dạy con kiên nhẫn. Nếu gã này đang quấy rầy con, thì hãy làm cho con giống Ngài hơn, con cầu xin rằng ngày mai hấn sẽ trêu chọc con nhiều hơn trước nữa”. Đó là một lỗi lầm.

Sáng hôm sau thức dậy đi đến lớp, nhưng hôm ấy tôi không thấy hấn cả ngày. Tôi nghĩ, “Ồ, tuyệt đấy. Tôi thích cách học tính kiên nhẫn này.” Đúng đấy. Lạy Chúa. Giờ cơm chiều đã đến, Tôi đi vào căn tin, mua phần ăn và ngồi xuống bắt đầu ăn. Đang Khi ăn, gã đó đã theo dõi tôi, thông thả bước lại và nói, “Ê, Rick, suốt cả ngày tao đã không thấy mày!” Hấn ném mạnh cái đĩa xuống bàn. Những sợi mì của hấn vung vãi lên khắp đầu và áo tôi, còn ly nước ngọt của hấn thì đổ ướt cả quần tôi. Mọi người trong căn tin lại nhìn tôi, những sợi mì chảy dài xuống tai tôi. Nhưng vào lúc đó, tôi đã đầy ắp tình yêu thương, sự bình an và niềm hoan hỷ bởi vì tôi đã được chuẩn bị tinh thần trước. Tôi thực sự như vậy. Tôi đã cầu nguyện suốt ngày, vì thế tôi chỉ nói, “Hoan hô Chúa.” Tôi chắc là mọi người nghĩ rằng, “Tên đó thật dở hơi”.

Chuyện gì xảy ra khi bạn ca tụng Chúa vì những người làm bạn bức tức? Bạn có lẽ trở nên giống Giêsu nhiều đến nỗi, họ sẽ không còn quấy rầy bạn nữa. Hoặc nếu đó là ma quỷ đang dùng con người đó để tiếp cận bạn, khi ấy nó sẽ ngừng lại thôi, bởi vì tình huống đang thúc đẩy bạn ca ngợi Chúa. Nếu bạn học cách ca tụng Chúa trong mọi tình huống, như có một bức tường chắn ngang bạn, ngay cả ma quỷ cũng không thể thâm nhập vào.

PHỤ THUỘC VÀO CHÚA

Bước cuối cùng trong việc phát triển tính kiên nhẫn là phụ thuộc vào Chúa. Sự kiên nhẫn thì không chỉ đơn thuần là vấn đề về nghị lực của con người; nó là hoa quả của Tâm Hồn. Bạn không thể chuẩn bị tinh thần nói rằng, “Tôi sẽ kiên nhẫn nếu nó giết tôi.” Nó sẽ; Sự kiên nhẫn không phải là ý chí nghị lực. Sự kiên nhẫn không phải là lời nói, “Nó thực sự không làm tôi bức tức” khi trong thâm tâm thực sự tôi đang ghét người đó. Sự kiên nhẫn thì không giả tạo và tự phụ.

Nếu đó là sự kiên nhẫn của Chúa mà bạn cảm nhận, nếu đó là hoa quả đích thực của Tâm Hồn, tâm hồn bạn thực sự có sự bình an. Một số tình huống xảy ra sẽ không làm bạn bức bối. Tại sao vậy? Bởi vì bạn đang phụ thuộc vào Chúa.

Sự kiên nhẫn là một dạng của lòng tin tưởng. Nói rằng, “Tôi tin Chúa, tôi tin rằng Chúa thì quan trọng hơn bất kì vấn đề nào. Tôi tin rằng Chúa đang dùng những bức bối trong cuộc sống của tôi, vì những điều tốt lành.” Nhờ trung thành giúp chúng ta thưa với Chúa “Lạy Chúa, Ngài muốn con học điều gì từ tình huống này?” chứ không phải nói “Tại sao chuyện này lại xảy ra?” bởi sự trung thành, ta không cần hỏi Chúa, “tại sao con bị xếp lớp xe trong khi con đang trên đường tới một cuộc hẹn quan trọng?” nữa. Thay vì thế chúng ta hỏi “Ngài muốn con học gì từ tình huống này?”

Thuyền Nô-ê phải đợi 120 năm trước khi Đại Hồng Thủy đến. Đó là một thời gian dài phải nhẫn nại. Abraham đã đợi 100 năm mới có được một đứa con trai. Đó là một thời gian dài kiên nhẫn. Moses đã chờ 40 năm trong sa mạc dẫn dắt dân Do Thái tới Đất Hứa. Đó là một khoảng thời gian dài nhẫn nại. Trong Cựu Ước mọi người cũng chờ

đợi Messiah đến. Trong Tân Ước, các tín hữu cũng chờ đợi Chúa Thánh Thần đến. Kinh Thánh là một quyển sách về sự chờ đợi. Tại sao vậy? Bởi vì sự chờ đợi chứng minh lòng trung thành, vì sự trung thành làm đẹp lòng Chúa.

Chờ đợi Chúa khi khẩn cấp quả là khó, còn Ngài thì không. Thật khó mà kiên nhẫn khi bạn đang phải chờ đợi lời cầu nguyện đáp trả... khi bạn đang chờ đợi phép nhiệm mầu xảy ra... khi bạn đang chờ đợi Chúa làm thay đổi điều kiện kinh tế của bạn, hay vấn đề sức khỏe, vợ con, vợ chồng, hoặc bà con họ hàng là người lập dị. Thật khó khi bạn đang gấp gáp, còn Chúa thì không, nhưng đợi chờ cách kiên nhẫn là một bằng chứng của lòng trung thành. Nó cũng là một sự kiểm nghiệm lòng trung thành. Bạn có thể đợi chờ trong bao lâu?

Lazarus là một người bạn thương yêu của Giêsu, một hôm anh bị bệnh nặng. Mary và Martha, chị em của ông ấy, đã chuyển lời tới Giêsu rằng “Thưa Chúa, người mà Ngài yêu thương đã bị bệnh nặng” (John 11:3). Kinh Thánh nói rằng khi Giêsu nghe thấy điều này, Ngài đã cố ý chờ thêm hai ngày nữa, trước khi bắt đầu lên đường tới Bethany. Lúc Ngài đến, Lazarus đã chết. Thi hài của ông đã được chôn xuống mộ rồi.

Giêsu đã đến trễ. Dù được tin lúc ấy là chưa trễ. Ngài bước lại gần mộ và gọi “Lazarus, bước ra nào” (John 11:43). Bấy giờ bạn nhận ra rằng, Ngài đã phải gọi Lazarus đúng tên, bởi vì nếu ngài chỉ nói “bước ra nào”, thì những người đã chết trên thế giới có thể sẽ bước ra! Vì vậy Ngài phải gọi cụ thể “Lazarus, bước ra nào.” Và Lazarus đã bước ra – đã sống lại!

Ý nghĩa ở đây là gì? Ý nghĩa là như vậy: Chúa, ngài không bao giờ trễ cả. Ngài luôn đúng giờ. Ngài sắp xếp thời gian thật hoàn hảo. Ngài có thể không đi tiếp tục lịch trình của chúng ta (Ngài đã thường không như vậy),

nhưng Ngài thì không bao giờ trễ. Ngài muốn chúng ta tin tưởng và chờ đợi Ngài. Người viết Thánh Ca đưa ý này theo cách “Hãy lặng thinh trước Chúa và chờ đợi Ngài cách kiên nhẫn” (Thánh Ca 37:7). Ở đoạn trước trong Thánh Ca này, tác giả đã hướng dẫn chúng ta tin tưởng vào Chúa, *yêu mến* Ngài, và *chuyển* đường đời của bạn tới Ngài. Tất cả đây là các khía cạnh của lòng trung thành và sự phụ thuộc vào Chúa. Ngài mong mỗi chúng ta tin tưởng Ngài hơn bất kỳ thứ gì khác. Sự kiên nhẫn là bằng chứng của sự trung thành vào Ngài.

Tại sao chúng ta nên kiên nhẫn? Bởi vì Chúa kiên nhẫn và chúng ta muốn trở nên giống Ngài. Thánh Phêrô khuyên chúng ta, “Hãy ghi nhớ rằng sự kiên nhẫn của Chúa, chúng ta có nghĩa là sự cứu rỗi” (2 Peter 3:15). Chúa vốn kiên nhẫn. Nếu chúng ta là con cái của Chúa, chúng ta học sự kiên nhẫn như Chúa vậy. Đó là lý do tại sao Chúa Thánh Thần hoạt động trong cuộc sống của chúng ta, ban tính kiên nhẫn trong chúng ta. Đó là một phần tính cách của Chúa.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online





THÊM MỘT CHÚT LÒNG NHÂN ÁI

Trong việc nghiên cứu về hoa quả của Tâm Hồn, chúng ta đã cùng quan sát tình yêu thương, sự bình an và tính kiên nhẫn. Bây giờ, chúng ta bàn về hoa quả của lòng nhân ái. Colossians 3:12 nói “Do đó, khi Chúa chọn loài người, vật linh thiêng, âu yếm phủ lên bạn lòng trắc ẩn, lòng nhân ái, sự khiêm tốn, tính hòa nhã và tính kiên nhẫn.” Chú ý từ *phủ lên*. Từ này tiếng Hy Lạp có nghĩa đen là “khoác vào”. Ý Paul đang nói ở đây là, khi bạn thức dậy vào buổi sáng, bạn phải sửa soạn về tinh thần, cảm xúc cũng như về thể chất. Buổi sáng thức dậy bạn quyết định hôm nay mình mặc gì, bạn cũng nên tự hỏi bản thân “Tôi sẽ mang thái độ nào đây?” Paul nói, lòng nhân ái là một lựa chọn. Đó là thứ mà bạn có thể chọn lựa để “khoác vào” mỗi ngày.

Lòng nhân ái là “yêu thương bằng hành động”. Lòng nhân ái là bạn làm một điều gì đó. Nó là biểu hiện thực tế của sự yêu thương. Nó có thể nhìn thấy được và tích cực, chứ không phải chỉ là cảm giác. Có một bài hát nói rằng, “Tìm thấy vết thương và chữa lành nó.” Đó là lòng nhân ái.

Thế thì, tại sao chúng ta nên nhân ái? Xét cho cùng, lòng nhân ái có thể đầy rủi ro. Bạn có thể bị hiểu lầm nếu bạn tử tế với những người khác. Họ có thể nghĩ “Tại sao người này đối xử với chúng ta quá tốt? Có gì lợi cho anh ta trong chuyện này không?” Người mà bạn đối xử tử tế cũng có thể lợi dụng bạn. Họ có thể trở thành một loài

ký sinh, một con đĩa đeo bám với thái độ: “Ồ, đây là một kẻ dễ bị lừa. Tôi sẽ ráng sức bòn rút anh ta.”

Vậy thì tại sao chúng ta nên tử tế? Có hai lý do. Lý do thứ nhất, chúng ta nên tử tế bởi vì Chúa tử tế với chúng ta. Ephesians 2:8 trong quyển *Kinh Thánh Sống* nói “chính nhờ lòng nhân ái của Ngài mà con được cứu rỗi, nhờ tin tưởng vào Chúa”. Lòng nhân ái và ân huệ của Chúa ban cho loài người. Nhà thơ Robert Bums đã nói rằng trái tim tử tế thì gần như là giống Chúa. Chúng ta nên tử tế bởi vì Chúa tử tế với chúng ta.

Một lý do khác mà chúng ta nên tử tế, là vì chúng ta muốn mọi người tử tế với chúng ta. Chúng ta muốn được đối xử đúng lẽ phải. Chúa Giêsu đã nói: “Hãy làm cho người khác những việc mà bạn muốn họ phải làm cho bạn” (Matt. 7:12). Nếu bạn đối xử thô lỗ với người khác, họ sẽ đối xử thô lỗ với bạn. Nhưng nếu bạn tử tế, thì hầu hết mọi người sẽ muốn đáp lại tương tự như vậy với bạn. Cách Ngôn 21:2 nói rằng, “Lòng nhân ái và chân thật giúp bạn sống thọ; người khác sẽ tôn trọng bạn và đối xử với bạn một cách công bằng” (GNB). Trong Cách Ngôn 11:17 chúng ta đọc thấy “Tâm hồn bạn sẽ được nuôi dưỡng khi bạn sống lòng nhân ái; nó sẽ bị hủy hoại khi bạn tàn ác” (TLB). Vì vậy khi chúng ta sống nhân ái, chúng ta thật nhận những ân huệ cho chính bản thân.

Chúng ta làm như thế nào để trở nên nhân ái hơn? Trở thành một người nhân ái thì có ý nghĩa gì? Để tôi gợi ý năm nét đặc trưng của một người nhân ái.

NHẠY CẢM

Thứ nhất, một người nhân ái vốn nhạy cảm đối với những người khác. Anh ta nhận ra những nhu cầu của những người xung quanh. Vì vậy, hãy tập để ý đến nhu cầu của những người xung quanh. Điều chỉnh theo họ. Lòng nhân ái luôn bắt đầu với sự nhạy cảm. S Philippians

2:4 nói rằng, “Mỗi bạn không nên chỉ nhìn vào lợi ích riêng mình mà còn phải nhìn vào lợi ích của những người khác.” Hãy suy xét kỹ về từ ngữ *nhìn*. Bởi lẽ lòng nhân ái luôn bắt đầu với việc lưu ý tới những nhu cầu và nỗi đau của người khác.

Thường trong hôn nhân, chúng ta hoàn toàn không nhận ra những nhu cầu của người bạn đời là gì. Chúng ta rất vô tình. Chúng ta không biết lắng nghe. Chúng ta không hay biết những áp lực, mà người bạn đời đang chịu đựng. Nói một cách đơn giản, nguồn gốc của những vấn đề trong hôn nhân là sự không nhạy cảm.

Những người mà bạn sẽ gặp trong tuần này cần lòng nhân ái, bởi vì họ đang bị tổn thương đâu đó. Ngay cả những người ngồi xung quanh bạn trong nhà thờ, cũng có những nỗi đau có thể lớn hơn nỗi đau của bạn. Thường là bạn không nhận ra điều đó. Vì vậy lòng nhân ái bắt đầu với sự nhạy cảm.

Vua David, là một ví dụ về sự nhạy cảm và lòng nhân ái trong cuộc sống được ghi nhận trong 2 Samuel 9. Sau cái chết của Saul, David lên ngôi vua, đã chỉ huy dân Do Thái với hàng loạt chiến thắng. Saul, kẻ thù cũ người đã truy bắt ông ta trong nhiều năm, đã chết. Con trai của Saul là Jonathan cũng đã bị giết. Bây giờ hãy xem David đã làm gì. Ông ta nghe ngóng xem có còn ai lưu lại trong gia đình của Saul, ông ta sẽ đối xử tử tế với họ. Ông ta tìm thấy một người, đó là đứa cháu trai của Saul tên Mephibosheth. Bạn thích gọi cái tên đó ra sao – Mephibosheth? Có lẽ họ đã gọi đứa trẻ đó là “Phibi” cho gọn. Ngoài việc có cái tên khác thường ra, Mephibosheth còn bị tàn tật cả hai chân.

Khi David tiến gần tới nó, Mephibosheth có lẽ nghĩ rằng, *tôi sắp bị giết đây bởi vì tôi là thành viên của gia đình kẻ thù, thuộc triều đại cũ*. Nhưng hãy xem những lời nói nhân ái của David “Đừng sợ... bởi ta chắc chắn sẽ đối xử tử tế với người vì quyền lợi của cha người Jonathan. Ta sẽ hoàn trả lại tất cả đất đai thuộc về Saul, ông của người,

và người, sẽ luôn ăn cùng bàn với ta” (2 Sam. 9:7). Câu trả lời của Mephibosheth rất ngạc nhiên: “Tôi chẳng đáng để ông nhìn đến, một người hầu, hay chỉ một con chó chết như tôi?” (v.8) Nó hình như có một sự nhận thức về bản thân rất đáng thương. Nhưng điểm đáng nói là David đối xử cách tích cực. Ông ta rất nhạy cảm. Trong cuộc sống riêng của bạn, tuần này bạn cần đối xử tử tế với ai? Bạn cần nhạy cảm với ai?

KHÍCH LỆ

Nét đặc trưng thứ hai được biểu hiện qua người nhân ái là sự khích lệ. Tôi đang nói về việc nâng người ta lên hơn là hạ người ta xuống. Hãy để ý những gì bạn nói với người khác. Hãy khích lệ trong lời nói của bạn. Nói một cách tử tế. Cách Ngôn 15:4 nói rằng: “Những lời lẽ nhân ái đem lại sự sống, nhưng những lời nói phũ phàng làm sụp đổ tinh thần” (GNB). Bạn có thích bị hạ nhục không? Tất nhiên là không. Không ai muốn cả.

Mấy đứa trẻ nói, “Những cây gậy và những cục đá có thể làm gãy xương tôi, nhưng danh tiếng thì sẽ không bao giờ làm tổn thương tôi.” Thật vớ vẩn! Danh tiếng làm tổn thương! Danh hiệu làm tổn thương! Thực tế là, Kinh Thánh nói rằng sự chết và sự sống thì nằm trong sức mạnh của lời nói. Bạn có thể hủy hoại một người bằng những gì bạn nói với người đó. Vì vậy hãy tán dương người ta bằng lời nói của bạn. Hãy cho mỗi người mà bạn gặp một sự động viên về tình cảm. Động viên họ và hãy khích lệ.

Hãy xem Cách Ngôn 10:32: “Người ngay thẳng biết điều nhân ái để nói, nhưng kẻ ác thì luôn nói những điều gây tổn thương” (GNB). Bạn có phải là loại người mà sẽ tấn công vào yếu điểm của người khác không? Có lẽ bạn có làm điều đó trong thái độ đùa giỡn, nhưng bạn cũng đã làm điều đó, và bạn thích thú làm điều đó. Người nhân ái không làm người khác bối rối.

Tôi đã xem một bộ phim hoạt hình, trong đó Charlie Brown đang nói chuyện điện thoại với một cô gái, cô ấy nói: “Ê, Chuck, đoán xem tôi đang chạy trốn cái gì? Nữ hoàng tháng Năm của trường chúng ta.”

Charlie Brown nói “Điều đó thật thú vị. Lucy luôn được chọn ở trường chúng ta.”

Đứa con gái trong điện thoại trả lời, “Trường của bạn có những tiêu chuẩn khá thấp, hả Chuck?”

Sau khi Charlie Brown gác điện thoại, anh ta nhìn Lucy và nói: “Cô ta nói, ‘Chúc mừng’”. Đó là sự khéo léo trong giao tiếp. Đó là lòng nhân ái.

Bạn có được khích lệ trong lời nói không? Những lời nói của bạn khuyến khích hay tiêu cực? Bạn tán dương hay hủy hoại? Bạn khoe những đứa con của bạn hay bạn la rầy chúng? Để tôi đặt trường hợp này – nếu Chúa cho bạn một đồng cho mỗi lời nói nhân ái bạn nói, và lấy đi một đồng cho mỗi lời nói tàn nhẫn bạn nói, bạn sẽ trở nên giàu hay nghèo? Hãy học để nhạy cảm. Hãy khích lệ trong lời nói của bạn.

Joseph là một ví dụ điển hình người nói những lời nhân ái. Mọi thứ dường như quá sức trong cuộc đời của Joseph. Mấy anh em của ông ta chẳng xem ông ra gì; họ đã bỏ rơi ông ta vào một hố đất và đã bán ông ta làm nô lệ. Mọi thứ quá lao đao trong suốt ba mươi năm cuộc đời ông. Nhưng sau đó tình thế đã được thay đổi, Joseph nắm quyền điều khiển tất cả nước Ai Cập. Khi ấy, những người anh em đã đến quỳ xuống trước ông ta, và lúc đó Joseph đã có cơ hội để trả thù. Nhưng Kinh Thánh kể rằng Joseph đã thuyết phục họ, nói chuyện với họ cách nhân ái, thậm chí sau khi cha của họ mất (Gen. 50:19–21). Những lời nói nhân ái có thể xây lại nhịp cầu trong những mối quan hệ căng thẳng. Một tín đồ Cơ Đốc giáo phải nói chuyện một cách tử tế, ngay cả khi có họ được cơ hội để trả đũa.

THÔNG CẢM

Nét đặc trưng thứ ba của loại người nhân ái là khả năng thông cảm. Nếu bạn muốn trở nên nhân ái, hãy học cách thông cảm. Người ta đánh giá cao điều đó khi bạn thông cảm với họ. Nhiều khi, một người đang trải qua khủng hoảng nào đó, có người bảo: “Chúng tôi cảm thấy quá lúng túng ngượng nghịu, không biết nên nói gì lúc này.” Cách giải quyết là, bạn không cần phải nói bất kỳ điều gì cả, và đó chắc hẳn là một biểu hiện của lòng nhân ái. Bạn biết đấy: đôi khi chỉ một cái khẽ chạm vai, giọt nước mắt, một cái vỗ nhẹ vào lưng, hoặc một cử chỉ xiết tay cũng là tất cả những gì người đang bị tổn thương cần rồi. Đó là lòng nhân ái. Romans 12:15 nói, “Khi người khác hạnh phúc, hãy hạnh phúc với họ. Còn nếu họ buồn, hãy chia sẻ nỗi buồn cùng họ.” (TLB)

Hầu hết mọi người thừa nhận rằng, cựu Tổng Thống Reagan biết cách thể hiện cảm xúc chân thật của ông ta bất chấp ông ấy hoạt động chính trị như thế nào? Lúc tàu con thoi nổ hay khi một máy bay chở binh lính Mỹ bị rơi, ông ta đã chào gia đình các nạn nhân bằng vòng tay ôm chặt, cái xiết tay có cả những giọt nước mắt. Người lãnh đạo mạnh mẽ thì không e ngại thể hiện cảm xúc của mình; bởi họ có đủ sự cảm thông. Trái lại, những người lãnh đạo yếu thì lo lắng về những gì người khác nghĩ.

Trong 2 Timothy 2:24, Paul nói rằng lòng nhân ái là dấu hiệu của người lãnh đạo tôn giáo. Điều đó có nghĩa là, những người chồng, nếu các bạn không tốt với vợ và con cái của mình, thì các bạn không thể là một người lãnh đạo tôn giáo tốt, và cho dù ông ấy có xuất hiện ở nơi công cộng đầy quyền uy như thế nào đi chăng nữa. Đã bao lâu kể từ khi bạn quan tâm giúp đỡ công việc rửa bát đĩa cho gia đình? Đã bao lâu kể từ khi bạn thay tã lót cho con trẻ hoặc giúp dọn dẹp nhà cửa? Bạn nói rằng,

“Tôi là một người lãnh đạo tôn giáo; tôi không làm những việc đó.” Kinh Thánh nói lòng nhân ái chính là dấu hiệu bạn có thể làm một người lãnh đạo tôn giáo.

Bạn phản ứng như thế nào, khi đưa con bạn ở độ tuổi thanh thiếu niên trở về nhà với trạng thái buồn chán? Bạn sẽ nói: “Ồ, chuyện chẳng có gì to tát cả?” Hay bạn thực sự thông cảm với con? Bạn có nhớ lại thời niên thiếu của bạn không— những năm tháng của sự bối rối ngượng ngùng không? Bạn có nhớ lại khi bạn bị nổi mụn, khi ấy bạn cảm thấy giống như là một sự khủng hoảng ghê gớm lắm vậy? Giờ đây khi đưa con bạn ở tuổi niên thiếu chán nản vì một mụn nhỏ mới nổi lên, thì bạn nói “Ồi, chẳng có chuyện gì to tát cả.” Tất nhiên nó không phải là chuyện to tát đối với bạn bây giờ thật, nhưng hãy nhớ lại xem nó đã từng là một chuyện to tát đối với bạn, khi bạn là một thiếu niên và đó là chuyện tất nhiên. Vì vậy hãy thông cảm với chúng.

Tôi hỏi bạn, liệu bạn có hứng thú với những việc mà con trẻ của bạn hứng thú không? Đó không phải là chuyện của trẻ con, mà là lòng nhân ái. Hãy tập hào hứng với chúng. Một số trong các bạn khi có một điều gì đó tác động vào trước thì họ mới có hứng thú làm lại. Tôi xin nhắc lại, bạn hãy vui mừng cùng với những người vui, và hãy khóc với những người đau khổ.

Chúa Giêsu, người điển hình về sự cảm thông. Trong John 11:35 chúng ta đọc thấy rằng Giêsu đã khóc trước ngôi mộ của Lazarus (Chúng ta đã xem sơ lược tình tiết đó trong chương 6.). Giêsu đã không e ngại biểu lộ cảm xúc thật của mình. Ngài được gọi là “lòng nhân ái và là suối nguồn tình yêu.” (Titus 3:4). Giêsu là hiện thân của lòng nhân ái. Chúng ta thường đọc trong sách Phúc Âm rằng, Chúa Giêsu ngài “lòng trắc ẩn dạt dào”. Nếu bạn muốn biết rõ lòng nhân ái, bạn hãy nhìn vào Giêsu.

Nếu bạn muốn trở nên giống như Chúa, hãy tập sống nhân ái. Bất kể bạn thuộc Kinh Thánh đến thế nào hay bạn đi nhà thờ bao nhiêu lần, nếu bạn không có lòng nhân ái; thì bạn sẽ chẳng bao giờ giống Chúa Giêsu được. Vì vậy hãy học để trở thành một con người nhân ái bằng những nhạy cảm, khích lệ và cả sự cảm thông.

TRUNG THỰC

Một người nhân ái thì cũng sẽ trung thực. Đôi khi lòng nhân ái còn có nghĩa là bộc trực. Đôi khi nó có nghĩa là nói thẳng nói thật, nói sự thực, thẳng thắn trao đổi với người khác. Rõ ràng nhất, là việc bạn luôn ngay thẳng với bạn bè và chỉ rõ cho người ấy biết chỗ sai. Cách Ngôn 27:6 nói “Sự tổn thương từ bạn bè thì tốt hơn nộ hôn của kẻ thù” (TLB). Một người bạn thực sự sẽ thẳng thắn trao đổi với bạn và nói, “Bạn đang buông xuôi nó” hoặc “Bạn cần thay đổi” hoặc “Bạn đang làm hỏng cuộc đời của bạn đấy” hay “Bạn đang phạm lỗi lớn nhất trong cuộc đời của bạn.” Một người bạn đích thực sẽ nói với bạn những ngôn từ như thế.

Giả sử bác sĩ khám bệnh bạn, và rồi ông ta nói: “Bạn phải giải phẫu” hay: “Hãy thoải mái và đừng lo lắng về việc đó”. Câu nào là câu tử tế hơn? Nếu bạn cần giải phẫu, điều tử tế là vì bác sĩ nói với bạn rằng bạn cần điều đó. Giống như một bác sĩ giải phẫu, người cầm dao và mổ bệnh nhân, chúng ta đôi khi phải làm tổn thương người ta để chữa lành cho họ. Đôi khi lòng nhân ái có nghĩa là bộc trực.

Chúng ta có khuynh hướng tô vẽ thêm cho lòng nhân ái. Từ “lòng nhân ái” gợi nhớ lại một bức tranh về người phụ nữ già hơi nhỏ nhắn với một búi tóc trên đầu. Chúng ta không nhận ra rằng, đôi khi lòng nhân ái cũng có nghĩa là nói lên sự thực đau thương. James Dobson có viết một cuốn sách tựa đề là *Tình Yêu Phải Cứng Rắn*. Đó là một quyển sách hay. Nếu bạn chưa đọc nó, thì hãy tìm và đọc.

Quyển sách nói về hôn nhân và các mối quan hệ gia đình. Dobson giải thích rằng, tình yêu đôi lúc có nghĩa là giải quyết mọi chuyện một cách cứng rắn, dứt khoát có nghĩa là nói “Tôi sẽ không để em ra đi. Tôi sẽ không ngồi yên và để em làm hỏng cuộc hôn nhân của chúng ta.” Đôi lúc tôi muốn hỏi những cặp vợ chồng để hướng dẫn họ, xem khi nào họ quan tâm đủ để không nổi giận, khi nào họ sẽ nói “Anh/Em muốn hôn nhân của chúng ta có kết quả, và anh/em sẽ không phải chịu đựng cảnh lộn xộn này nữa!” Sự quan tâm của những người chồng có khi phải trở nên căng thẳng. Như vậy, đôi khi lòng nhân ái buộc người cha hoặc người mẹ cũng phải làm căng với con cái.

Theo kinh điển Galatians 2. Khi ấy Peter đến viếng một nhà thờ ở Antioch, nơi tụ tập phần lớn những tín đồ Cơ Đốc giáo, không phải người Do Thái ông ta đã cùng hòa nhập một cách thân thiện với họ. Peter nhận ra rằng là một môn đồ ông ta không phải làm theo tất cả những phong tục của người Do Thái cũ. Tôi nghĩ Peter có lẽ đã tuyên truyền vị thơm ngon cho những miếng bánh mì kẹp thịt: “Này, những cái này ngon lắm đấy. Tôi đã không được ăn chúng suốt mấy năm nay rồi.” Khi các tín đồ của nhà thờ Antioch đi dã ngoại, Peter có lẽ đã ăn bánh mì kẹp thịt của ông ta và chuyện trò với mấy người bạn không phải là người Do Thái. Nhưng một ngày nọ, một số tín đồ người Do Thái từ Jerusalem đến Antioch, và Peter đã nói, “có lẽ tôi ngồi ở đây tốt hơn và cứ giả vờ như tôi không được tự do.” Khi Paul nhìn thấy việc này, ông ta nói, “Peter, anh đang trở thành một người giả nhân giả nghĩa”. Ông ta nói vậy bởi vì ông ta lo lắng. Paul lo lắng cho cả Peter và những tín đồ Cơ Đốc giáo không phải người Do Thái, những người đang nhận các thông điệp sai lầm. Paul lo lắng đủ để phản nộ. Đôi khi điều tử tế nhất mà bạn có thể làm là nói: “Bạn đang làm rối tung cuộc sống của bạn lên.”

Làm sao bạn biết khi nào có sự đổi đầu? Làm sao bạn

biết khi nào thì nên cứng rắn hơn là nên dịu dàng với người ta? Hãy tự hỏi bản thân mình hai câu hỏi sau: Thứ nhất, người này thực sự mang lại lợi ích cho tôi không? Thứ hai, tôi có phải đang phê bình theo kiểu “đánh rồi chạy”, hay tôi có kế hoạch giúp đỡ bạn thay đổi không? Đôi khi lòng nhân ái còn có nghĩa là phải bực tức – quan tâm đủ để đối đầu – và có nghĩa là “Tôi sẽ không để bạn hủy hoại cuộc đời của bạn. Tôi sẽ không ngồi yên và xem bạn làm rối tung cuộc đời của bạn.”

TỰ PHÁT

Cuối cùng, nếu bạn muốn trở nên nhân ái, hãy học cách tự phát. Đừng đợi chờ để thể hiện lòng nhân ái. Hãy làm điều đó khi bạn có cơ hội. Hãy làm điều đó bây giờ. Hãy tự phát.

Xem Galatians 6:10 “Khi chúng ta có cơ hội, chúng ta hãy làm điều tốt với tất cả mọi người, đặc biệt là những người thuộc gia đình của các tín đồ”. Khi nào chúng ta nên ân cần? Bất cứ khi nào chúng ta có cơ hội.

Có bao giờ bản thân bạn tự nghĩ, *người đó thực sự tốt với tôi. Tôi phải viết ít dòng cảm ơn anh ta.* Hoặc có lẽ bạn nghĩ, *tôi cần gọi điện thoại,* hoặc *Tôi cần gửi một món quà nhỏ,* hoặc *Tôi muốn chuyển thư gì đó cho mấy người hàng xóm?* Rồi bạn lại chậm trễ làm những hành động tử tế. Bạn tiếp tục chậm trễ cho tới khi bạn quá bối rối đến nỗi bạn không làm việc đó. Bạn có từng làm điều đó không? Tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đều có như vậy. Khi lòng nhân ái đến, thì những ý định tốt đẹp không thể đếm được. Cơ hội có thể không kéo dài cho đến khi bạn “làm theo dự định”. Kinh Thánh nói rằng khi bạn có cơ hội để tử tế, hãy tự nguyện và làm nó.

Khi bạn khẽ nghiêng đầu gọi mẹ bạn, hãy làm điều đó. Viết một ghi chú, chia sẻ một lời thỉnh cầu, giữ họ

trẻ, giúp công chuyện lật vật trong nhà, rửa xe, cắt cỏ, bất cứ việc gì... cứ ân cần bất cứ khi nào bạn có cơ hội.

Trong Kinh Thánh có nhắc đến người Xa-ma-ri-a là một ví dụ điển hình về lòng nhân ái tự phát. Bạn nhớ câu chuyện đó chứ? Một người bị thương – do bị mấy tên cướp đánh đập và bỏ rơi trong tình trạng dở sống dở chết bên đường. Một linh mục đến gần, nhìn và nói: “Ôi, tôi không muốn ở gần gã này. Tôi sẽ bị ô uế.” Một người lãnh đạo tôn giáo khác đã đến sau đó và đi qua ngay lập tức. Rồi một người xứ Xa-ma-ri-a cũng tới. (Người Do Thái đã coi người xứ Xa-ma-ri-a là một dân tộc thấp hèn). Ông ta cúi xuống băng bó vết thương cho người này, đưa tới quán trọ gần nhất, và để lại tấm danh thiếp America Express với chủ quán trọ nhắn rằng: “Hãy chăm sóc cho ông ta và hãy tính tiền thanh toán vào tài khoản của tôi. Tôi sẽ ghé lại sau.”

Lòng nhân ái có giá của nó, người Xa-ma-ri-a thấy được sự cần thiết, ông ta đã không nghĩ ngợi hay lẩn lữa. Ông ta đã bỏ hết mọi thứ. Không một chút do dự. Ông ta đã tự nguyện. Trái ngược với người Xa-ma-ri-a là người linh mục lạnh lùng hay người lãnh đạo tôn giáo, những người đang cố lẩn tránh và tự bào chữa cho những thiếu sót. Tôi chắc chắn rằng, người linh mục có lẽ có nhiều lời bào chữa hơn cả. Có lẽ ông ta nghĩ: “Ồ, tôi đã làm nhiệm vụ của tôi ở thánh đường rồi. Tôi đang gấp về nhà.” Ông ta có thể đã nghĩ “Nếu tôi ngừng lại và giúp người đó, tôi có thể bị cướp. Tôi phải nghĩ đến gia đình tôi chứ.” Có lẽ ông ta đã nghĩ: “Ông ta bị thương không phải là lỗi của tôi. Ông ta nên cẩn thận hơn.” Hoặc có lẽ ông ta thề với bản thân ông ta, “Mình sẽ vận động sự bảo vệ của cảnh sát trên đường tới Jericho.”

Thế thì giá trị nằm ở đây: Giêsu đã kể câu chuyện này để nhắc nhở chúng ta rằng, tất cả mọi người xung quanh chúng ta đang đau khổ. Họ đau khổ trong cuộc sống hôn nhân của họ. Họ đau khổ trong công việc. Họ đau khổ trong thân xác.

Họ đang đau khổ về mặt thể chất lẫn tinh thần. Những câu hỏi mà tôi phải hỏi bản thân: Lý do tôi không giúp đỡ họ là gì? Tại sao tôi không thể ân cần?

Nếu bạn không rút ra được bất cứ điều gì từ chương này, thì hãy nhớ lấy một điều rằng: sự bận rộn là kẻ thù số một của lòng nhân ái. Chúng ta thường nói: “Tôi quá bận rộn. Tôi không có thời gian để giúp đỡ, vì điều đó làm xáo trộn lịch trình của tôi. Tôi có quyền để không nghĩ về điều đó. Tôi quá bận rộn không thể dọn bữa ăn cho người hàng xóm bệnh tật. Tôi quá bận rộn không thể giúp mấy đứa trẻ chưa đến tuổi đi học vào trường dạy giáo lý. Tôi quá bận rộn. Tôi không có thời gian.” Dù cho đó là câu trả lời của bạn, trong trường hợp bạn thật sự bận rộn, bởi vì lòng nhân ái chẳng trừ một ai.

TUẦN NÀY HÃY ÂN CẦN VỚI AI ĐÓ

Bây giờ, bạn hãy cụ thể hóa vấn đề. Ngoài việc đọc sách để trở thành một người ân cần, việc còn lại là cần nhắc xem bạn sẽ tử tế ân cần như thế nào trong tuần này. Dành vài phút để trả lời câu hỏi: Làm thế nào, một cách cụ thể, tôi có thể ân cần tử tế hơn trong tuần này? Sự ân cần bắt đầu bằng sự nhạy cảm để cùng nhận thức. Hãy mở mắt và hãy nhìn xung quanh.

Thế giới bạn đang sống có rất nhiều người cần đến lòng nhân ái của bạn. Trước tiên là trong gia đình bạn; Làm thế nào bạn có thể ân cần trong chính gia đình mình? Tôi đã thấy nhiều cuộc hôn nhân căng thẳng đến nỗi không thể đối xử ân cần với nhau được dù chỉ chút xíu thôi. Một người vợ nói rằng: “Chỉ một lần chồng tôi nói ân cần với tôi là khi anh ta muốn ân ái hoặc muốn tôi đưa cho anh ta bộ điều khiển từ xa.” Làm sao bạn có thể đối xử tử tế ngay gia đình mình? Bạn có thể bắt đầu với những cử chỉ nhỏ nhặt như nhỏ thương ngày. Đôi khi ta đối xử hết sức cục cằn với những người thân ta nhất. Còn

đối với các con bạn thì sao? Bạn có ân cần tử tế với chúng không? Bạn có quan tâm nhiều tới chúng không, hay bạn chỉ biết gom chúng lại ở chỗ này hay chỗ kia như đàn gia súc?

Thế còn ông chủ hay cầu gắt của bạn? Bạn có lẽ không thích người đó, nhưng bạn vẫn có thể tử tế ân cần với ông ta. Còn người đồng nghiệp mới ở công ty người không biết làm gì đến nỗi lúng túng? Có người nào đối xử không tốt với bạn không? Thường thì những người không tử tế là những người cần lòng nhân ái nhất. Họ rất cần lòng tử tế của nhiều người trong đó có bạn.

Bạn tử tế ân cần với những người trong nhà thờ? Nếu được khi bạn gặp một người lạ, bạn cũng có thể mỉm cười. Bạn có thể ngồi kế bên một người, chào đón và bắt tay anh ta. Hướng dẫn ai đó tới lớp giáo lý Chủ Nhật. Khi các thành viên nhà thờ đối xử tử tế với nhau, họ nói những lời động viên tới người khác. Họ mỉm cười với những người mà họ không biết. Hãy mở cánh cửa tử tế cả bên ngoài nhà thờ.

Kết luận ở đây là: Có nhiều cách để thể hiện lòng nhân ái như vốn nó. Để tôi đề nghị cho bạn một kế hoạch trong tuần này. Hãy làm một bảng liệt kê bảy người mà bạn có thể đối xử ân cần với họ. Và bạn cũng nên ghi ra bạn có thể thể hiện lòng nhân ái tới mỗi người *như thế nào* trong tuần này. Rồi cầu xin Chúa cho bạn cơ hội để thể hiện lòng nhân ái mỗi ngày, với ít nhất một trong số những người này trong tuần. Bạn có thể ngạc nhiên thấy việc này, sẽ làm cho bạn cảm thấy tốt hơn lúc nào hết. Bạn có thể sẽ thấy rằng bản thân bạn có dư khả năng để thực hiện điều đó.

Thật là một sự kiện lịch sử thú vị rằng người La Mã đã nhầm lẫn tiếng Hy Lạp từ *chistos* (Chúa) với từ *chrestos*, có nghĩa là “tử tế”. Hãy xem bao nhiêu người có thể *nhầm lẫn* trong tuần này.



SỐNG CUỘC ĐỜI TỐT ĐẸP

Bạn định nghĩa từ *tốt đẹp* như thế nào? Đó là từ chúng ta sử dụng rất nhiều. Chúng ta nói về thức ăn ngon, thời tiết đẹp, và bản báo cáo hay. Chúng ta nói: “Chúc một ngày tốt lành”; “Anh ta đã có một công việc tốt”; “cách đây khá xa.” Từ này được dùng với nhiều cách.

Khi tôi còn là một thiếu niên, ba mẹ tôi đã thường nói: “Nào hãy vui vẻ và ngoan ngoãn nhé”. Tôi luôn nghĩ lời nói là sự mâu thuẫn. Làm thế nào tôi có thể vui vẻ và ngoan ngoãn cùng một lúc?

Tôi tra từ *tốt đẹp* trong từ điển của Webster, và đã tìm thấy mười bảy mục khác nhau cho mỗi từ, với ba hoặc bốn cách sử dụng khác nhau với những ví dụ minh họa dưới mỗi mục. Tương tự như vậy, tiếng Hy Lạp và tiếng Do Thái cổ từ “tốt đẹp” và “lòng tốt” được dùng khác nhau trong Kinh Thánh. Kinh Thánh nói nhiều về lòng tốt. Thực tế, những từ *tốt đẹp* hay *lòng tốt* đã được sử dụng 619 lần trong Kinh Thánh.

Một trong những câu, mà chúng ta được nghe nhiều là “cuộc sống tươi đẹp”. Trong một phần đất nước tôi, tôi nghe nói: “Sống một cuộc sống tươi đẹp ở miền Nam California!” Nhưng cuộc sống tươi đẹp là gì?

CUỘC SỐNG TƯƠI ĐẸP LÀ GÌ?

Đối với một số người cuộc sống tươi đẹp có nghĩa là *vẻ bề ngoài tốt đẹp*. Ở Mỹ, vẻ bề ngoài tốt đẹp là công

việc quan trọng. Các thẩm mỹ viện về da, điều phối màu sắc, các kiểu tóc, việc hút mỡ – bất cứ việc gì làm cho chúng ta trở nên (trông) xinh đẹp. Chúng ta dành cho sắc đẹp và dành vẻ bề ngoài xinh đẹp một vị trí cao. Bạn có biết những vấn đề về vẻ đẹp bên ngoài không? Không có tiêu chuẩn chung nào cả. Những gì trông tốt đẹp đối với bạn có thể trông không đẹp. Những gì trông đẹp đối với tôi có thể trông đẹp đối với bạn. Bạn có từng tranh cãi với mấy đứa con của bạn về những quần áo nào chúng nên mặc không? Trông tốt đẹp, có nghĩa là những sự việc khác nhau, với những con người khác nhau.

Một số người nghĩ rằng cuộc sống tốt đẹp có nghĩa là *cảm nhận thấy tốt*. Bất cứ những gì mà họ cảm thấy tốt. Đó có thể là ngồi ngâm trong một bồn nước nóng, đi đến Disneyland, hoặc rít vài hơi thuốc. Họ theo đuổi khoái lạc bằng mọi giá. Tiêu chuẩn cuộc sống của họ trở thành “Nếu cảm thấy nó tốt, thì cứ làm.”

Một số người nghĩ rằng cuộc sống tốt đẹp có nghĩa là *có những vật chất*. Họ bắt đầu tranh giành, và nếu họ có được tất cả những điều tốt đẹp, thì họ nghĩ rằng họ đã có một cuộc sống tốt đẹp. Cũng giống như trò chơi xếp hình bạn thấy gần đây. “Người dành nhiều đồ chơi nhất lúc cuối cùng của mạng chơi sẽ thắng”. Đối với những người này toàn bộ mục đích của cuộc sống là kiếm tiền, để tiêu xài và mua sắm vật chất.

Kinh Thánh trình bày một bức tranh cuộc đời tươi đẹp hoàn toàn khác. Theo lời Chúa dạy, cuộc sống tốt đẹp thì không căn cứ vào vẻ đẹp bề ngoài, cảm nhận tốt đẹp hay tiện nghi vật chất. Ngài nói cuộc sống tốt đẹp là cuộc sống đầy ấp lòng tốt.

Thế thì lòng tốt là gì? Lòng tốt là sống và làm tốt. Khi bạn sống tốt và làm tốt, bạn sẽ cảm thấy tốt hơn, và bạn thậm chí sẽ bắt đầu trông tốt đẹp – hoặc ít nhất trông tốt hơn. Nhưng lòng tốt *chính xác* là gì?

Chúa Sáng Tạo Ra vũ trụ I, ngài nhắc nhở chúng ta rằng, khi Chúa thấy mọi thứ mà Ngài đã tạo ra, Ngài đã nói nó tốt đẹp. Tại sao vậy? Bởi vì đã đáp ứng được mục đích được tạo ra. “Lòng tốt” có nghĩa là đáp ứng được một mục đích. Con người là mục đích của Chúa tạo nên bạn.

Chúa tạo ra bạn vì một chủ đích. Khi bạn sống theo cách mà Chúa đã dự định cho bạn, bạn sẽ cảm thấy tốt đẹp. Cuộc sống của bạn sẽ trở nên đầy ý nghĩa. Bạn sẽ cảm thấy tốt đẹp bởi vì bạn đang làm những gì Chúa khiến bạn phải làm. Giờ thì điều tốt đẹp mà Chúa làm cho bạn là gì?

Ephesians 2:10 nói rằng “Vì chúng ta là sản phẩm của Chúa Cha, *được tạo ra từ Chúa Giêsu để làm những việc tốt đẹp* mà Chúa đã chuẩn bị trước (được nhấn mạnh). Chúng ta không được cứu rỗi *bởi* những việc làm tốt; nhưng chúng ta được cứu rỗi *vì* những việc làm tốt. Cách sống của người Cơ Đốc giáo là sống lòng tốt. Đó là sự thật chính yếu mà tôi muốn bạn nắm vững trong chương này.

Nhưng tại sao bạn nên sống tốt? Bạn sẽ được lợi như thế nào từ lối sống của lòng tốt? Phần thưởng là một lòng tự trọng xứng đáng. Khi bạn đang làm tốt và đang sống tốt, bạn sẽ cảm nhận tốt về bản thân, bởi vì bạn đang thực hiện kế hoạch Chúa đã dự định trên bạn. Đây là một cảm giác hài lòng thực sự, hơn là sự thỏa mãn của những người tìm kiếm khoái lạc tự cho mình là trung tâm. Về lâu về dài, lòng tự trọng còn mãi chứ không phải vẻ bề ngoài tốt đẹp, rồi sẽ phai nhạt đi qua năm tháng. Cảm giác tốt đẹp cũng vậy, nó sẽ qua đi, cho dù bạn có làm gì chẳng nữa; và việc có của cải vật chất chỉ là tạm thời nay còn mai mất, rồi cũng sẽ qua đi. Lòng tự trọng thì bền vững và nó sẽ đến từ việc làm tốt, cách sống tốt của bạn. Chúa đã tạo ra bạn vì mục đích đó.

CHÚNG TA KHÔNG TỰ NHIÊN TỐT

Nhưng có một vấn đề – đó là không phải bản chất của chúng ta là tốt. Tất cả chúng ta được sinh ra với một khuynh hướng bẩm sinh hướng về sự ích kỷ. Gần đây khi tôi bật các kênh truyền hình, tôi có nghe một người nói rằng: “Tôn giáo của tôi, là đức tin trong lòng tốt vốn có của con người.” Khi tôi nghe điều đó, tôi chỉ buồn cười. Ông ta đã đang sống ở đâu trong thế kỷ qua – Bắc Cực chẳng? Tôi không có được suy nghĩ về lòng tốt vốn có của con người chút nào cả. Nó không có hợp lý vì bốn lý do.

Thứ nhất, Kinh Thánh nói lòng tốt vốn có của con người là một ảo tưởng. Isaiah 53:6 nói với chúng ta rằng mọi người đều muốn làm việc riêng của người đó, bước đi trên con đường riêng và là Chúa riêng của riêng họ. Nhưng không ai là hoàn hảo cả. Chỉ có Chúa vốn bản chất tốt lành (mark 10:18). Phần chúng ta thì khác, không giống như danh ngài, và điều đó là hiển nhiên. Chính vì vậy, Kinh Thánh nói con người vốn không tốt trong mọi việc họ làm.

Thứ hai, chúng ta biết rằng con người vốn sẵn không tốt từ tổ tông của họ. Lịch sử chứng minh về tính vô nhân đạo của con người đối với con người. Cho dù là thế hệ được giáo dục nhiều nhất, chúng ta vẫn còn chiến tranh, tội ác, bạo hành và còn mang nhiều thành kiến. Đó là bởi vì nguồn gốc mọi vấn đề vẫn tồn tại trong chúng ta. Chúng ta vẫn ích kỷ tìm kiếm con đường cho riêng mình. Lịch sử phản ánh một cách sống động những hành động sai trái của con người.

Là cha mẹ, lý do thứ ba tôi không tin con người vốn sẵn tốt; bởi đối với tôi khái niệm con người vốn sẵn tốt là một khái niệm ngớ ngẩn. Tôi không dạy mấy đứa con tôi nói láo. Bọn cũng vậy mà? Dĩ nhiên là không. Việc đó chỉ

đến một cách tự nhiên thôi. Tôi không dạy con tôi ích kỷ đúng không bạn? Không. Con người có khuynh hướng bẩm sinh làm điều sai trái. Kinh Thánh nói như thế và lịch sử cũng đã chứng minh như vậy, và bạn biết nó là như thế.

Lý do thứ tư để bác bỏ lòng tốt của con người là sự hiểu biết riêng bạn. Điều này có thể làm bạn sốc, nhưng sự thực là nhiều lần tôi không muốn sống tốt. Thực tế là nhiều lần tôi thích phạm tội hơn! Đôi khi tôi thích đáng ghét hơn đáng yêu. Tôi thích đối đáp lại một lời phê bình gay gắt hơn là nhẫn nhịn. Đôi khi đơn giản là tôi ích kỷ. Tôi không thích phải làm cái gì tốt, ngay cả khi tôi biết đó là việc không nên làm. Tôi muốn lấy sự lười biếng để thay thế. Ngay cả khi mong muốn của tôi là đúng, hay ngay cả khi tôi muốn làm người tốt, tôi vẫn tranh đấu để làm như vậy.

Bạn có tranh đấu để làm tốt, ngay cả khi bạn *muốn* làm điều đó không? Chúa nói sự tranh đấu này rất bình thường. “Người Ê-ti-ô-pi có thể thay đổi màu da của anh ta hoặc con báo có thể thay đổi những cái đốm của nó không? Bạn cũng không thể làm tốt khi đã quen làm điều xấu” (Jer. 13:23). Và rằng bạn cần nhiều ý chí hơn để thay đổi bản chất của mình, chứ không phải một sớm một chiều là bạn có thể trở nên một người tốt ngay.

Thánh tông đồ Paul đã kiểm nghiệm ra điều này đúng như cuộc đời người. Có lẽ bạn sẽ đồng cảm với ông ta. Tôi cũng vậy. Trong Romans 7, ông ta nói rằng cho dù ông ta có xoay trở cách nào đi nữa, ông ta cũng không thể khiến mình làm đúng. Ông ta muốn làm, nhưng ông ta không thể. Ông ta nói điều tốt tôi muốn làm thì tôi không làm, còn điều xấu tôi không muốn làm thì tôi lại làm. Có điều gì đó mâu thuẫn ở đây! Bạn có hiểu và đồng cảm với điều đó không? Khi chúng ta nhận thấy

chúng ta không hoàn hảo, thì chúng ta có xu hướng dễ dành bản thân và tự so sánh: “Ồ, tôi có thể không là gì cả nhưng tôi thì tốt hơn người này người kia.” Có lẽ bạn đã từng nghe ai đó nói như vậy. Bạn thậm chí có thể nói như vậy với chính bạn. Vấn đề duy nhất là Chúa không nhìn nó trên một đường cong. Ngài không phán xét chúng ta theo mức độ người khác tốt ra sao. Chúa Giêsu có chuẩn riêng Ngài bởi Ngài thì hoàn hảo. Điều đó có nghĩa là khi chúng ta nhìn lên Chúa, rõ ràng ta chẳng xứng tí nào và tất cả chúng ta đều không đạt.

Giống như một đứa trẻ chạy lại mẹ nó và nói: “Mẹ ơi, con cao hai mét tư.”

Người mẹ nói: “Con cao hai mét tư ư?”

“Vâng”, nó khẳng định “Cô cao hai mét tư.”

Mẹ hỏi nó đo bằng cái gì, và nó đã kéo ra một cái thước dài sáu inch.

Chúng ta phải đánh giá chúng ta theo tiêu chuẩn hoàn hảo, theo lòng tốt của Chúa Giêsu. Khi chúng ta làm điều đó, chúng ta nhận ra sự thực rằng chẳng có ai tốt một cách hoàn hảo cả.

LÒNG TỐT CỦA CHÚNG TA LÀ MỘT MÓN QUÀ TỪ CHÚA

Chúa đã không cứu rỗi ta bởi lòng tốt của chúng ta mà vì lòng nhân ái và lòng khoan dung của Ngài. Cảm ơn Chúa Giêsu, Chúa Cứu Thế của chúng ta đã cứu rỗi ta, và Ngài sẵn sàng tuyên bố chúng ta tốt. Lòng tốt của chúng ta là một món quà từ Chúa. Chúng ta chẳng thể làm gì ngoài Chúa, và ta chẳng đáng được khen thưởng.

Kinh Thánh gọi đây là *sự minh chứng đúng đắn*. Đó là một từ quan trọng đơn giản là Chúa chấp nhận bạn bởi tình thương ngài dành cho bạn. Khi bạn đặt lòng tin vào

Chúa, ngài sẽ ban cho bạn một bản chất mới. (Giống như là khởi đầu lại; đó là lý do tại sao nó được gọi là “được sinh ra lần nữa”.) Rồi Chúa không chỉ ban cho bạn sự khao khát làm điều tốt, mà còn ban cho bạn năng lực để làm nó. Philippians 2:13 nói rằng: “Chúa tác động trong bạn cả *tổ ý chí* và *thực hiện* vì ý muốn tốt đẹp của Ngài.” (NKJV, được nhấn mạnh). Ngài ban cho bạn *sự khát khao* và *năng lực* để làm điều đúng. Đó là một trong những cách để bạn biết bạn là tín đồ Cơ Đốc giáo.

Với ân huệ và quyền năng của Chúa chúng ta có thể thành người tốt, và ngài ban cho khả năng để làm những việc tốt. Chúa tác động từ bên trong; Ngài nói: “Hãy để Ta thay đổi các con từ bên trong rồi đến bên ngoài đúng chiều của nó.” Điều đó nghĩa là gì? Nó có nghĩa là một tín đồ Cơ Đốc giáo thì không bao giờ phạm tội cả? Tất nhiên là không. Tất cả chúng ta đều phạm tội. Nó có nghĩa là bây giờ tôi là một tín đồ Cơ Đốc giáo tôi có một năng lực mới và một khát khao mới để làm những việc gì đúng đắn. Bản chất ích kỷ cũ của tôi sẽ thay bằng bản chất mới, giống như Chúa nhờ ơn ngài ban.

Chúa đã làm công việc thay đổi bản chất của tôi. Bây giờ tôi cần phải tích cực cộng tác với Ngài để cho lòng tốt của Ngài lấp đầy tôi. Titus 3:4 nói với chúng ta rằng phải *học* để làm tốt. Đây là năm đề nghị đơn giản việc học để làm điều tốt.

NĂM VỮNG KINH THÁNH

Đầu tiên, hãy mở sách Phúc Âm. Hãy đọc Kinh Thánh, tìm hiểu và ghi nhớ. Hãy lấp đầy phúc âm trong tâm trí lẫn cuộc sống của bạn. Bạn chỉ có hai điểm bắt đầu để phát triển những giá trị của bạn: thế giới bạn sống và những lời dạy. Sự lựa chọn còn tùy ở bạn.

Lần nọ, tôi được tặng một quyển Kinh Thánh mới, người ấy đề tặng rằng: Quyển sách này sẽ giữ cho bạn

khỏi những tội lỗi. Điều đó đúng. Trong quyển 2 Timothy 3:16 Paul viết: “Toàn bộ Kinh Thánh được trao cho chúng ta, bởi nguồn cảm hứng từ Chúa và nó thật có ích, dạy chúng ta nhận biết những cái đúng, cái sai trong cuộc sống. Nó loại bỏ sự ngu xuẩn khỏi đầu óc và giúp chúng ta làm điều đúng.” (TLB). Vì vậy, hãy nắm vững Kinh Thánh nếu bạn muốn làm điều tốt. Hãy lấp đầy phúc âm trong cuộc đời bạn.

Chỉ sở hữu quyển Kinh Thánh thôi thì không đủ, bạn phải sử dụng nó. Một quyển Kinh Thánh cầm ở trong tay thì có giá trị gấp hai lần khi để trên kệ. Nếu tôi hỏi bạn rằng, bạn có tin Kinh Thánh từ đầu đến cuối không, tôi chắc là bạn trả lời có. Bạn tin Kinh Thánh từ đầu đến cuối, nhưng bạn có đọc nó từ đầu đến cuối không? Bạn nghĩ bạn tin Kinh Thánh như thế nào nếu bạn thực sự không biết trong đó viết gì?

Một vài tín đồ Cơ Đốc giáo tôn sùng Ann Landers hơn là Phúc Âm. Họ trung thành với tin thể thao hơn.

Họ sẽ không nghĩ tới việc phải đi ngủ mà không đọc những bản tin để cá độ. Mỗi ngày họ đọc báo ngẫu nhiên, nhưng ngày này qua tháng nọ họ chẳng bao giờ sờ tới quyển Kinh Thánh. Kinh Thánh là quyển sách dạy chúng ta biết đúng biết sai.

Có lẽ bạn sẽ nói, “Này, Rick, tôi không hiểu Kinh Thánh.” Câu trả lời thật đơn giản. Đọc một phiên bản của bộ điều giản (modem). Có rất nhiều cái tốt. Học một quyển *Kinh Thánh* hoặc một quyển *Kinh Thánh Sống*. Học một quyển *Kinh Thánh nghiên cứu* giống như quyển *Kinh Thánh Nghiên Cứu Phiên Bản Quốc Tế Mới* hoặc quyển *Kinh Thánh Ứng Dụng trong Đời Sống*. Khi ai đó nói rằng: “Tôi không hiểu Kinh Thánh,” tôi đã gọi nhớ lại Mark Twain đã nói: “Không phải những phần Kinh Thánh mà tôi không hiểu gây phiền hà cho tôi mà chính là phần tôi hiểu”. Bạn có thấy rằng điều đó đúng không?

Khi tôi thấy quyển Kinh Thánh nhàu nát, tôi khám phá ra rằng người đó thường xuyên đọc kinh thánh. Hãy nắm vững Kinh Thánh.

GÌN GIỮ TÂM TRÍ

Thứ hai, nếu bạn muốn làm tốt, bạn phải học để tự chủ trong đời sống tâm linh của mình. Tôi nhận ra rằng, mình đã có thể lập đi lập lại những gì trong cuốn sách đó, bởi khi trong lòng có đầy thì miệng mới có thể nói ra được. Tội lỗi luôn bắt đầu từ trong tâm tưởng. Quỷ sứ gieo những ý nghĩ, cái gọi là cám dỗ, vào đầu bạn. Nếu bạn nuôi dưỡng sự cám dỗ trong tâm trí, chúng sẽ trở nên hữu hình trong cuộc sống của bạn. Tội lỗi luôn bắt đầu từ trong tâm trí của bạn, vì vậy hãy gìn giữ tâm trí của bạn.

Hầu hết mọi người không để ý đến những gì xâm nhập vào tâm trí của họ. Tôi hết sức kinh ngạc vào điều mà một số tín đồ Cơ Đốc giáo xem trên TV. Họ nói: “Ồ tôi không phiền hà gì khi xem thứ ấy.” Thật vớ vẩn! Hãy xem Giêsu nói gì trong Matthew 6:22: “Đôi mắt là cửa sổ tâm hồn. Nếu đôi mắt của bạn tốt, thì tâm hồn của bạn cũng sẽ trong sáng”. Câu kế tiếp, trong *Kinh Thánh Sống* nói, “Nhưng nếu đôi mắt bạn bị những ý nghĩ và ước muốn xấu xa che phủ, bạn sẽ bị chôn sâu trong bóng tối tội lỗi.” Các bác sĩ tâm thần học, các nhà tâm lý học, và các chuyên gia khác hiện nay nói rằng, bạn sẽ thực sự không bao giờ quên được bất cứ chuyện gì. Bạn có thể không có chủ ý nhớ chúng, nhưng mọi chuyện bạn thấy và nghe thì nằm trong tiềm thức của bạn. Tất cả chúng sẽ làm xáo trộn trong tâm trí bạn, và đó là lý do tại sao bạn lại có những giấc mộng kinh hoàng. Vì vậy hãy giữ gìn tâm trí bạn. Hãy biết suy xét sáng suốt. Đừng để cho mọi thứ dễ dàng xâm nhập vào tâm trí bạn.

Khi bạn bị những thông tin trên TV tấn công, hẳn bạn có một sự lựa chọn. Bạn có thể thay đổi kênh hoặc tốt

hơn hết là bạn có thể tắt TV đi và dành chút thời gian vào sách Phúc Âm. Nếu bạn muốn làm tốt, thì hãy nghĩ về những việc mà làm tâm linh bạn trong sạch, tích cực – những điều đúng đắn, chân thật, trong sáng và những điều tốt (Phil.4:8 KJV). Hãy chặn đứng những thứ độc hại xâm nhập vào tâm trí bạn. Nếu bạn muốn làm tốt, bạn phải cẩn thận hơn nhiều với những gì bạn để ý tới. Một lần nữa tôi xin nhắc bạn _Hãy giữ gìn tâm trí của bạn.

PHÁT TRIỂN NIỀM TIN VỮNG CHẮC

Thứ ba, nếu bạn muốn làm tốt, bạn phải phát triển một số niềm tin vững chắc. Bạn đại diện cho cái gì? Nếu nói rằng bạn chẳng đại diện cho bất cứ gì, bạn sẽ suy sụp ngã vì mọi thứ. Điều này đặc biệt đúng trong xã hội của Mỹ, nơi lòng khoan dung cho những quan điểm đối lập là một đức tính đáng khen thưởng. Chúng ta thích thể hiện sự cởi mở phóng khoáng. Vấn đề là một số người thì quá cởi mở đến nỗi mất cả trí não! Họ không đại diện cho bất cứ cái gì cả.

Bạn có biết sự khác biệt giữa một ý kiến và một niềm tin vững chắc không? Một ý kiến là thứ mà bạn nắm giữ; còn niềm tin vững chắc là thứ nắm giữ bạn. Một ý kiến là cái mà bạn sẽ tranh cãi về nó. Còn niềm tin vững chắc là thứ mà bạn phải chấp nhận chịu đựng và nếu cần thiết có thể hy sinh vì nó.

Bạn có nhận thấy rằng, các tín đồ Cơ Đốc giáo thì phải ghét một thứ gì đó không? Romans 12:9 nói rằng “Hãy ghét cái gì xấu xa; giữ lấy những thứ tốt đẹp.” Thật quá rõ ràng. Chúng ta phải ghét tội ác. Tại sao ư? Bởi những gì tội ác gây ra cho con người. Tội ác làm tổn thương và hủy hoại con người. Khi bạn nhìn vào Giêsu, bạn nhận ra rằng điều tốt có nghĩa là đại diện cho cái gì đúng đắn và chống đối lại những gì sai trái. Ngài căm ghét tội lỗi, nhưng yêu người phạm lỗi. Chúng ta có khuynh hướng làm những điều trái

ngược hoàn toàn. Chúng ta ghét những tội phạm nhưng lại thích phạm tội. Nhưng Chúa muốn chúng ta thương hết mọi người, và có niềm tin vững chắc chống lại tội lỗi.

Điều tốt và làm tốt đòi hỏi sự dũng cảm – kháng cự lại những chuyện như ngược đãi trẻ con, nạo phá thai, sách báo tranh ảnh khiêu dâm và nạn tham nhũng. Gần đây, tôi nghe trên đài phát thanh có tin rằng, ở Mỹ cứ bốn bé gái thì có một bé sẽ bị quấy rối lúc cô ấy mười tám tuổi. Chúng ta phải chống đối lại những tội ác như thế! Tín đồ Cơ Đốc giáo cũng cần thẳng thắn nói ra ý kiến của mình khi có ai đó dùng tên Thánh vô cớ. Hãy có niềm tin vững chắc. Khi bạn nghe nói về hành động bất trung nào đó, hãy thẳng thắn chống lại điều đó. Một lần Edmund Burke có nói “Tội ác giành chiến thắng khi những người tốt đứng nhìn mà không làm gì cả.” Hãy để lòng tin phát triển trong bạn.

Bạn cần nhận ra, tất nhiên rằng nếu bạn dần dần hình thành lòng tin nào đó, bạn sẽ không được mọi người ưa thích. Một số người sẽ gọi bạn là một người cuồng tín hay một kẻ sùng đạo. Khi việc đó xảy ra, thì nên nhớ rằng peter có nói chịu đựng vì làm điều tốt, thì tốt hơn là vì làm điều tội lỗi (quyển I Peter 2:19–20). Chúa Giêsu cảnh báo chúng ta rằng chúng ta càng đồng cảm với Ngài, thì thế giới xung quanh chúng ta sẽ càng phản ứng lại với chiến tranh.

Nếu bạn bảo vệ niềm tin của bạn, bạn có thể gặp sự chống đối. Một số người sẽ không đồng ý với bạn. Kinh Thánh nói rằng trong những ngày cuối cùng sẽ có người ghét điều tốt (quyển 2 Tim 3:3). Nhớ lại rằng, Chúa Giêsu đã sống một cuộc đời hoàn hảo, thế nhưng Ngài đã bị chỉ trích, nhạo báng, hiểu lầm và cuối cùng đã chịu chết trên cây Thập giá. Vì vậy điều gì khiến bạn nghĩ cuộc sống sẽ dễ dàng hơn đối với bạn hoặc với tôi? Điều đó đưa tôi tới bước thứ tư.

TẬP TRUNG LÒNG DŨNG CẢM ĐỂ KHÁC BIỆT

Nếu bạn sắp học làm điều tốt, thì bạn phải có lòng dũng cảm để làm khác biệt với những quen thuộc của mình. Thế thì thật đáng sợ, bởi vì xã hội chúng ta buộc chúng ta tuân thủ theo tất cả những ảnh hưởng này. Bạn phải “tiếp tục để xoay sở”. Khi bạn đi dự tiệc, bạn trông chờ để thể hiện cách mà những người khác thể hiện. Tất cả chúng ta được khuyến khích thể hiện giống nhau, nói chuyện giống nhau, ăn mặc giống nhau và mùi hương giống nhau, chỉ đơn giản là để phù hợp với nhau. Hãy can đảm làm khác biệt mình, nghĩa là lợi ngược dòng. Như 3 John II nói “Đừng bắt chước cái xấu xa mà hãy bắt chước điều tốt đẹp”.

Bạn có nhớ câu chuyện về ba người Do Thái, không cúi xuống chào tượng của vua Nebuchadezzar bị ném vào lò lửa đang cháy nghi ngút không? Khi bạn là một người lương thiện, bạn sẽ đi xuyên qua lửa. Bạn có thể hy vọng ở điều đó.

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

Nói về nhiệt, cho tôi hỏi bạn, bạn có phải là một cái máy điều nhiệt hay là một nhiệt kế không? Bạn hoặc là cái này hoặc là cái kia. Thế thì nhiệt kế làm công việc gì? Nó chỉ nhiệt độ. Nó phản ánh một cách đơn giản điều kiện thiên nhiên của nó, có thể khí hậu nóng hoặc lạnh. Mặt khác, một cái máy điều nhiệt thì *điều chỉnh* nhiệt độ. Nó ảnh hưởng điều kiện thiên nhiên của nó. Nó ổn định mức chuẩn. Thế bạn là cái nào, cái nhiệt kế hay là máy điều nhiệt?

Một trong những câu kinh tôi ưa thích trong Kinh Thánh là I Peter 3:1. Tác giả viết “sự chịu đựng vì tính tốt” (MOFFATT). Tính tốt có nghĩa nhiều hơn là cứ tránh né điều tội lỗi. Tính tốt cũng có nghĩa là nhiệt tình với những gì đúng đắn. Chúng ta nên thúc đẩy những việc gì tích cực và tốt lành.

Trong Romans chương 14, Paul khen ngợi các tín đồ Cơ Đốc giáo ở La Mã. Ông ta nói: “Các bạn... thì tràn đầy lòng tốt” (v.14). Vào thời đó, La Mã là một thủ đô tội ác của thế giới cổ đại.

Nó đã làm cho Las Vegas trông giống như một buổi dã ngoại hướng đạo. Mọi kiểu trụy lạc trác táng và vô đạo đức mà bạn có thể nghĩ tới đều đã diễn ra ở La Mã. Khi ở La Mã, bạn được trông mong làm việc gì? Bạn được mong đợi làm những việc như người La Mã làm vậy! Nhưng một nhóm người nào đó đã từ chối làm những hành vi tội lỗi như thế. Họ đã có sự lương thiện. Paul đã viết thư cho họ và nói, “Ở giữa nơi bẩn thỉu này mà các bạn vẫn đầy tính thiện”. Bằng chứng rõ ràng! Thật là thanh danh làm sao! Bạn không thích có kiểu thanh danh đó phải không?

GẶP GỠ NHỮNG TÍN ĐỒ KHÁC

Cuối cùng, nếu bạn muốn làm điều tốt, bạn phải dần dần hình thành thói quen gặp gỡ những tín đồ khác. Một bí quyết về lòng tốt của các tín đồ Cơ Đốc giáo người La Mã là họ tốt với nhau. Họ gặp gỡ nhau thường xuyên để kêu gọi, khuyến khích và ủng hộ những người khác theo lối sống tôn giáo của họ. Tác giả của ngôn ngữ Hê-bơ (ngôn ngữ của người Do Thái ở Palesten cổ và Ixraen ngày nay) nói chúng ta “xem xét cách chúng ta có thể khích lệ người khác hướng tới tình yêu thương và hành động tốt đẹp”. Rồi ông ta thêm vào yếu tố quan trọng này: “Chúng ta đừng bỏ qua các cuộc hội họp với nhau... mà chúng ta hãy động viên người khác”(Heb. 10:24-25).

Tình thân với những tín đồ khác khuyến khích chúng ta sống cuộc sống tốt đẹp trong một thế giới tội ác. Là tín đồ Cơ Đốc giáo chúng ta không bắt chước thế giới, mà cũng không sống cô lập với thế giới đó. Cả các cách thức

cực đoan tiếp cận thế giới đều không đúng. Hơn nữa, chúng ta học để sống trong một thế giới không cần sự tồn tại *của* thế giới. Đó là lời cầu nguyện của Giêsu cho những người anh em của Ngài trong John 17. Ngài cũng khấn nguyện “Lời cầu nguyện của con là không phải Ngài đem họ ra khỏi thế giới mà là bảo vệ họ khỏi thế giới tội lỗi” (v.15). Câu trả lời không phải là một sự bất chúc hay sự cô lập, mà là *sự cách ly*. Chúa sẽ bảo vệ chúng ta khỏi tội lỗi, và một trong những phương tiện đầy năng lực nhất mà Ngài sử dụng để làm là nhà thờ.

Bạn không nhận thấy các người lính hy sinh bản thân họ để chiến đấu với quân thù. Họ tham gia vào các nhóm được gọi là đại đội, trung đội hay tiểu đoàn. Họ biết họ cần có nhau. Thế thì tại sao rất nhiều tín đồ Cơ Đốc giáo nghĩ rằng, họ có thể bước đi một mình trong cuộc sống nhỉ? Họ không nhận ra rằng, họ đang đánh trận với sức mạnh tinh thần của tội lỗi hay sao? (Eph.6). Họ không nhận ra những mối nguy hiểm sao? Tội thành thật nghĩ nhiều tín đồ Cơ Đốc giáo thậm chí không biết rằng có một cuộc chiến tranh đang diễn ra. Họ quá xa rời với hiện thực, họ thực sự không nhận ra rằng họ đang ở giữa chiến trận.

Nhưng các tín đồ Cơ Đốc giáo biết nhận ra được thực tế họ cần có nhau. Họ thích nhà thờ tập trung lại như R và R từ tuyến đầu của trận đấu. Họ thấy việc phục vụ thờ cúng như là một vị trí phục vụ, nơi mà họ có thể được cung cấp đầy đủ và được chuẩn bị để trở lại chiến trận.

Cuộc sống của tín đồ Cơ Đốc giáo thì không dễ dàng. Làm tốt thì không dễ, nhưng luôn đem lại phần thưởng. Galatians 6:9 nói: “Chúng ta đừng trở nên chán nản trong việc làm tốt, vì sẽ đến lúc gặt hái kết quả.” Bạn đấu tranh với sự buồn chán như thế nào? Bạn tiếp tục duy trì ra sao? Bằng cách nắm vững Kinh Thánh, bằng cách duy trì đời sống tâm linh của bạn, bằng cách phát triển niềm tin,

112  RICH WARREN Nhân Văn (biên dịch)

bằng cách dùng cảm để trở nên khác biệt và bằng cách thường xuyên gặp gỡ các tín đồ Cơ Đốc giáo khác để ủng hộ và động viên.

Thế còn bạn thì sao? Bạn có chấp nhận làm nhiệt kế để đo nhiệt độ môi trường xung quanh bạn không? Liệu bạn có sẵn lòng trở thành bộ điều nhiệt của Chúa trong thế giới bạn đang sống? Tuần này hãy dùng sức ảnh hưởng của bạn, vì Chúa và vì điều tốt lành trong thế giới của bạn!



downloadsachmienphi.com

Download Sách Hay | Đọc Sách Online





NGƯỜI CÓ THỂ ĐƯỢC TIN CẬY

Trong phần này, nghiên cứu về hoa quả Tâm Hồn, chúng ta đã nhìn vào tình yêu thương, sự lạc quan, sự bình yên, lòng kiên nhẫn, sự thân ái, lòng tốt. Trong chương này, chúng ta sẽ xem xét phẩm chất của lòng trung thành. Bạn có thể đang nói với bản thân mình, “Tôi không chắc tôi có thể đảm nhận thêm nhiều nữa. Tôi chưa làm chủ được sự kiên nhẫn”. Đừng tuyệt vọng. Hãy nhớ, đó là *hoa quả* của Tâm Hồn – duy nhất. Cả chín phẩm chất đều có liên thông lẫn nhau và cùng nhau phát triển.

Lòng trung thành. Bạn có thể được tin cậy không? Ngày nay lòng trung thành không phải là từ mà chúng ta thường nghe. Nó thường là một từ dành cho các nhóm hưu trí. Sau 25 năm phục vụ trung thành, bạn sẽ nhận được một đồng hồ vàng. Khi hầu hết chúng ta nghĩ đến từ trung thành, chúng ta sẽ nghĩ về những chuyện cũ. Con chó của tôi có thể già nua và xấu xí, nhưng nó rất trung thành. Chiếc xe hơi của tôi có thể cũ kỹ và xấu nhưng nó trung thành.

Nhưng trung thành có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là đáng tin cậy. Nó có nghĩa là xứng đáng với sự tin cậy, có thể tin được, trước sau như một. Lòng trung thành là một phẩm chất rất quý. Kinh Thánh nói, “Ai có thể tìm được một người trung thành?” (Cách Ngôn 20:6, NKJV). Thật

không dễ dàng để tìm được người nào đó có thể *thực sự* tin cậy được. Kinh Phúc Âm dịch Cách Ngôn 20:6 theo cách này “Mỗi người đều nói mình trung thành và thành thực biết dường nào, nhưng cứ cố tìm một ai đó thực sự trung thực! Là một mục sư, tôi đã nghiên cứu được rằng, không phải mọi người tình nguyện phục vụ thì thực sự được tồn tại.”

Tại sao lòng trung thành thì quan trọng trong cuộc sống tín ngưỡng? Trước hết, chúng ta nên trung thành bởi vì Chúa trung thành. Thánh Ca 33:4 nói, “Ngài trung thành với tất cả những gì Ngài làm.” Chúa không mong muốn gì hơn là chúng ta trở nên giống Ngài, Ngài muốn chúng ta học trung thành.

Hơn nữa, lòng trung thành làm cho cuộc sống thanh thản hơn nhiều. Sự bất trung là nguyên nhân của nhiều vấn đề trong cuộc sống. Cách Ngôn 25:19 nói, “Giống như một chiếc răng sâu hay một cái chân khập khiễng là sự tín nhiệm vào những lần bất trung của vấn đề.” Bạn có hiểu tác giả đang nói tới gì không? Ông ta đang nói những người không đáng tin cậy là một nỗi đau – giống như bệnh đau răng trầm trọng vậy. Chúng giống như một cái chân khập khiễng. Bạn biết nó giống như có nốt viêm tấy ở kẽ ngón chân cái hay cục chai ở chân. Nó sẽ gây đau. Khi bạn đang tin tưởng vào một người không đáng tin cậy, bạn có thể không bao giờ thanh thản hoàn toàn. Trong thâm tâm bạn, bạn luôn tự hỏi, “nó sẽ trở mặt lại với tôi hay là lúc này nó sẽ tiếp tục duy trì?” Làm việc với người mâu thuẫn thì hết sức bức dọc.

Tất cả chúng ta tìm kiếm lòng trung thành ở những người khác trong mọi việc chúng ta làm hàng ngày. Chúng ta muốn người đưa thư trung thực. Khi tôi gửi một lá thư, tôi tin tưởng vào dịch vụ thư tín sẽ nhận nó. Tôi muốn thức ăn ở một nhà hàng mà tôi ưa thích suốt tuần này sang tuần khác đều ngon như nhau.

Mạch nước nóng nổi tiếng nhất ở Mỹ là Old Faithful ở công viên quốc gia Yellowstone. Old Faithful không phải là mạch nước nóng lớn nhất ở Mỹ. Cái làm cho nó nổi tiếng là lòng trung thành của nó! Nó rất đều đặn. Có thể tin cậy được. Người ta hiểu rõ giá trị của việc đáng tin cậy.

Cho tôi hỏi bạn, ai có thể tin cậy vào bạn? Bạn có uy tín để đáng được tin cậy không? Ai đó biết rõ bạn sẽ đặt cược cuộc đời của người ta vào lòng trung thành của bạn không? Ít thứ quan trọng hơn lòng trung thành. Bạn có tài, có học thức và sáng tạo nhưng nếu bạn không đáng tin cậy, thì tài năng của bạn không có giá trị. Có người nói: “Khả năng tuyệt nhất là khả năng làm cho đáng được tin cậy.”

Lý do khác tại sao chúng ta nên trung thành là vì Chúa ban thưởng cho lòng trung thành. Trong truyện ngụ ngôn về Tài Năng được ghi chép trong Matthew 25, Giêsu nói rằng một ngày Chúa sẽ xét đoán chúng ta. Nhưng sự xét đoán này sẽ không đánh giá khả năng của chúng ta hay ý định tốt đẹp. Chúa sẽ xét đoán và khen thưởng chúng ta theo lòng trung thành của chúng ta. Kinh Thánh nói một người trung thành sẽ tràn đầy may mắn. Vì vậy nếu bạn muốn được phần thưởng nơi thiên đàng, bạn nên học cách để trở thành một người trung thành đáng tin cậy. Chúa muốn chúng ta trung thành trong mối quan hệ của mình và với chính chúng ta. Để tôi gợi ý tám tính cách của lòng trung thành. Tôi sẽ thể hiện chúng như sự bắt buộc – những điều bạn cần làm để hình thành phẩm chất của lòng trung thành trong cuộc sống của bạn.

GIỮ LỜI HỨA

Cách Ngôn 25:14 nói, “Một người khoác lác về những món quà mà anh ta không cho thì giống như mây và gió mà không có mưa.” Bạn có biết loại người như thế

không? Họ hứa hẹn nhưng không bao giờ giữ lời hứa. Họ có thể nói, “Tôi có ý làm như vậy,” nhưng họ không bao giờ làm.

Hãy cẩn thận lời hứa mà bạn hứa. Bạn có bao giờ nói với người nào đó là bạn sẽ gọi lại cho họ sau và rồi bạn đã không gọi chưa? Bạn có từng nói, “tắm séc thì đang ở trong thư” trước khi bạn bỏ nó vào thư không? Bạn có bao giờ hứa bạn cầu nguyện cho người nào đó và rồi quên mất không? Bạn cần phải đáng được tin cậy khi bạn nói: “Tôi sẽ quay lại sớm” hoặc “Chúng ta sẽ làm việc đó sau.” Hãy giữ lời hứa của bạn!

Đôi khi là một người cha hay người mẹ, trong một lúc mềm lòng, tôi hứa với mấy đứa con của tôi đưa chúng đi cắt tóc. Bạn có từng làm điều đó không? Tôi hứa với chúng chuyện gì đó mà tôi không ghi nhớ. Mấy tuần sau tôi có thể không nhớ tới tôi đã hứa gì, nhưng tôi biết mấy đứa con tôi không bao giờ quên bất cứ điều gì. Không bao giờ. Khi tôi nói, “Nào, chúng ta có thể, có lẽ, làm cái gì,” chúng nó nhắc lại những lời hứa của tôi với ý nói chúng tôi phải làm rõ ràng cái gì đó. ~~Bạn phải giữ lời hứa của bạn.~~

Cách Ngôn 20:25 nói: “Đó là một cái bẫy vì một người hứa tặng thứ gì đó một cách hấp tấp và chỉ sau đó liền xem xét lại lời hứa hẹn của anh ta”. Nói cách khác, đem vào thì luôn dễ hơn là lấy ra. Bạn có biết vấn đề lớn nhất trong mối quan hệ cha mẹ và con cái không? Sự oán giận. Nguyên nhân rõ nhất gây ra sự oán giận là sự thất hứa.

Sách Thánh 5:5 nói “Không thể nguyện thì tốt hơn là thể nguyện và không thực hiện nó.” Những người chồng, những lời hứa gì mà các bạn cần phải giữ lời? Bạn có hứa đưa vợ bạn đi nghỉ hè không, hay bạn có hứa sửa lại cái vòi bị rò rỉ hoặc trợ giúp một kế hoạch đặc biệt không? Còn mấy đứa con của bạn thì sao? Bạn có hứa dành thời gian chơi bóng chày với chúng không?

Khi bạn có thể tin cậy, bạn không cần phải thuyết phục cho người ta biết là bạn đáng tin cậy. Bạn không phải thỏa thuận về điều gì đó. Bạn không phải nói “xin thề thật lòng, hãy nhìn thẳng vào mắt tôi.” Không, bạn chỉ nói bạn sẽ làm điều đó và rồi bạn làm nó! Giêsu đã nói hãy để bạn tự nguyện làm điều đó và đừng ép buộc. (Matt 5:37). Qua thời gian, việc làm của bạn sẽ trả lời cho chính nó. Những người khác sẽ chắc chắn rằng họ có thể tin cậy vào bạn. Chúa sẽ ghi nhận cẩn thận nơi thiên đàng.

TÔN TRỌNG HÔN NHÂN CỦA BẠN

Trong buổi lễ kết hôn, cô dâu và chú rể trao nhẫn cưới cho nhau như một minh chứng cho lời thề nguyện mà họ đã hứa hẹn với nhau. Họ hứa sống chung thủy với nhau suốt cuộc đời còn lại của họ. Đó là lòng trung thành. Bạn không phải phạm tội ngoại tình là không trung thủy. Tất cả những gì bạn phải làm là hãy để cho những gì xảy ra trước cuộc hôn nhân của bạn đi qua. Nó có thể là bất cứ thứ gì – thể thao, hoạt động cộng đồng, truyền hình hoặc công việc. Một số người say sưa với công việc của họ. Nhưng Kinh Thánh nói rằng nếu bạn đã kết hôn, thì mối quan hệ của bạn với người bạn đời chỉ xếp thứ hai sau mối quan hệ của bạn với Chúa. Hebrew 13:4 nói “Mọi người nên *tôn trọng* hôn nhân.” Khoanh tròn từ *tôn trọng* đó. Từ đó có nghĩa là “kìm chế trong sự tôn trọng,” “quý trọng với lòng tự trọng cao,” và “nắm giữ một cách trân trọng”.

Nếu bạn muốn phát triển phẩm chất về lòng chung thủy, hãy thể hiện sự tôn trọng đối với cuộc hôn nhân của bạn. Cố gắng làm điều đó. Chương tình yêu thương, quyển Corinthian một chương 13, có nói khi bạn yêu thương một người nào đó thì người mà bạn yêu thương có thể tin cậy vào bạn. Điều đó có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là được yêu và được tin cậy gắn liền với nhau. Ý chế giễu của ý đó có nghĩa là khi tôi không đáng tin cậy, thì tôi

không yêu. Lòng trung thành là một sự lựa chọn. Nó không phụ thuộc vào những gì người khác làm. Bạn thực hiện một lời cam kết, và bất kể những gì người bạn đời của bạn làm, bạn lựa chọn trung thành với những lời thề nguyện mà bạn đã thề trước Chúa. Giữ lời hứa và tôn trọng cuộc hôn nhân của bạn.

SỬ DỤNG TÀI NĂNG CỦA BẠN

Trong quyển một Peter trang 4:10 chúng ta đã đọc thấy, “Mỗi người nên dùng bất cứ món quà nào mà mình nhận được để phục vụ cho những người khác, thực hiện một cách thành thực ơn huệ của Chúa dưới những hình thức khác nhau.” Sự thật là Chúa đã cho bạn một số khả năng tinh thần, một số tài năng và một vài năng khiếu. Ngài đã đầu tư vào bạn, Ngài muốn và mong đợi kết quả từ sự đầu tư đó. Nếu bạn không dùng tài năng mà bạn được cho, người khác sẽ bị lừa dối bởi vì bạn đã không đóng góp những gì Chúa đã trang bị riêng cho bạn.

Nếu bạn muốn trở nên trung thành hơn thì hãy sử dụng tài năng của bạn. Bạn có thể nói: “Thôi, tôi không có tài như người này người nọ. Tôi không thể hát như cô ấy”. Chỉ bởi vì bạn không thể gây sự chú ý của mọi người, bạn không thể bỏ qua những gì bạn có thể làm. Lòng trung thành không phụ thuộc vào những gì mà *tôi không có* hay *không thể làm*. Lòng trung thành phụ thuộc vào những gì tôi làm cùng với những gì tôi có. Tôi không phải chịu trách nhiệm hát trước Chúa nếu như Ngài không cho tôi năng khiếu đó. Nhưng tôi có trách nhiệm dùng các năng khiếu và tài năng mà Chúa cho tôi.

Chúng ta không thể thông minh tài giỏi nhưng chúng ta có thể trung thành. Lòng trung thành là những gì đáng quan tâm đối với Chúa! Vì vậy hãy giữ lời hứa của bạn, tôn trọng hôn nhân của bạn và sử dụng tài năng của bạn.

SỬ DỤNG HẦU HẾT THỜI GIAN CỦA BẠN

Thời gian là cái gì đó mà tất cả chúng ta đều có như nhau. Mỗi người đều có cùng số lượng thời gian – 168 giờ đồng hồ trong một tuần. Ephesians 5:15 nói rằng “Sống cuộc sống với một ý thức trách nhiệm đúng đắn, đừng như những người không biết ý nghĩa của cuộc sống như họ đã sống. Hãy sử dụng thời gian của bạn một cách tốt nhất.” (PH).

Có ba điều bạn có thể làm với thời gian của bạn. Bạn có thể trải qua thời gian, bạn có thể làm lãng phí thời gian, hay bạn có thể đầu tư thời gian. Cách dùng thời gian tốt nhất là bạn đầu tư nó vào một việc gì đó mà nó sẽ tồn tại với bạn lâu dài. Lòng trung thành liên quan đến sự quản lý thời gian.

Có hai dạng người lãng phí thời gian chủ yếu là: hối tiếc và lo lắng. Khi chúng ta hối tiếc quá khứ, chúng ta làm lãng phí một khoảng thời gian dài nhìn lại quá khứ để làm thay đổi cái gì đó mà chúng ta không thể thay đổi nữa. Khi chúng ta lo lắng về tương lai, chúng ta làm lãng phí thời gian tưởng tượng thêu dệt những sự việc mà có thể không bao giờ xảy ra. Kết quả là, chúng ta làm lãng phí thời gian và năng lượng đáng lẽ sẽ được dùng cho ngày hôm nay. Để trở thành một người trung thành, bạn sẽ phải từ bỏ cái mà tôi gọi là *Khi Nào* và *Rồi Thì Suy Nghĩ*. “Khi nào những đứa trẻ bắt đầu đến trường... Khi nào những đứa trẻ kết thúc lớp học... Khi nào mấy đứa cháu bắt đầu đi học... Khi nào tôi về hưu... Khi nào chúng tôi trả hết tất cả các hóa đơn, rồi thì tôi sẽ phụng sự Chúa.” Chúa nói hãy trung thành ngay lúc này đây.

Để tôi nhắc cho bạn nhớ: Chúa hiểu lịch trình của bạn. Ngài hiểu rất rõ. Ngài hiểu nó rõ hơn là bạn hiểu bạn. Thế thì bạn nên làm gì? Nên nói với Ngài về điều đó. Hãy nói “Lạy Chúa, xin hãy nói cho con biết con cần

từ bỏ những gì. Cũng xin nói cho con biết con cần thêm những cái gì.” Khi bạn so sánh mình với ngọn nến, bạn sẽ không sáng như bạn nghĩ. Bạn có lẽ cần từ bỏ một thứ gì đó. Bạn có thể cần thêm vào một vài thứ khác. Chúa có thể giúp bạn thực hiện những sự lựa chọn đó.

Vì vậy hãy cân nhắc thời gian của bạn. Nó là một phần của việc trở nên trung thành.

ỦNG HỘ NHỮNG NGƯỜI BẠN CỦA BẠN

Một cách khác để phát triển lòng trung thành của bạn là bồi dưỡng lòng trung thành cá nhân. Một người trung thành luôn ủng hộ những người bạn của anh ta hoặc cô ta. Cách Ngôn 17:17 nói rằng “Một người bạn thực sự thì luôn trung thành, và một người anh em thì được sinh ra để trợ giúp đúng lúc bạn cần.” (TLB). Những người bạn chân thật thì trước sau như một. Họ đáng được tin cậy. Họ có thể nương tựa được trong lúc khủng hoảng. Người ta nói rằng những khi gặp khó khăn, thì một người bạn chân thành sẽ không đứng nhìn bạn mà sẽ giúp bạn vượt qua khó khăn. Bạn trung thành với ai? Ai có thể trông cậy vào bạn? Họ có biết được điều đó không?

Cách đây vài năm phó mục sư trong nhà thờ mà tôi phục vụ đã dẫn tôi ra ngoài ăn trưa, và khi chúng tôi ngồi xuống, ông ta nói “Tôi chỉ muốn nói một điều. Cho dù có chuyện gì xảy ra, tôi cũng sẽ luôn là bạn của bạn.” Lòng trung thành giống như một kho báu vô giá. Bạn không thể bán cho nó cái bằng giá.

Nếu tôi yêu cầu bạn viết mấy lá thư cho năm người mà bạn biết là bạn có thể trông cậy vào, thì bạn sẽ viết cho những ai? Chuyện gì nếu tôi hỏi ngược lại? Ai sẽ viết thư cho bạn và nói: “Tôi biết tôi có thể nương tựa vào bạn nếu gặp khó khăn”? Hãy sát cánh cùng ủng hộ các người bạn của bạn.

QUẢN LÝ TIỀN BẠC CỦA BẠN

Nếu bạn muốn phát triển thành quả về lòng trung thành, bạn phải học cách quản lý tiền bạc của bạn. Chúa đã cho bạn khả năng và Kinh Thánh nói cách mà bạn quản lý tiền bạc là sự kiểm tra về lòng trung thành với Ngài. Giêsu nói: “Nếu bạn không đáng tin cậy trong việc quản lý của cải vật chất, ai sẽ tin tưởng bạn giàu có thực sự?” (Luke 16:11). Thật ngạc nhiên! Chúa nói rằng nếu bạn không thành thật với của cải vật chất của bạn, Ngài sẽ không tin bạn có ý thức tinh thần! Vì vậy bạn cần hỏi bản thân mình vấn đề như vậy: “Tôi có trung thành trong việc nộp thuế thập phân cho Chúa không? Tôi có thanh toán hóa đơn đúng hạn không? Khi tôi so sánh cái tôi cho đi với cái tôi nhận được và cái tôi nhận được với cái tôi đã dành dụm được, thì cuộc sống của tôi có thực sự được cân bằng không? Tôi sẽ trở thành một người quản lý khéo léo tiền bạc mà Chúa đã cho tôi chứ?” Sự thật là cách bạn quản lý tài chính của bạn quyết định một mức độ lớn mà Chúa có thể tạo ra trong cuộc sống của bạn. Đó là những gì mà Chúa nói! Nếu Chúa không thể tin tưởng bạn có sự giàu có đời thường, Ngài sẽ không tin tưởng bạn có sự giàu có về tinh thần.

Thế thì trung thành với tài chính của bạn có nghĩa là gì? Một cách cụ thể, trung thành trong việc cho đi có nghĩa là gì? I Corinthians 16:2 nói rằng: “Vào mỗi Chúa Nhật, mỗi các bạn nên gác mọi chuyện mà bạn đã gặt hái được trong tuần sang một bên, và dùng thời gian đó cho việc biếu tặng này. Giá trị thực tùy thuộc vào Chúa giúp bạn gặt hái được bao nhiêu.” (TLB). Câu đó định nghĩa rõ một người cho đi trung thành có nghĩa là gì. Có ba ý như sau:

Thứ nhất, chúng ta nên cho **một cách đều đặn**. Chúng ta cho hằng tuần vào mỗi ngày chủ nhật. Việc cho

của một người trung thành thì có hệ thống, không phải lúc có lúc không. Nó không phải “Ôi, hôm nay tôi cảm thấy vui. Tôi sẽ cho quà Chúa. Đây này, Chúa ạ.” Tôi đã từng nghĩ rằng việc cho thiêng liêng nhất xảy ra khi một người bốc đồng đã thay đổi cảm xúc cho tặng. Điều đó thì không thực. Chúa nói việc cho tặng nên nhất quán, *mỗi* chủ nhật, cho dù chúng ta cảm thấy thích đều đó hay không thích. Nguyên tắc này liên quan tới khía cạnh thứ hai của việc cho tặng trung thành.

Chúa nói việc cho của bạn nên có kế hoạch. Bạn nên lên kế hoạch một cách sùng tín và gác những thứ bạn gặt hái được sang một bên. Nếu bạn đã kết hôn, bạn nên ngồi xuống và cùng thảo luận với người bạn đời của bạn về giá trị thực mà bạn cảm thấy Chúa muốn bạn cho đi mỗi tuần. Nếu bạn không lên kế hoạch việc đó bạn sẽ không kiên định. Hãy nhớ, Chúa đang tìm kiếm lòng trung thành.

Vợ tôi và tôi có một tài khoản nhỏ. Chúng tôi đã hiểu ra rằng cách duy nhất chúng tôi có thể trung thành trong việc cho đi của chúng tôi là giữ một hồ sơ về nó. Vì vậy chúng tôi thực sự có một tài khoản nhỏ trong sổ cái kế toán của chúng tôi. Nó là tài khoản Số Một. Trước khi chúng tôi thanh toán bất kỳ hóa đơn nào, chúng tôi sẽ hoàn lại thuế thập phân cho Chúa. Sổ cái kế toán giúp chúng tôi trung thực.

Cuối cùng, cho đi trung thành là một tỷ lệ thực; nó là tỷ lệ phần trăm thu nhập của bạn. Số lượng bạn nên cho phụ thuộc vào Chúa giúp bạn gặt hái được bao nhiêu. Đó là những gì được gọi là sự đánh thuế thập phân. Thuế thập phân chiếm 10 phần trăm. Cho đi 10 phần trăm nên là số nhỏ nhất – điểm khởi đầu. Nếu Chúa ban phúc hoàn toàn cho bạn về mặt tài chính, bạn có thể cho tặng nhiều hơn 10 phần trăm. Chúng ta sẽ cho lại Chúa một tỷ lệ phần trăm những gì Ngài đã giúp chúng ta gặt hái được.

Vì vậy hãy giữ lời hứa của bạn, tôn trọng hôn nhân của bạn, sử dụng tài năng của bạn, dùng hết thời gian của bạn, sát cánh ủng hộ bạn bè của bạn và quản lý tiền bạc của bạn. Đây là những cách thực tế để trở nên trung thành hơn.

CỐ GẮNG HẾT SỨC CỦA BẠN TRONG CÔNG VIỆC

Nếu bạn chịu trách nhiệm trong việc tuyển chọn thuê người làm việc trong công ty, bạn sẽ tìm kiếm điều gì? Tôi đoán một trong những điều mà bạn tìm kiếm là tính đáng tin cậy. Kể từ khi tôi trở thành một mục sư, tôi nghĩ hầu như mỗi tuần tôi đều đã diễn một mẫu giới thiệu cho một người nào đó. Tôi không bao giờ thấy một mẫu giới thiệu nào mà không đề cập đến tính đáng tin cậy, tính đúng giờ, hay tính kiên định. Tất cả những người sử dụng lao động, các đoàn phái, các cơ quan đều muốn biết về tính trung thành của nhân viên trong thói quen làm việc.

Công việc của bạn có thể ảnh hưởng đến lòng trung thành của bạn như thế nào? Giêsu nói: “Bất kỳ ai có thể được tin tưởng ít cũng có thể được tin và sẽ được tin tưởng nhiều.” (Luke 6:10). Vì vậy sự trung thành của bạn bị tác động bởi cách mà bạn xoay sở những việc nhỏ nhất trong cuộc sống. Bạn thấy đấy, cuộc sống phần lớn được hình thành từ những việc nhỏ nhất, vì thế nếu bạn không trung thành trong những việc nhỏ, bạn sẽ không trung thành trong hầu hết mọi việc lớn nhỏ trong cuộc sống của bạn. Điều tương tự thì đúng với sự phát triển về tinh thần. Những điều nhỏ nhất, giống như là hằng ngày có một khoảng thời gian yên tĩnh và cầu nguyện, sẽ đem lại kết quả to lớn. Thành công đến từ sự trung thành trong những việc nhỏ nhất mà người khác không nhận thấy.

Bạn có làm điều sai trái ở công ty không? Hầu như mọi người ai cũng có. Đó là một đồng việc lật vạt mà bạn

chưa hoàn thành xong. Sự trung thành bao gồm cách bạn xoay sở những sai trái của bạn. Có thể đối với bạn thì không có ý nghĩa gì nhiều khi mà ai đó viết cho bạn một bức thư, nhưng tác giả của bức thư đó thì trông chờ một câu trả lời. Thế giới của người đó có thể đang phụ thuộc vào điều đó. Thế thì bạn làm thế nào với những việc nhỏ nhất trong cuộc sống?

Lòng trung thành cũng bị ảnh hưởng bởi cách chúng ta xoay sở những gì không thuộc về mình. Giêsu nói, “Và nếu bạn không được tin cậy với tài sản của một ai đó, thì ai sẽ cho bạn tài sản của riêng bạn?” (Luke 16:12). Khi tôi ở chỗ làm, tôi có đáng tin cậy với những nguồn cung cấp như khi tôi phải chi trả cho họ không? Nếu tôi quản lý một công việc kinh doanh, tôi sẽ tăng thêm giờ nghỉ giữa ca chứ? Nếu tôi thuê một máy phay đất để sử dụng trên bãi cỏ, tôi có thể chăm sóc nó tốt như tôi sẽ chăm sóc cái của riêng tôi không? Tôi có muốn mua chiếc xe thuê mà tôi vừa mới sử dụng được một tuần không? Bạn xoay sở thế nào với những thứ mà không phải của riêng bạn? Chúa nói đó là sự kiểm nghiệm về tính trung thành.

Hãy xem việc này thực tế như thế nào? Tính trung thành thì quan trọng trong nhiều lĩnh vực khác nhau trong cuộc sống chúng ta. Đó là lý do tại sao Chúa nói bạn sẽ được khen thưởng cho lòng trung thành của bạn. Hãy cố gắng hết sức của bạn. Kinh Thánh nói: “Bất cứ cái gì bạn làm bằng cả tấm lòng của bạn, như là làm việc vì Chúa chứ không phải là vì con người.” (Col. 3:23). Tín đồ Cơ Đốc giáo phải có một thanh danh để trở thành người có thể tin cậy nhất trong công việc. Họ luôn nhận biết ai là người chưa thực sự với họ!

BẢN THÂN BẠN THAM GIA VÀO NHÀ THỜ

Cách thứ tám mà bạn có thể phát triển lòng trung thành của bạn là bản thân bạn tham gia vào một tổ chức

các tín đồ cụ thể ở địa phương. Romans 12:5 nói rằng: “Vì vậy trong Chúa chúng ta là những chi thể trong một thân thể, và mỗi thành viên thuộc về tất cả những thành viên khác.” Mỗi tín đồ thuộc về tất cả các tín đồ khác trong Chúa. Đây là lý do tại sao nhà thờ địa phương thì rất quan trọng.

Kinh Thánh nói rằng tín đồ Cơ Đốc giáo được tham gia vào một trận chiến tinh thần (Eph. 6:10–18). Những từ được dùng trong Kinh Thánh để miêu tả cuộc sống của người Cơ Đốc giáo là những thuật ngữ chiến tranh như: chiến đấu, chinh phục, tranh đấu, cuộc chiến, đánh bại, chiến thắng. Các tín đồ Cơ Đốc giáo thích được làm những người lính (quyển 2 Tim. 2:3). Thánh tông đồ Paul bảo chúng tôi “khoác vào áo giáp của Chúa” (Eph. 6:11). Bạn đang trong trận chiến tinh thần cho dù bạn biết điều đó hay không, và cũng cần sự ủng hộ và sự viện trợ. Khi bạn đã trở thành một tín đồ Cơ Đốc giáo, bạn sẽ đăng tên gia nhập trở thành một phần tử trong quân đội của Chúa.

Bây giờ hãy giả định rằng tôi đi đến một văn phòng thuộc quân đội và nói tôi muốn gia nhập vào quân đội. Họ sẽ nói “Tuyệt, hãy ký tên vào đây.” Rồi tôi nói “Khoan, đợi một chút. Tôi muốn gia nhập vào quân đội, nhưng tôi có một điều kiện. Tôi không muốn được đưa vào một trung đội cụ thể nào cả. Tôi muốn có thể luân chuyển từ trung đội này sang trung đội khác. Tôi sẽ là một phần của quân đội, nhưng tôi không muốn bị đưa vào một nhóm lính riêng biệt nào. Nếu cuộc chiến trở nên ít gay gắt ở một khu vực, tôi sẽ chuyển tới một khu vực nào đó và tham gia vào một trung đội khác. Nếu tôi không thích người chỉ huy của trung đội, tôi sẽ tham gia vào một trung đội khác.” Bạn có thích (có một ai đó giống như thế chiến đấu bên cạnh bạn trong một hầm trú ẩn không? Tất nhiên là không! Vậy thì bao nhiêu người Cơ Đốc giáo ngày nay liên hệ với quân đội của Chúa. Họ

luân chuyển từ nhà thờ này sang nhà thờ khác mà ít hoặc giả không tận tụy với bất kỳ nhóm người Cơ Đốc giáo nào, vì vậy trong khi cuộc chiến đang diễn ra, thì họ vắng mặt không có lý do.

Khi bạn đã trở thành một tín đồ Cơ Đốc giáo, là bạn đã trao bản thân mình cho Chúa Giêsu. Lúc này bạn có thể trở thành một phần tử của hội tín đồ ở địa phương bằng cách gia nhập vào những người này. Đó là những gì mà “hội viên nhà thờ” phải – tận tụy với các tín đồ Cơ Đốc giáo khác. Đó là điều quyết định để trở thành một người tham dự, chứ không đơn thuần là một khán giả. Bạn ngưng không làm một người tiêu dùng mà hãy trở thành một người đóng góp.

Đã từng đi qua nhiều nơi ở nước ngoài, tôi đã khám phá ra rằng những tín đồ “lùng chùng” là một hiện tượng được phát hiện chỉ xảy ra ở Mỹ. Không có ở đâu trên thế giới bạn sẽ tìm thấy người ta khẳng định mình là tín đồ nhưng không gia nhập vào bất cứ nhóm hội địa phương nào.

Tôi thích những gì vợ tôi nói khi có người nào đó hỏi cô ấy sự khác nhau giữa việc chỉ tham dự vào nhà thờ và việc trở thành một thành viên của nhà thờ. Cô ấy đã nói “giống như sự khác nhau giữa kết hôn và chỉ sống chung với nhau. Điều khác nhau là sự tận tâm.”

Ai có thể trông cậy vào bạn? Bất kỳ ai cũng có thể trông cậy vào bạn không? Không có chuyện như vậy như một nữ hướng đạo sinh cô độc người Cơ Đốc giáo. *Koinonia*, từ tiếng Hy Lạp được dùng trong Kinh Thánh có nghĩa là “thành viên”, có nghĩa là chúng ta nên tận tâm với mọi người cũng như là tận tâm với Chúa Giêsu. Giêsu nói “nếu như các con yêu thương người khác, như thế mọi người sẽ biết các con là tông đồ của Ta” (John 13:35). Một cách mà tình yêu thương thể hiện là lòng trung thành với người khác.

Cho dù là bạn giữ lời hứa, tôn trọng hôn nhân của bạn, tham gia vào nhà thờ, làm hết sức mình cho công việc hay trung thành với các người bạn của bạn, Chúa sẽ khen ngợi lòng trung thành của bạn. Tại sao thế? Bởi vì Ngài muốn chúng ta trở nên ngày càng giống Chúa Giêsu, người đã trung thành với cái chết.

Bạn không thể đánh giá quá cao sự quan trọng của lòng trung thành. Giêsu đã kể chuyện Dụ Ngôn về Ông Chủ, người đã bỏ ra đi và để lại cho những người hầu của ông ta trách nhiệm trông nom mọi thứ. Khi ông ta trở về, những người hầu đã được thưởng công không phải vì khả năng của họ, hay kiến thức của họ, hay sự quyết tâm cao độ của họ mà là vì lòng trung thành của họ. Giêsu đã để các bạn và tôi chịu trách nhiệm về hoạt động kinh doanh của Ngài ở trên trái đất này, và một ngày nào đó Ngài sẽ quay trở lại. Khi Ngài trở về, Ngài sẽ quay lại để thấy chúng ta trung thành đến đâu?

Download Sách Hay | Đọc Sách Online





CÁCH TIẾP CẬN HÒA NHÃ

Ai cũng muốn mình có bạn bè. Mọi người đều cần có bạn bè. Cơ sở y học lập luận rằng bạn sẽ sống lâu hơn nếu bạn có nhiều bạn bè. Bác sĩ James Lynch làm nghiên cứu tổng quát chứng minh rằng sự cô đơn thực sự làm yếu đi hệ thống miễn dịch của con người.

Cách đây nhiều năm, Dale Carnegie đã viết cuốn sách thứ hai bán chạy nhất về thế kỷ này có tiêu đề *Làm Sao Để Dành Được Những Người Bạn Và Làm Ảnh Hưởng Đến Mọi Người*. Tại sao cuốn sách đó bán chạy như vậy? Bởi vì mọi người đều muốn được người khác yêu thích. Tất cả chúng ta đều muốn có bạn bè. Một câu kinh trong Cách Ngôn nói rằng: “Một người mà muốn có nhiều bạn bè thì không gì thể hiện sự thân thiện” (18:24, KJV). Mặt khác, nếu bạn muốn được những người khác yêu thích, điều đó sẽ giúp bạn nếu như bạn đáng yêu. Một trong những phẩm chất đáng yêu nhất là những gì mà Kinh Thánh gọi là “sự hòa nhã.”

Trong những năm 1980, nhiều người đã đi xem phim và thích thú xem những nhân vật thô bạo như Dirty Harry và Rambo, nhưng không ai thực sự muốn sống với những loại người đó. Chúng ta muốn mọi người xung quanh chúng ta hiểu biết, tử tế và hòa nhã. Vậy sự hòa nhã là gì? Dựa trên từ nguyên gốc tiếng Hy Lạp được dùng trong kinh Tân Ước, từ sự hòa nhã có nghĩa đen là “sức mạnh dưới sự tự chủ”. Từ được dùng để diễn tả một con ngựa hoang đã được thuần hóa hay đã được tập luyện. Con ngựa hoang đã được thuần

hóa vẫn còn có sức mạnh và năng lực như khi nó còn hoang dã, nhưng nó bây giờ có thể đã được chế ngự và hữu dụng cho chủ của nó. Hòa nhã không có nghĩa là yếu đuối, là trở thành kẻ nhút nhát. Thật là thú vị, chỉ có hai người trong Kinh Thánh được gọi là hòa nhã đó là Giêsu và Moses – và không ai trong số họ là người yếu đuối cả. Cả hai đều rất mạnh mẽ.

Galatians 5:23 nói thành quả thứ tám của Tinh Thần là sự hòa nhã. Ohilippians 4:5 bảo chúng ta “thể hiện thái độ hòa nhã với mọi người” (GNB). Thế thì hòa nhã có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là làm chủ các phản ứng của bạn đối với mọi người. Nó có nghĩa là *chọn lựa* cách phản ứng riêng của bạn đối với mọi người hơn là phản ứng hoàn toàn chống lại họ.

Trong chương này chúng ta sẽ xem xét sáu loại người mà bạn có thể thể hiện sự hòa nhã với họ. Họ là những người mà bạn sẽ thường xuyên liên hệ tới.

THẤU HIỂU, ĐỪNG ĐÒI HỎI KHẮT KHE

Khi người nào đó phục vụ bạn, *bây thấu hiểu, đừng đòi hỏi khắt khe*. Philippians 2:4–5 nói: “Đừng chỉ nghĩ về công việc của riêng bạn, mà hãy quan tâm đến người khác và cũng như quan tâm đến những gì họ đang làm” (TBL).

Nào cho tôi hỏi bạn, bạn đối xử với người cung cấp dịch vụ cho bạn như thế nào? Bạn cư xử với những người bồi bàn, những nhân viên, thư ký, công nhân viên, các giao dịch viên ở ngân hàng và những người phục vụ khác như thế nào? Bạn có thô lỗ và khắt khe không? Hay bạn dừng dừng và không để ý tới như thể họ chỉ là cái máy thôi? Bạn có hiểu rằng họ có thể cũng đã trải qua một ngày làm việc cực nhọc không, hay bạn chỉ nghĩ về bản thân bạn. Cách đầu tiên mà bạn có thể phát triển sự hòa

nhã là làm tốt việc thấu hiểu người ta, những người phục vụ bạn.

Tôi đã nghiên cứu một bí quyết để có được cách phục vụ tuyệt vời trong nhà hàng. Đó là việc đối xử với những người phục vụ bạn với sự tôn trọng. Thật ngạc nhiên rằng những người phục vụ nam và phục vụ nữ sẽ hữu ích biết dường nào là khi bạn quan tâm về cảm nhận của họ và khi bạn thông cảm với những áp lực mà họ phải chịu. Hãy nhìn sâu xa hơn những nhu cầu và vấn đề của riêng bạn cần cố gắng nỗ lực một chút nhưng kết quả mang lại sẽ là kết quả đáng giá trị.

Một lần tôi đã đọc một quyển sách tự lực phổ biến, trong đó tác giả đã nói rằng khi bạn trả lại hàng hóa bị lỗi, bạn nên phớt lờ đi người thư ký và phàn nàn trực tiếp với người quản lý. Trong khi tiến trình này có thể có khuyết điểm, tác giả đã thể hiện sự không tôn trọng người thư ký bằng việc thể hiện rõ ràng “Thư ký là những người không đáng kể đến.” Đó là đòi hỏi khát khe thay vì phải thấu hiểu.

Nơi đầu tiên mà bạn có thể hòa nhã là ngày ở gia đình mình. Kinh Thánh nói rằng những người vợ thì tô điểm cho bản thân họ với “một sự hòa nhã và tinh thần thanh thản” (I Peter 3:4). Điều đó thì có giá trị hơn nhiều so với bất kỳ trang phục nào mà bạn mặc hay bất kỳ nước hoa nào mà bạn dùng. Dịu dàng là một nét tượng trưng quyền rũ của một người phụ nữ.

Kinh Thánh nói với các người chồng: “Các bạn là những người chồng nên cố gắng thấu hiểu những người vợ sống chung với mình” (I Peter 3:7. PH). Hãy thấu hiểu, đừng đòi hỏi khát khe với những người phục vụ bạn, và với những người mà bạn sống cùng.

ĐỘ LƯỢNG, ĐỪNG TRỪNG PHẠT

Khi người nào đó *không làm thỏa ý* bạn, hãy độ lượng, đừng trừng phạt. Galatians 6:1–2 nói rằng: “Nếu người nào đó bị phạm một tội lỗi, bạn là người đầy tình người nên đối xử lại người đó một cách hòa nhã. Hãy nhìn lại bản thân mình, hay bạn cũng bị dụ dỗ theo.” Sự cảm dỗ mà Paul đang đề cập tới trong đoạn này có thể là sự cảm dỗ để trừng phạt, để “dạy đời”. Điều đó là sự phản ứng sai trái đối với một tín đồ Cơ Đốc giáo để hướng một người anh em hay chị em đến với Chúa, người mà đang đấu tranh với tội ác. Romans 14:1 nói: “Hãy chấp nhận anh ta, người mà có lòng tin yếu đuối, không cần phải qua sự trừng phạt.” Chính chúng ta tạo nên sự tấn công của quỷ sứ vào những yếu điểm của mình trong lúc mà chúng ta bắt đầu xét đoán người khác.

Cho tôi hỏi bạn, bạn có phản ứng gì đối với người làm xáo trộn cuộc sống của bạn? Bạn có thầm suy nghĩ là, *tôi đã nói với bạn như thế rồi, hay tôi có thể đã chứng kiến việc đó xảy ra*, hoặc *Nó có lợi cho quyền lợi của bạn, hoặc Sao mà bạn có thể cảm lạnh như thế?* Nó có cho bạn một cảm giác tốt hơn trong thâm tâm không? Phản ứng của Giêsu đối với người phụ nữ đã bị bắt về tội ngoại tình thì cứ lẫn lộn mãi những cảm xúc. Ngài đã bênh vực cô ta trước mọi người và rồi sau khi đám đông đã giải tán, Ngài đã lý giải riêng với cô ta về tội lỗi của cô ta. Ngài đã khoan dung, không trừng phạt.

Tại sao chúng ta không nên trừng phạt? Bởi vì đó là cách mà Chúa đối xử với chúng ta. Romans 15–7 nói, “Chấp nhận một người khác, rồi thì, cũng như Chúa đã chấp nhận bạn, để mang lại sự tôn kính tới Chúa” Bạn biết đấy, Chúa tha thứ cho chúng ta nhiều. Nếu Chúa tha thứ cho những hành động không trước sau như một của

chúng ta và cả những khuyết điểm của chúng ta, chúng ta có thể học để tha thứ cho những khiếm khuyết của người khác. Bất cứ khi nào bạn cảm thấy bị xúi giục để xét đoán người khác, hãy ngưng lại để nhớ xem Chúa đã tha thứ cho bạn nhiều như thế nào. Bạn càng nhận ra được ân huệ của Chúa dành cho bạn thì bạn càng độ lượng với những người khác.

Bạn sẽ trở nên hòa nhã hơn khi bạn đang thấu hiểu, không đòi hỏi khắt khe về những người phục vụ bạn. Khi người ta làm bạn thất vọng, bạn sẽ trở nên hòa nhã hơn khi bạn biết thể hiện một cách độ lượng với họ và không xét đoán họ. Bạn đừng nhắc đi nhắc lại chuyện đó! Chúa thì lúc nào cũng hòa nhã với bạn. Ngài muốn bạn cũng hòa nhã với mọi người như vậy.

TẾ NHỊ KHÔNG BỎ CUỘC

Khi ai đó không tán đồng ý kiến với bạn, *hãy tế nhị không bỏ cuộc*. Sự thật cuộc sống là bạn sẽ không bao giờ có thể làm vui lòng hết mọi người. Bạn sẽ luôn gặp những người thích tranh luận và cãi vã với bạn. Một vài người sẽ cãi lại mọi thứ mà bạn nói. Bạn nên phản ứng lại với những người này như thế nào?

Một trong những cuộc kiểm nghiệm về sự chín chắn tinh thần là bạn đối xử ra sao với những người bất đồng với bạn. Một số người thích được phá phách những người mà bất đồng với họ. Nếu bạn thách thức họ hay cho họ một sự so sánh, phàn nàn hay phê bình chỉ trích, họ sẽ phản ứng lại bằng cách tấn công gay gắt với bạn. Thế thì bạn sẽ làm gì? Bạn có ba lựa chọn: bạn có thể trốn tránh trong nỗi sợ hãi, bạn có thể phản ứng lại trong sự tức giận, hoặc bạn có thể phản ứng lại trong sự hòa nhã. Hầu hết mọi người lựa chọn giữa trốn tránh và phản ứng lại. Tôi nói chỉ có rất ít người biết cách phản ứng trong sự hòa nhã.

Nếu bạn nhượng bộ và trốn tránh trong nỗi sợ hãi với những người hay tranh cãi, bạn sẽ nói, “Thôi được, cứ theo cách của bạn đi.” “Giá nào cũng được” sẽ mang lại nhiều sự đổ vỡ tiềm ẩn trong bất kỳ mối quan hệ nào.

Mặt khác, nếu bạn phản ứng lại trong sự tức giận, bạn sẽ bắt đầu tấn công và tranh đấu lại mỗi khi mà có ai đó chống đối bạn. Tức giận thường là một dấu hiệu thể hiện rõ là bạn cảm thấy không được bảo đảm và đã bị ai đó phản đối không tán thành. Sự tức giận là một chiếc đèn báo cho bạn biết rằng bạn sẽ mất một thứ gì đó, thường là lòng tự trọng của bạn. Khi người ta trở nên tức giận, thì phản ứng thông thường nhất là mĩa mai châm biếm và tấn công giá trị bản thân của người khác.

Sự lựa chọn thứ ba, sự phản ứng trong hòa nhã là cách mà Chúa muốn bạn đối xử với đối phương. Loại phản ứng này đòi hỏi một sự cân bằng tốt giữa việc duy trì quyền lợi của bạn với một ý kiến trong khi vẫn tôn trọng một cách tương xứng quyền lợi của người khác với ý kiến của người đó. Nó đòi hỏi sự tế nhị mà không cần từ bỏ những nhận thức của bạn.

Cách Ngôn 15:1 nói rằng: “Một lời trả lời nhã nhặn làm dịu đi sự tức giận, nhưng một câu trả lời khó nghe sẽ làm khiêu khích thêm sự tức giận.” (GNB). Tôi chắc chắn bạn biết điều đó là đúng theo kinh nghiệm của bạn. Tôi cũng biết. Khi ai đó hỏi bạn một câu hỏi, nếu bạn trả lời một cách kiêu căng, người hỏi có lẽ sẽ đánh nhau với bạn. Nhưng nếu bạn trả lời một cách hòa nhã, người hỏi chắc chắn sẽ cởi mở hơn câu trả lời của bạn. Khi bạn quát tháo người ta lớn tiếng, họ sẽ tỏ ra luôn tự vệ bạn.

James 3:16–17 nói rằng: “Ở đâu có sự ganh ghét đố kỵ và sự ích kỷ, thì ở đó có sự hỗn loạn và mọi thứ tội lỗi. Nhưng trước hết trí tuệ từ bề trên thì thanh khiết, nó cũng yên tĩnh, hòa nhã và thân thiện” (GNB). James chỉ ra

nguyên nhân của sự tranh cãi và tranh luận: sự ích kỷ – muốn là trung tâm, muốn theo cách của riêng ta bắt buộc những người khác phải đồng ý với chúng ta. Nhưng ông ta nói tiếp rằng nếu bạn là một người khôn ngoan, thì bạn sẽ bình yên, thanh khiết, hòa nhã và thân thiện. Tôi biết nhiều người rất thông minh, nhưng họ cũng rất khó chịu. Họ biết mọi thứ. Họ không thân thiện. Họ không hòa thuận. Họ không nhã nhặn. Họ lảng xảng cố để tạo ấn tượng cho mọi người biết kiến thức của họ. Nếu bạn là một người khôn ngoan thực sự, thì bạn sẽ nhã nhặn.

Một lần tôi đọc một quyển sách được gọi là *Những nguyên tắc của patton: Dành cho các nhà quản lý có mục đích*. Quyển sách này đã được Tướng Geogre Patton ghi vào đó những câu nói ngắn. Một trong những nguyên tắc mà ông ta đã nói là: Đừng bao giờ đấu một trận đấu khi mà bạn sẽ không đạt được bất cứ thứ gì từ chiến thắng. Bạn có từng đấu những cuộc chiến loại như thế trong hôn nhân không? Bạn có từng tranh cãi suốt một ngày vô nghĩa không?

“Nó thì ở năm 1982”

“Không, nó là năm 1983”

“Không, không phải. Nó là năm 1982”

“Không, không phải...”

Ai quan tâm? Không bao giờ đấu một trận chiến mà trong đó bạn sẽ chẳng được bất cứ thứ gì. Mọi quan hệ của bạn với vợ/ chồng bạn thì đáng giá hơn điều mà bạn đang cố chứng minh. Hầu như không ai thực sự quan tâm nó đã xảy ra khi nào cho dù thế nào đi nữa. Có lẽ bạn và vợ/ chồng bạn đang dự bữa tiệc tối và người bạn đời của bạn bắt đầu kể một câu chuyện. Bạn nói: “Này, mình ơi, không phải thế đâu. Nhớ lại xem, đó là cô Mary không phải cô Sue.” Bạn có nghĩ những người khác đang lắng

nghe sẽ quan tâm đến đó là cô nào không? Không. Hoàn toàn không. Đừng để cái tôi của bạn bị ảnh hưởng. Hãy khôn khéo. Hãy dịu dàng nhã nhặn.

Hòa nhã là khả năng để *không đồng ý một cách dễ chịu*. Bạn có thể tay trong tay đi dạo với ai đó mà không cần phải nhìn vào mắt nhau. Dù sao chẳng nữa, nếu hai người cùng đồng ý mọi thứ, thì một trong những việc đó không cần nữa. Hòa nhã là khả năng để không đồng ý một cách dễ chịu.

Viết trong Timothy, Paul đã nói: “Người hầu của Chúa thì phải không cãi vã; mà thay vào đó anh ta phải tử tế với mọi người, có thể giảng dạy, không được cảm thấy bực bội. Anh ta phải chỉ dẫn những người đối diện với anh ta một cách nhã nhặn, trong hy vọng rằng Chúa sẽ ban cho họ sự ăn năn hối hận, ban cho họ sự hiểu biết về sự thực” (2 Tim. 2:24-25). Paul đang nói rằng sự nhã nhặn là một tính cách cho sự lãnh đạo tinh thần. Bạn có biết điều đó nói với tôi những gì không? Nó nói rằng nếu tôi là một người lãnh đạo, thì tôi sẽ không nên bị vướng vào những cuộc cãi vã. Bạn và tôi sẽ không bị liên quan đến những sự bất hòa tầm thường và những xung đột chẳng có ý nghĩa gì cả. Đặc biệt, câu này nói rằng các mục sư thì phải nhã nhặn với bất kỳ sự đối lập nào với sự lãnh đạo của họ và phải nhẹ nhàng chỉ dẫn họ.

Bây giờ chúng ta đã bàn về ba khía cạnh của sự hòa nhã: đó là thấu hiểu, không đòi hỏi khắt khe; nhã nhặn, không trừng phạt; và tế nhị, không bỏ cuộc. Bạn không phải từ bỏ ý kiến chắc chắn của bạn, nhưng bạn cần dịu dàng trong cách bạn thể hiện chúng. Chúng ta hãy xem xét khía cạnh thứ tư.

CÓ THỂ DẠY BẢO ĐƯỢC, KHÔNG PHẢI KHÔNG THỂ ẢNH HƯỞNG TỚI ĐƯỢC

Khi ai đó sửa lỗi bạn, *có thể dạy bảo được, không phải không thể ảnh hưởng tới được*. James 1:19 nói: “Hãy để mỗi người nhanh chóng nghe nhưng chậm rãi sử dụng lưỡi và từ từ làm mất đi sự nóng giận của người đó” (PH). Nếu bạn làm hai điều đầu, thì điều thứ ba tự nhiên sẽ đến. Nếu bạn nhanh chóng nghe và chậm rãi trả lời lại, bạn sẽ từ từ mất đi sự nóng giận của bạn. Cách Ngôn 13:18 nói rằng: “Bất kỳ ai lưu tâm đến việc sửa sai thì đều được tôn trọng”. Nếu bạn muốn trở thành một người nhã nhặn thì hãy biết lắng nghe hơn là nói, và sẵn sàng chấp nhận việc sửa sai.

Nào cho tôi hỏi các anh chồng, khi vợ các anh đến bên các anh và đưa ra lời đề nghị, các anh có phòng thủ không? Bạn có coi những lời phê bình như là một sự đe dọa cá nhân tới nhân cách của bạn không? Đôi khi tiếng Hy Lạp đã dịch từ “nhã nhặn” là “nhu mì”. Tôi không thích từ *sự nhu mì* bởi vì *sự nhu mì không* may có cùng vắn với sự yếu đuối. Người ta có xu hướng coi sự nhu mì với sự yếu đuối như nhau. Giống như người vợ đã nói với chồng: “Anh là một người đàn ông hay là một con chuột? Hãy làm tiếng chít chít xem nào!”

Nhưng Giêsu đã nói: “Thần thánh là người nhu mì”. Từ tiếng Hy Lạp được dịch ở đây là “nhu mì” cũng có nghĩa là “nhã nhặn”. “Thần thánh là người nhu mì, vì họ sẽ kế thừa trái đất” (Matt. 5:5). Bạn nghĩ đến gì khi bạn nghe tôi nói đến từ *nhu mì*? Có lẽ bạn sẽ nghĩ đến một tấm thảm lau chân đặt ở cửa. Có lẽ bạn sẽ tưởng tượng một bức tranh về Người Nhu Nhược caspar, Pee Wee Herman, hoặc một con mèo nhỏ đang co rúm lại trong góc kẹt. Nhưng, Giêsu đã cho chính bản thân Ngài là “nhu mì”

(Matt. II:29, KJV), và Ngài chắc chắn không ngại bất kỳ ai. Người nhu mì, người hòa nhã sẽ kế thừa trái đất bởi vì họ là người của Chúa, họ giống Chúa Giêsu.

Người khôn ngoan nhất tôi biết là người hầu như sẵn sàng học hỏi từ người khác. Họ luôn học hỏi. Tôi thán phục điều đó trong con người. Tôi thán phục người có thái độ “chỉ dạy tôi”. Tôi khám phá ra rằng tôi có thể học từ bất kỳ ai. Bạn cũng có thể như vậy. Bạn có thể học từ bất kỳ ai nếu như bạn cứ biết hỏi những câu hỏi đúng. Điều quan trọng là bạn không bao giờ ngừng hỏi các câu hỏi bởi lúc bạn đang học trong cuộc sống, bạn sẽ vượt qua! Hãy có thể dạy bảo được, không phải không thể ảnh hưởng.

Cho tôi hỏi bạn, bạn sẵn sàng học hỏi từ ai chưa? Bạn có thể học từ chồng của bạn không? Hay điều đó đã đe dọa bạn? Bạn có thể học từ vợ của bạn không? Hay điều đó đe dọa bạn? Bạn có thể học hỏi từ mấy đứa con của bạn không? Tôi đã học nhiều điều từ mấy đứa con của tôi.

Hãy để tôi nói cho bạn biết làm sao mau chóng trở nên cô độc trong cuộc sống: không bao giờ thừa nhận bất cứ lỗi lầm nào. Không bao giờ học hỏi từ bất kỳ ai. Không bao giờ để bất kỳ ai chỉ dạy bạn bất cứ điều gì. Tôi bảo đảm bạn sẽ mau chóng trở thành một người rất cô độc. Không ai có thể trả lời tất cả các câu hỏi như thế. Tôi cũng không. Bạn cũng không. Chẳng ai có thể trả lời được cả. Chính vì vậy chúng ta phải tiếp tục học hỏi. Giống như một người làm nhân chứng trước tòa và chấp hành viên ở tòa nói: “Bạn có thể là bạn sẽ nói sự thực, toàn bộ sự thực và không có ngoài sự thực, Chúa cũng sẽ giúp bạn không?” Người đàn ông trả lời, “Thưa ngài, nếu tôi biết toàn bộ sự thực và không gì ngoài sự thực, tôi sẽ là Chúa!” Đó là sự thực. Không ai trong chúng ta có tất cả các câu trả lời. Sự hòa nhã đòi hỏi phải sẵn sàng học hỏi từ những người khác.

Sự hòa nhã thì luôn sẵn sàng thú nhận khi bạn sai trái. Đã bao lâu rồi kể từ khi bạn thừa nhận với vợ/chồng bạn “Mình à, anh/em sai rồi. Đó là lỗi của anh/em.”? Một số người đã nhiều năm rồi không nói như thế.

James I:12 nói đây cũng là thái độ mà chúng ta nên có khi chúng ta đến với Sách Phúc Âm. “Khiêm nhường chấp nhận lời lẽ gieo vào bạn.” Chú ý rằng từ *khiêm nhường*. Trong tiếng Hy Lạp từ *khiêm nhường* và từ *nhã nhận* là từ cùng một từ. Nó là từ giống như sự nhu mì. Nó có nghĩa là có thể dạy bảo được, không phải không thể ảnh hưởng tới được. Khi chúng ta tiếp cận với Sách Phúc Âm, chúng ta nên tiếp cận với một thái độ nhã-nhận và khiêm nhường, và nói: “Lạy Chúa, con sẵn sàng để được chỉ dạy.”

HÃY LÀ MỘT NGƯỜI THA THỨ ĐỪNG TRẢ ĐŨA

Khi một người nào đó làm bạn tổn thương, hãy tha thứ đừng tìm cách trả đũa. “Tha thứ” thật sự chứ không phải là một kẻ giả nhân giả nghĩa hay giả vờ, bắt đầu toan tính cho một hành động đáp trả. *Hãy tha thứ đừng đánh trả*. Thánh tông đồ Peter nhớ lại Chúa Giêsu đã hành động như thế nào, trong việc xét xử trước khi Ngài bị hành hình bởi quan Pilato. “Khi họ ném những lời lăng mạ, sỉ nhục vào Ngài, Ngài đã không một lần đáp trả. Khi Ngài trải qua đau đớn, Ngài đã không oán hận ai. Ngài đã giao phó linh hồn cho chính Chúa Cha” (quyển I Peter 2:23). Khi Pilato tra tấn Ngài, Chúa Giêsu có thể thỉnh cầu các vị thánh từ thiên đàng xuống cứu. Cho dù việc xét xử là bất hợp pháp. Ngài đã chịu đựng sự xét xử trong im lặng. Để tôi hỏi bạn, ai có thể thật sự chịu đựng trong một hoàn cảnh như vậy. Pilato hay Chúa Giêsu? Động lực tâm lý của sự đương đầu đó thật đẹp để chiêm ngưỡng. Pilato đã thật sự sợ hãi bởi yếu tố, đơn giản Chúa Giêsu đã không chống lại, Ngài chẳng đáp lại lời nào ngoài sự im lặng. Điều đó làm Pilato lo lắng đến tột độ. Ngài đã

không thêm chống lại sự xúc phạm của Pilato, bởi vì Ngài biết, thật sự Ngài là ai – Ngài là Con Một của Chúa Cha.

Khi một người nào đó làm bạn tổn thương, hãy tha thứ và đừng tìm cách chống trả. Sức mạnh được tìm thấy ở sự hòa nhã. Sự hòa nhã có khả năng điều khiển nỗi đau mà không cần đánh trả. Nó có khả năng chịu đựng một cú đánh, mà không cần đánh trả lại. Chúa Giêsu gọi đó là “nhận một đòn đánh mạnh mà không đánh trả”. Bạn nói: “Điều đó thật sự là không dễ làm.” Không, không phải vậy, điều đó gần như là không thể. Bạn nói “Đáp lại bằng cách đó thật sự là không tự nhiên làm được”. Bạn đúng. Đó là một điều siêu nhiên. Đó là hoa quả của Thần Khí. Bạn cần sức mạnh của Chúa để sống như vậy.

Khi một người nào đó xúc phạm đến bạn, bạn sẽ làm gì? Bạn có rút súng ra và bắn trả không? Có lẽ bạn nói: “Anh làm tôi giận, điên lắm!” Khi bạn nói ra điều đó, bạn đã thừa nhận rằng, người đó đã đang điều khiển được cảm xúc của bạn. Bạn đã chứng tỏ rằng, bạn cho người đó biết những gì đang diễn ra trong bạn và sự chống trả của bạn. Hãy nhớ điều này: không một ai có thể lấy được quyền điều khiển đó của bạn. Bạn đã chứng tỏ điều đó khi mà bạn đánh trả lại. Nếu một ai không chung thủy với bạn, bạn có đáp trả lại bằng cách không chung thủy với người ấy không? Hãy học cách tha thứ, đừng chống trả lại.

Những lời của Chúa nói với chúng ta rằng: “Đừng đáp trả lại cái xấu bằng điều xấu... Đừng vượt qua bằng sự xấu xa, hãy vượt qua bằng những điều tốt đẹp” (Rom. 12:17–21). Đó là sức mạnh của sự tha thứ hơn là chống trả lại. Để chống trả hãy đánh trả, để tha thứ thì hãy bỏ qua. Điều đó nói lên rằng: “Tôi chọn cách mà tôi muốn đáp lại.”

Syndey Harris, phóng viên phụ trách mục công đoàn, kể rằng, trong khi đi cùng với một đồng nghiệp đến

phỏng vấn một người làm kinh doanh; nhìn người đồng nghiệp chào người kinh doanh kia một cách hết sức nhã nhặn. Đáp lại, người đồng nghiệp nhận được sự cộc cằn, thô lỗ; người kinh doanh đưa tờ báo một cách bất lịch sự về phía đồng nghiệp của Harris. Người đồng nghiệp mỉm cười lịch sự và chúc người kia có một cuối tuần vui vẻ. Khi họ đi xuống phố, Sydney Harris hỏi anh bạn: “Anh ta luôn đối xử với bạn thô lỗ vậy sao?”

“Vâng, thật đáng tiếc, anh ta là như vậy.”

“Bạn có luôn lịch sự và thân thiện với anh ta không?”

“Có.”

“Tại sao bạn quá tốt với anh ta khi anh ta không có thiện cảm với bạn?”

Hãy nắm lấy điều này: nó là một điều kinh điển, “Bởi vì tôi không muốn anh ta quyết định cách mà tôi sẽ phản ứng lại”. Đó là sự nhã nhặn. Đó là sức mạnh bị chế ngự – lựa chọn cách để trả lời với người ta. Đó là lựa chọn để trở thành một người tha thứ hơn là một người chống trả.

Bạn có để người khác điều khiển trạng thái tình cảm của bạn không? Bạn có để cho người khác làm tăng thêm mức độ hạnh phúc của bạn không, hay đẩy bạn vào nỗi lo lắng, sợ hãi hoặc tức giận? Cách Ngôn 16:32 nói rằng, “Người mà ít nóng giận thì tốt hơn là người hùng hổ, và người kiểm chế tinh thần có thể nắm cả một thành phố” (NKJV). Câu này được hiểu, người mà có thể kiểm chế tâm tính của anh ta, thì mạnh hơn cả một đội quân trong thành phố có tường bao chắn xung quanh. Nhưng một người không thể kiểm chế tinh thần, giống như một thành phố không có tường bao chắn xung quanh nó. Bạn không phòng thủ, nhưng bạn lại phó mặc cho bất cứ ai muốn làm gì với bạn thì làm. Chúng ta sẽ nói nhiều hơn về vấn đề trong chương kế tiếp khi chúng ta xem xét về hoa quả của sự tự chủ.

HÃY LÀ NGƯỜI BIẾT TÔN TRỌNG

Đây là một kiểu người cuối cùng mà bạn nên khuyên răn một cách nhã nhặn – những người không có tín ngưỡng. Khi bạn quan sát mọi người, chia sẻ lòng trung thành của bạn, tôn trọng họ, đừng từ chối họ. Bạn có bao giờ để ý rằng, nhiều sự truyền đạt chỉ là sự ghi chép lời mờ, khó hiểu? Chúng ta chia sẻ Tin mừng thì tốt hơn, “Bạn cần những gì tôi có bởi vì bạn không được tốt.” Vấn đề là mọi người luôn cần những tin tốt lành, những quan điểm của chúng ta có thể làm họ nhận ra điều đó. Tôn trọng những người vô thần, đừng đẩy họ đi. Tôn trọng họ nghĩa là bạn chấp nhận họ. Đó không có nghĩa là bạn tán thành cách sống của họ. Có một sự khác biệt lớn giữa chấp nhận và tán thành. Tôi có thể coi bạn như là một người có ích, mà không tán thành những gì bạn làm. Tôi phải tôn trọng quyền của bạn, để đối xử với bạn một cách tôn trọng. downloadsachmienphi.com

Quyển I Peter 3:15 nói: “Hãy luôn sẵn sàng trả lời với tất cả những người, hỏi bạn về lý do của niềm tin mà bạn có. Hãy làm điều đó cách nhẹ nhàng và tôn trọng”. Cách cư xử chia sẻ Tin mừng, có thể nói lên sự mong muốn lắng nghe của mọi người đối với bạn như thế nào. Nói tóm lại, khi cách diễn đạt của bạn mạnh hơn những lời thật sự, sẽ vô tình làm người khác cảm giác lời Kinh Thánh nặng như búa bổ.

Có hai cách để lấy trứng ra khỏi vỏ. Cách thứ nhất là đập bể nó, cách còn lại là sưởi ấm nó, đặt vào nó sự yêu thương, ấp và để nó tự nở. Cách thứ hai đã bảo toàn cho gà con, trong khi cách thứ nhất đã giết chết nó.

Chúa rất dịu dàng, và Ngài muốn chúng ta cũng dịu dàng, khi kể cho những người khác nghe về Ngài. Sự dịu dàng của Chúa Giêsu là một điều tự nhiên, nhưng đối với

ta sự dịu dàng không đến một cách tự nhiên. Chúng ta phải học cách trở thành một người dịu dàng.

Một trong những lợi ích rõ ràng của sự trở nên dịu dàng, là cuộc sống của bạn sẽ thư thái hơn. Bạn sẽ trở nên dễ thích nghi, và điều đó có thể tránh được nhiều rắc rối. Một lý do nữa, mà ta thường thấy ở những người không dịu dàng, là dễ có những cảm xúc mạnh mẽ. Họ luôn lệ thuộc vào quyền lực. Họ thường đánh giá về người khác. Họ luôn phải chứng tỏ quan điểm riêng. Họ không có mong muốn phải học điều gì từ người khác. Họ thường rơi vào những trạng thái lo sợ và giận dữ. Hiếm khi thấy họ đối xử với người khác bằng sự tôn trọng.

Bây giờ, bạn đã thấy được sự dịu dàng quan trọng như thế nào, cho một cuộc sống khỏe mạnh và hạnh phúc chưa! Hãy dành cho cuộc đời bạn một vài phút dịu dàng. Những quan hệ nào mà bạn cảm thấy khó có thể có sự dịu dàng? Hãy để năng ra. Ghi lại vấn đề khó khăn của bạn và kiểm tra trong Kinh Thánh. Sau khi đọc và cầu nguyện, hãy nói với Chúa về những quan hệ của bạn; nhờ Ngài giúp bạn cư xử dịu dàng với những người đó. Hãy nhớ, bạn không thể làm điều gì chỉ bằng khả năng riêng, cho dù bạn mong muốn đến đâu đi nữa. Sự dịu dàng là hoa quả từ Chúa.





NÂNG CAO SỰ TỰ CHỦ

Tất cả những vấn đề khó khăn của bạn và của tôi đều bắt nguồn từ sự thiếu tự chủ. Tại sao tôi không thể giảm cân? Tại sao tôi không thể theo đuổi được công việc? Tại sao tôi không thể giữ nhà cho sạch? Tại sao tôi không làm được nhiều hơn? Tại sao tôi không bỏ được thói quen xấu đó? Tại sao tôi không có được một thân thể đẹp? Tại sao tôi không thể thoát khỏi nợ nần? Tôi không thể làm tất cả những chuyện này, vì tôi thiếu tự chủ. Vấn đề khó khăn lớn nhất chính là tôi!

Có lẽ, ngày nay như nhiều người, bạn cảm thấy cuộc sống mình không thể kiểm soát được — và có lẽ là như vậy thật. Bạn cảm thấy đã bị chôn vùi bởi nhiều tình huống và áp lực. Bạn cảm thấy không thể chống đỡ và dễ bị tổn thương. Như chiếc xe với một bánh lái đã gãy, bạn thết lên khi đến khúc quanh mà vô lăng không thể điều khiển. Đó là một cảm giác kinh hoàng. Trong Cựu ước 25:28 nói: “Một con người thiếu tự chủ, thì như một thành phố mà tất cả những bức tường đã bị đổ”.

Tự chủ luôn tạo trong bạn cảm giác quyền lực. Nó như một chiếc xe đã được điều chỉnh đúng cách, cuộc sống của bạn sẽ dễ dàng kiểm soát với những cú chạm nhẹ nhàng trên vô lăng. Kết quả của sự tự chủ là sự tự tin và cảm giác an toàn từ bên trong.

Tự chủ và tự rèn luyện tự chủ, là những yếu tố chính cho bất kỳ thành công nào bạn muốn. Không có sự rèn

luyện, chắc chắn bạn không đạt được bất kỳ kết quả nào cả. Paul đã nhận ra điều này khi ông viết: “Mỗi vận động viên, đều phải trải qua quá trình tự tập luyện khắc nghiệt, mới có thể dành được vòng nguyệt quế, nhưng chúng ta rèn luyện cho một thứ sẽ bền vững mãi mãi” (I Cor. 9:25, GNB). “Không khó nhọc thì chẳng sinh hoa trái”, đó là cách mà mọi người tập thể hình đều nhận biết, và họ đúng. Thành tích đỉnh điểm đòi hỏi sự tự rèn luyện và tự chủ. Vận động viên Olympic luyện tập trong nhiều năm, hầu có cơ hội đạt được một vinh quang ngắn ngủi. Nhưng con đường mà chúng ta đang cố chạy, thì quan trọng hơn nhiều bất kỳ một sự kiện thể thao nào. Vì vậy, tự chủ không phải là một sự tự chọn cho những con chiên của Chúa.

Nếu chúng ta nỗ lực phấn đấu cho một tự do thật sự, chúng ta cần sự tự chủ. Nhà triết học người Hy Lạp Epictetus đã đúng khi ông nói: “Không một người nào thật sự tự do, cho đến khi anh ta làm chủ được bản thân.” Chúa Giêsu đã diễn đạt bằng lời: “Tội lỗi của bạn là nô lệ cho bản thân.” (John 8:34). Samson có thể là người đàn ông mạnh nhất trên thế giới, nhưng ông ta đã trở thành nô lệ bởi những sự ham muốn, bởi đã thiếu sự tự chủ. Sức mạnh mà không có sự tự chủ chỉ làm khổ sở ông thôi.

Người ta thường cố gắng làm mọi thứ để nâng cao sự tự chủ, hay là để che đậy. Bạn có nghĩ vậy không? Những biện pháp, liệu pháp, sự nghiên cứu, quyết định, sự mổ xẻ – ai cũng trải qua. Một mẫu quảng cáo về chương trình giảm cân có tiêu đề: “Nếu bạn không bao giờ thành công với sự giảm cân, có lẽ bạn cần một sự giúp đỡ nhỏ từ bên trong bạn.” Tôi nghĩ, “Tuyệt.” Đó là con đường tôi chọn. Kinh Thánh nói: “Mạnh mẽ bên trong – tự chủ bên trong.” Vì thế tôi tiếp: “Bạn đã được hướng dẫn với chương trình giảm cân, phải không?” Bạn đã thử tập luyện, nhưng lại lên cân nặng ngay sau đó mà thôi. Vì thế, có một vài điều bạn nên biết. Ăn quá nhiều không

chỉ là một thói quen xấu. Nó là một thảm họa. Như mọi thứ khác, bạn không thể từ bỏ nó bằng chính bản thân bạn. Bạn cần một sự giúp đỡ chuẩn mực hơn. Bạn có thể có nó từ (bạn có sẵn sàng cho điều này chưa?) “Chương trình quả bóng của dạ dày...” Sau đây là cách thức hoạt động của nó. Một quả bóng nhựa được đưa vào dạ dày bạn mà không phải giải phẫu, có hai chuyện sẽ xảy ra. Nó sẽ chiếm nhiều không gian, làm bạn ăn ít đi và giảm sự thèm ăn. Kết quả: Bạn giảm cân. (Bảng ghi chép của quận Cam, 18 tháng 4, 1985). Như tôi đã nói, người ta sẽ cố gắng làm mọi thứ để tăng thêm sự tự chủ – hay là che giấu đi sự thiếu hụt đó.

Nếu những câu trả lời nhanh gọn này không mang lại sự tự chủ, làm thế nào chúng ta có nó? Làm thế nào chúng ta nâng cao sự tự chủ thật sự? Lời Chúa đã nói rất rõ ràng trong chương này. Hãy để tôi gợi ý bảy bước để có được sự tự chủ.

NHẬN RA LỖI LẦM CỦA BẠN

Bước đầu tiên để nâng cao sự tự chủ, là chịu trách nhiệm về sự thiếu tự chủ của bạn. Nhận ra lỗi lầm của bạn. Thánh James 1:14 nói: “Cám dỗ của con người được hình thành từ những ước muốn bên trong, những ước muốn đó đã lôi kéo họ xuống” (PH, nhấn mạnh). Bạn có nhận ra điều đó có nghĩa gì không? Nó có nghĩa là bạn làm mọi thứ vì bạn thích như vậy! Khi tôi làm một điều gì đó mà tôi biết là xấu, nhưng tôi vẫn làm nó vì tôi thích, tôi muốn làm nó. Nó là một ý muốn bên trong.

Chúng ta thường cố bỏ qua những lỗi lầm hoặc chối bỏ việc chúng ta đã làm: “Tôi không có lỗi. Lỗi lầm gì?” Chúng ta thường hợp lý hóa lỗi lầm của chúng ta, “Đó là tính cách của tôi.” “Mọi người khác cũng đang làm vậy.” Đôi khi chúng ta đổ lỗi cho những điều khác: “Nếu tôi có

một Bố Mẹ khác.” “Ma quỷ khiến tôi phải làm như vậy.” Bạn biết đấy, chúng ta có thể đổ lỗi cho bất kỳ ai, bấy lâu ta càng tốn sức lực để đổ lỗi, thì còn lâu bạn mới có thể sửa chữa lỗi lầm được.

Thánh James nói chúng ta thích gặp một vấn đề mà có ít sự cản trở nhất, vì dường như luôn là vấn đề dễ chịu nhất. Điểm bắt đầu để nâng cao sự tự chủ là đối diện với bản thân: Tôi chịu trách nhiệm cho những hành xử của chính tôi. Bạn muốn có thêm sự tự chủ? Bước thứ nhất là nhận ra rằng, bạn có lỗi và phân tích nó một cách rõ ràng. “Tôi đã phạm lỗi này. Đây là điều mà tôi cần được giúp đỡ.” Bạn có thể có lỗi với đồ ăn, thức uống, những lời nói, tính tình, tiền bạc, luyện tập, giới tính, quần áo, thời gian – tất cả những thứ này đều cần sự tự chủ. Hãy bắt đầu cầu nguyện về những lỗi lầm của bạn.

HÃY ĐỂ QUÁ KHỨ Ở LẠI SAU LƯNG BẠN

Bước thứ hai để nâng cao sự tự chủ, điều rất quan trọng là để quá khứ lại đằng sau bạn. Hãy chú ý những gì thánh Paul nói trong Những người diễn thuyết 3:13-14, “Hãy quên đi những gì ở phía sau, tập trung vào những gì ở phía trước; tôi phải gấp rút hướng về đích.” Đoạn này sẽ chỉ ra những quan niệm sai lầm, làm giảm sự tự chủ của bạn: một khi đã sai lầm rồi thì sẽ luôn sai lầm. Bạn có thể nói, “Ồ, tôi cố gắng từ bỏ thói quen xấu của tôi. Tôi đã thử 15 lần rồi. Tôi đoán tôi không bao giờ có thể điều khiển được”. Đó là một quan niệm sai lầm. Thất bại trong quá khứ, không có nghĩa là bạn sẽ không bao giờ thay đổi được. Tuy nhiên, chú trọng vào những thất bại trong quá khứ để bảo đảm rằng, nó sẽ không lặp lại. Giống như lái một chiếc xe mà luôn nhìn vào kính chiếu hậu; Bạn sẽ va chạm với những gì đang ở phía trước bạn. Bạn phải để quá khứ lại phía sau bạn.

Bạn đã quan sát một đứa trẻ đang tập đi chưa? Nó có thể sẽ ngã nhiều lần, nhưng nó sẽ không dừng lại. Nó tiếp tục cố gắng nhiều lần và cuối cùng cũng thành công. Đứa trẻ học cách đi bằng sự kiên trì. Bạn có thử tưởng tượng được, bạn sẽ ở đâu nếu bạn từ bỏ những gì bạn trải qua, và thất bại hai hoặc ba lần không? Thật là vô vọng. Tôi là kẻ thất bại. Tôi sẽ không bao giờ đứng lên nữa. Một số người thì thành công, trong khi một số khác thì không. Tôi chỉ biết tôi là một người không thành công, vì tôi đã cố gắng và thất bại ba lần rồi.

Lần đầu tiên tôi hôn một cô gái, tôi đã rất lo lắng. Tôi nghĩ tôi không muốn mũi hai chúng tôi đụng mạnh nhau. Tôi đã phần nào hơi nghiêng đầu một chút, cô ấy cũng nghiêng đầu cô ấy một chút và chúng tôi tập trung cho điều kế tiếp. Tôi đã ngại ngùng chờ đợi điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Cô ấy có một mái tóc dài và cặp kính cận của tôi đã vướng vào nó. Nụ hôn đầu của tôi là một sự thất bại. Nhưng tôi hài lòng, vì tôi đã không bỏ cuộc để được hôn cô ấy.

Hãy để quá khứ lại phía sau bạn. Không cần quan tâm đến bao nhiêu lần bạn đã thất bại. Hãy cố thử lại lần nữa. Lần này hãy thử một cách mới, nhận ra lỗi lầm của bạn. Để quá khứ lại đằng sau. Thomas Edison đã từng nói: “Đừng gọi đó là sự thất bại, hãy gọi đó là sự giáo dục! Bây giờ bạn đã biết điều gì không thể hoạt động!”

CHỐNG LẠI NHỮNG CẢM GIÁC CỦA BẠN

Bước tiếp theo để nâng cao sự tự chủ là phải biết chống lại cảm giác của bạn. Chúng ta coi trọng quá mức cảm giác của chúng ta hôm nay. Chúng ta nghĩ mọi thứ đều phải tốt đẹp hay là không có giá trị gì cả. “Tôi không cảm thấy muốn học, không muốn làm việc, không muốn đi ngủ, không muốn đọc Kinh Thánh, không muốn rửa chiếc xe”. Hay, “Tôi cảm thấy muốn có thức ăn và đồ uống khác. Tôi

cảm thấy muốn được xem tivi trong 10 giờ đồng hồ.” Đừng để cho cảm giác của bạn có nhiều quyền ưu tiên như vậy. Những cảm giác thật sự không đáng tin cậy.

Để tôi hỏi bạn một câu, bạn có để tính tình của bạn lôi kéo bạn không? Chúa không muốn chúng ta bị điều khiển bởi những cảm giác của mình. Ngài muốn chúng ta làm chủ tính cách của chúng ta. Với sự hiện diện của Chúa Giêsu, như là một người thầy trong cuộc đời bạn, thì bạn có thể học được cách làm chủ cảm giác của mình. Chống lại chúng. Chúa nói, Ngài muốn bạn học cách làm thế nào để chống lại những cảm xúc của chính mình.

Ví dụ, cho rằng bạn đang chống lại sự phình to của vòng thắt lưng bạn. Trước khi vào bếp và mở tủ lạnh, bạn hãy bắt đầu nghĩ về chế độ ăn uống của mình. Nếu bạn thật sự lo lắng về việc giảm cân, bạn phải học cách chế ngự tiềm thức về thói quen ăn uống của bạn. Khi bạn nghe bản thân nói với chính bạn: “Tôi chỉ cần ăn một chút bánh ngọt thôi không thì tôi sẽ chết mất”, bạn phải chống lại bản thân bạn và tự nói: “Không, tôi sẽ không chết nếu tôi không ăn bánh đó, mà sẽ khỏe hơn nếu tôi không ăn.”

Trong Titus 2:11-12 chúng ta thấy, “Ân huệ của Chúa, dạy chúng ta nói không với tội lỗi và sự đam mê cám dỗ của thế gian, giúp ta sống tự chủ hơn, ngay thẳng và sống ngoan đạo.” Ân huệ của Chúa ban cho chúng ta sức mạnh để làm những điều đúng đắn. Chúa ban cho ta khả năng nói không với những cảm giác đó, ước muốn đó, thôi thúc đó. Đó là một năng lực siêu nhiên. Với sự giúp đỡ của Chúa, bạn có thể làm chủ được tính cách của bạn.

HÃY TIN BẠN CÓ THỂ THAY ĐỔI

Nếu bạn đang muốn thay đổi và trở nên tự chủ hơn, bạn phải bắt đầu tin tưởng rằng, bạn có thể thay đổi. Sự thật là sự tin tưởng của bạn, sẽ điều khiển cách cư xử của

bạn. Trong hầu hết mỗi chương, tôi đã đề cập rằng, hoa quả của tâm hồn bắt đầu trong tư duy cuộc sống của bạn. Hạt giống đó phải được trồng trong tâm trí bạn. Cách bạn nghĩ sẽ quyết định cảm giác của bạn, và cảm giác đó sẽ quyết định hành động của chính bạn.

Người mà nói: “Tôi không thể làm điều đó,” và người nói: “Tôi có thể làm điều đó,” cả hai đều đúng. Thói quen của bạn đã chiến thắng bạn quá lâu bằng những lời như: “Tôi không bao giờ có thể ngừng điều này. Đó là tôi. Tôi sẽ không bao giờ có thể thay đổi.” Sự tin tưởng trở thành sự dự đoán tự đáp ứng.

Ba lần trong quyển I Peter, Chúa nhắc nhở chúng ta hãy làm trong sạch tâm hồn và trở thành tự chủ. Tại sao? Vì một tâm hồn trong sạch có nhiều việc phải làm với sự tự chủ. Chúa ban cho chúng ta sức mạnh để thay đổi thói quen, ban sức mạnh để chọn lựa những suy nghĩ của chúng ta. Thiên Chúa Giê-su nói với chúng ta rằng, thay đổi bằng cách chăm chỉ, hay thay đổi từ sức mạnh của Chúa? Không. Chúng ta sẽ thay đổi vì những gì? Sự đổi mới của tâm trí. Khi sự tự chủ của bạn được kiểm nghiệm, bạn cần lấp đầy tâm trí bạn với những lời hứa với Chúa. Hãy nhìn vào một trong những lời hứa tốt đẹp của Chúa.

Quyển I Corinthians 10:13 nói: “Chúa là sự trung thành. Ngài sẽ không để bạn bị lôi cuốn bởi những gì bạn có thể nghĩ ra. Nhưng khi bạn đã bị lôi cuốn, Ngài cũng sẽ chỉ ra lối thoát để bạn đứng vững trước cơn cám dỗ đó.” Đó là một sự thật. Nếu bạn là một tín hữu, bạn sẽ không bao giờ được nói: “Sự cám dỗ mạnh đến nỗi tôi không cưỡng lại được”. Kinh Thánh nói rằng, Chúa là sự trung thành. Nếu bạn là một tín hữu, Ngài sẽ không để bạn bị cám dỗ. Ngài hiểu giới hạn của bạn.

Vì thế, hãy tập trung vào những lời hứa tuyệt đối của Chúa. Philipians 4:13 nói: “Tôi có thể làm tất cả mọi điều

vì Chúa, vì Ngài ban cho tôi sức mạnh". Tôi có thể thay đổi. Tôi có thể trở thành một người khác. Hãy ngừng phê phán chính mình. "Ồi, Tôi là vô dụng. Tôi không tốt. Tôi không nên đến nhà thờ. Đơn giản là tôi không thể điều khiển được cuộc sống của tôi." Sự la rầy không có tác dụng với bạn hay bất kỳ một người nào khác! Thay vào đó, hãy nhớ những gì Chúa Giêsu nói: "Mọi thứ đều là có thể với những ai mà tin tưởng vào Ngài" (Mark 9:23).

HÃY LÀM CHO BẠN TRỞ NÊN ĐÁNG TIN CẬY HƠN

Bước thứ năm để nâng cao sự tự chủ là biết quan tâm đến một người khác. Chúng ta không thích bước này, nhưng chúng ta chắc chắn cần nó. Tìm một người kiểm tra cho bạn, cầu nguyện cho bạn, khuyến khích bạn đúng lúc khi bạn muốn nâng cao sự tự chủ. Ecclesiastes 4:12 nói: "Hai người thì có thể chống lại được một cuộc tấn công, mà một người thì sẽ chắc chắn bị đánh bại." (GNB). Đó là giá trị của phương pháp ẩn danh tuyệt diệu, hệ thống "bạn bè", nơi mà bạn được khuyến khích nhờ một người nào đó, khi bạn cảm thấy áp lực, điều làm bạn trở nên yếu đuối và dễ bị sụp đổ. Galatians 6:2 nói: "Chia sẻ những khó khăn với người khác là tuân theo lời của Chúa" (TLB).

Để tôi đề nghị cho bạn một kế hoạch. Nếu bạn cảm thấy quá khó để có thể tự chủ, hãy tìm một người nào đó trong nhà thờ, nói với họ: "Tôi có vấn đề này. Tôi đã thú tội với Chúa. Tôi đã xin tha thứ và bây giờ tôi muốn bạn giúp tôi. Bạn có thể trở thành bạn của tôi được không, người mà tôi có thể liên lạc khi tôi cần sự giúp đỡ và khuyến khích?" Tôi tin rằng, Chúa đã làm cho mỗi nhà thờ nơi lấp đầy bằng tình bằng hữu, nơi mà mọi người có trách nhiệm với nhau, giúp đỡ và khuyến khích lẫn nhau. Có được một người giúp bạn trở nên có trách nhiệm là rất khó, nhưng là điều có thể.

Bạn nên tìm kiếm điều gì ở một người bạn? Rất nhiều thứ. Trước tiên, đàn ông nên có bạn là đàn ông và phụ nữ hãy làm bạn với nhau. Khi hai người chia sẻ sự cố gắng với nhau, mối quan hệ tự nhiên trở nên thân thiện gần gũi, thân tình hơn. Bạn không cần giải quyết sự cảm dỗ của bạn, bằng cách chia sẻ những vấn đề cá nhân với một người khác giới. Thứ hai, bạn nên tìm kiếm một người mà bạn có thể dựa vào để vượt qua, một người có lòng trung thành. Bạn cũng nên tìm một người có thể giữ bí mật về những vấn đề của bạn. Đừng chọn một người mà bạn cho rằng họ nói nhiều. Điều cuối cùng để làm cho hệ thống “bạn bè” này hoạt động, là hãy nói với bạn của bạn rằng, anh ấy hay cô ấy có quyền quan tâm đến bạn bất cứ lúc nào. Cho họ quyền được hỏi bạn: “Bạn đang làm gì với vấn đề của mình?” Nên biết rằng một ai đó hỏi về vấn đề của bạn, chỉ là một sự khích lệ thêm chứ không phải như là một sự xúi giục hay cảm dỗ. Đó có thể là một cú đẩy thêm mà bạn cần để chiến thắng trên con đường nâng cao sự tự chủ chính mình.

TRÁNH XA SỰ CẢM DỖ

Bước thứ sáu để trở nên tự chủ hơn, là một bước thông thường: tránh xa những gì cảm dỗ bạn. Tránh xa những tình huống, có thể làm suy yếu đi sự tự chủ của bạn. Nếu bạn không muốn bị chỉ trích thì hãy tránh xa những con ong.

Lúc là một quản lý trẻ, tôi đã từng nói với bọn trẻ rằng: “Ở độ tuổi này trong cuộc đời các em, sự phát triển giới tính rất mạnh mẽ, các em hãy chuẩn bị trước để có thể điều khiển được nó. Khi trưởng thành, bạn sẽ được dẫn dắt bởi những kế hoạch chính bạn, hay những gì có sẵn trong cuộc đời. Vì thế, hãy lên kế hoạch những gì bạn sẽ làm và đừng chậm trễ. Thời gian để bắt đầu nghĩ về luyện tập sự tự chủ, không phải như là một băng ghế sau của một chiếc xe.”

Đặt kế hoạch trước, để tránh những trường hợp mà bạn biết rằng, sẽ là những cám dỗ trong cuộc đời bạn. Đừng để kẹo trong kệ bếp nếu bạn đang cố gắng ăn kiêng. Đừng sử dụng thẻ rút tiền nếu bạn là một người tiêu xài bốc đồng. Lập kế hoạch cho cuộc sống của bạn, để tránh những điều có thể làm yếu đi sự tự chủ của bạn.

Ephesians 4:27 nói: “Đừng tạo cơ hội cho quỷ dữ” (GNB). Đừng để chúng có chỗ đứng trong cuộc đời bạn. Tôi đã một lần nói chuyện với một người đã bỏ thuốc lá, tôi hỏi ông ấy làm thế nào để thành công. Ông nói: “Tôi ngâm nước tất cả những diêm quẹt!” Vào lúc mà cơn nghiện khiến ông ấy phải đi tìm lửa thì ông ấy đã điều khiển được bản thân mình.

Bạn cần tránh xa những thứ gì trong cuộc đời bạn? Bạn cần giải thoát khỏi những gì? Có lẽ là một vài cuốn tạp chí? Một vài cuốn sách hay băng video ở nhà? Một mối quan hệ mà bạn biết là không tốt cho bạn. Quyển I Corinthians 15:33 nói: “Một người bạn tồi sẽ tiêu diệt một đức tính tốt.” Bạn có thể sẽ phải tránh xa một số người. Có lẽ trong mọi lúc, bạn sẽ bị vây quanh bởi những người mà có thể đặt bạn vào sự cám dỗ. Kinh Thánh nhắc nhở chúng ta về những người bạn như vậy. Tránh xa những con người và tình huống mà sẽ lôi kéo bạn làm mất đi sự tự chủ.

Có một cuốn sách rất tuyệt của thiếu nhi tựa đề là “Ếch và cóc” viết bởi Arnold Lobel. Đây là một đoạn trích ra từ phần “Những chiếc bánh quy nhỏ”:

Cóc đã nướng một số bánh quy. “Những chiếc bánh này trông rất ngon” Cóc nói. Nó ăn một cái. “Hương vị của nó chưa bao giờ ngon hơn thế này” nó nói. Cóc chạy đến nhà Ếch. “Ếch, Ếch” Cóc hét lên, “nếm thử bánh quy tôi vừa làm xong đi.”

Ếch nếm thử một cái. “Đây là những bánh quy ngon nhất mà tôi từng ăn!” Ếch nói. Ếch và Cóc đã ăn nhiều

bánh quy, từng cái từng cái một. “Bạn biết không! Cóc”
Ếch nói với một cái miệng đầy bánh, “Tôi nghĩ chúng ta
nên dừng ăn lại. Chúng ta sẽ sớm không khỏe nếu cứ ăn
thế này.”

“Bạn đúng!” Cóc nói. “Hãy ăn một chiếc cuối cùng rồi
sau đó chúng ta dừng.” Ếch và Cóc ăn một chiếc cuối
cùng. Vẫn còn rất nhiều bánh trong bát. Ếch và Cóc nói:
“Hãy ăn một chiếc cuối cùng nữa rồi chúng ta ngưng.”
Ếch và Cóc ăn một chiếc nữa. “Chúng ta phải ngưng ăn
thôi!” Cóc vừa nói vừa ăn thêm một chiếc nữa.

“Ừ” Ếch vừa nói vừa đụng vào một chiếc bánh, “Chúng
ta cần có sức mạnh ý chí.”

“Ý chí là gì?” Cóc hỏi.

“Ý chí là sự cố gắng mạnh mẽ để không làm những gì
mà bạn thật sự muốn.”

“Ý bạn giống như là cố gắng không ăn hết tất cả
những chiếc bánh quy này hả?” Cóc hỏi.

“Đúng” Ếch nói. Ếch để những chiếc bánh vào một cái
hộp.

“Đó” nó nói, “Bây giờ chúng ta sẽ không ăn một chiếc
bánh nào nữa.”

“Nhưng chúng ta có thể mở hộp” Cóc nói.

“Điều đó đúng” Ếch nói. Ếch dùng dây cột vài vòng
quanh chiếc hộp. “Đây” nó nói tiếp, “Bây giờ chúng ta sẽ
không ăn chiếc nào nữa.”

“Nhưng chúng ta có thể cắt dây và mở hộp!” Cóc nói.

“Đúng” Ếch nói. Ếch lấy một cái thang cao và cắt
chiếc hộp vào kệ cao nhất. “Bây giờ ta sẽ không thể ăn
chiếc nào nữa!”

“Nhưng chúng ta có thể trèo lên bằng thang, lấy hộp
xuống, cắt dây và mở hộp ra.” Cóc nói.

“Đúng rồi” Ếch nói xong trèo lên thang và lấy chiếc

hộp xuống. Nó cắt dây và mở hộp ra. Nó đem hộp ra ngoài và la lớn hết sức: “Này! Những con chim kia, hãy đến ăn hết chỗ bánh này đi.” Chim bay đến từ khắp mọi nơi, gắp hết tất cả bánh và bay đi.

“Bây giờ chúng ta không còn cái bánh nào để ăn nữa” Cóc buồn bã nói. “Cho dù là một cái.”

“Vâng” Ếch nói, “Nhưng chúng ta có được nhiều thật nhiều ý chí!”

“Anh nên giữ hết chúng đi. Ếch” Cóc nói. “Tôi trở về nhà để nướng những cái khác đây.”

Đó là câu chuyện về sức mạnh ý chí của chúng ta như thế nào! Chính điểm là: Trong cuộc sống bạn cần “cho những con chim kia” những cái gì? Bạn nên tránh xa những gì? Bạn có thể cần thay đổi công việc vì mối quan hệ ở công ty là không tốt và có thể làm hại bạn. Đó là biện pháp mạnh mẽ, nhưng bạn cần phải làm một vài điều thật sự có ý nghĩa, để chống lại những gì có thể cám dỗ bạn trong một khoảng thời gian đặc biệt nào đó. Bạn biết bạn không đủ mạnh để chống lại nó ngay bây giờ.

Hãy nhớ lại các bước để nâng cao sự tự chủ, mà chúng ta đã thảo luận trước đây: nhận ra lỗi lầm của bạn, để quá khứ lại phía sau, chống lại những cảm giác của bạn, bắt đầu nghĩ rằng bạn có thể thay đổi, biết quan tâm đến một người khác, tránh xa những gì có thể cám dỗ bạn. Đây sẽ là một bước nữa, nó là bước bí mật để làm sự tự chủ bền vững lâu dài.

HÃY DỰA VÀO SỨC MẠNH CỦA CHÚA

Nếu bạn muốn nâng cao sự tự chủ, hãy học cách biết dựa vào sức mạnh Chúa. Galatians 5:16 nói: “Hãy để linh hồn Chúa dẫn dắt cuộc sống bạn, bạn sẽ thấy không còn thỏa mãn những ước muốn tự nhiên của con người”. Hãy

chú ý sự phối hợp trong câu này. Nó rất là quan trọng. Để linh hồn Chúa dẫn dắt cuộc đời bạn – đó là phần thứ nhất – và bạn sẽ thấy không thỏa mãn những ước muốn tự nhiên của con người. Chú ý, câu này không có ý nói bạn không có những ý muốn đó. Tâm hồn đầy ắp của con người vẫn không ngừng có những ước muốn trần tục. Ý chính của câu chỉ là bạn sẽ không thỏa mãn chúng mà thôi.

Chúng ta thường có sự phối hợp chậm trễ. Những gì chúng ta thường nói là: “Tôi không đủ tốt để có được linh hồn của Chúa trong cuộc đời tôi. Tôi không đủ khả năng để có được sự dẫn dắt của Ngài. Cuộc đời của tôi là một cuộc đời bỏ đi. Một khi tôi hành động, một khi tôi điều khiển được thói quen này, tôi sẽ đến với Chúa và thật sự sống vì Ngài. Sau đó Chúa sẽ điều khiển cuộc sống của tôi... sau khi tôi có tất cả những điều đó.” Chúa nói: “Không, đó không phải là sự phối hợp.” Đúng hơn là: “Hãy để Ta tự hiện diện trong cuộc đời con. Để linh hồn Ta điều khiển con trong khi con vẫn còn đang đấu tranh với những vấn đề đó. Ta sẽ giúp con thay đổi.” Sự phối hợp sẽ tạo ra sự khác biệt lạ thường.

Bạn sẽ nghĩ gì nếu tôi nói: “Tôi muốn được khỏe mạnh trước, sau đó tôi sẽ đến thăm bác sĩ”. Bạn sẽ nói là tôi điên. Đó là một suy nghĩ lỗ bịch. “Tôi cảm thấy tốt hơn, sau đó tôi sẽ uống thuốc.” Điều này là vô lý, nhưng tôi luôn nghe vậy trong cuộc sống hàng ngày. “Bạn biết không, Rick! Tôi sẽ cố gắng từ bỏ tật xấu này và sau đó sẽ đến nhà thờ. Tôi sẽ làm trong sạch cuộc đời tôi, sau đó tôi sẽ trao nó cho Chúa.” Hay “Tôi có vấn đề trong cuộc sống, tôi sẽ chờ cho đến khi vấn đề đó được giải quyết và sẽ đi rửa tội sau.” Sự thật là bạn cần có Chúa trong cuộc đời bạn ngay bây giờ, để giúp bạn vượt qua những vấn đề. Ngài có sức mạnh để giúp bạn thay đổi.

Tôi cũng đã nghe nhiều người nói: “Tôi không đủ tốt để trở thành một con chiên, vì thế tôi sẽ không bao giờ

cố để trở thành một con chiên.” Tốt! Đừng cố, chỉ tin tưởng thôi. Đặt niềm tin của bạn vào Chúa và dựa vào Ngài, để thay đổi những gì mà bạn không thể thay đổi. Tìm một nhà thờ nơi mà bạn có thể trở thành một con chiên. Nhà thờ là một bệnh viện cho những người có tội, không phải chỉ là chỗ trú ngụ cho những vị thánh. Nhà thờ là nơi dành cho những người đang gặp đau khổ. Nhà thờ cũng là nơi dành cho người đủ thành thật để nói: “Chúng tôi không hoàn hảo, nhưng chúng tôi muốn trở nên một người hoàn hảo. Tất cả chúng tôi đều có ước muốn giống nhau.”

Có lẽ bạn nói: “Tôi biết tôi thiếu tự chủ ở đâu và tôi biết tôi đang làm gì sai, nhưng tôi vẫn thích làm nó.” Bạn nghĩ điều đó làm Chúa ngạc nhiên? Kinh Thánh nói đó là ý muốn tội lỗi một lúc nào đó trong bạn. Đó có nghĩa là gì? Điều đó có nghĩa tội lỗi giống như là một sự vui đùa – ít nhất là trong một thời gian nào đó. Không một ai trong chúng ta phạm lỗi nếu lỗi đó tức thời làm chúng ta khôn khổ.

Chú ý những gì Philipians 2:13 nói: “Vì Chúa đang cùng bạn, giúp bạn tuân theo Ngài và giúp bạn làm những gì Ngài muốn”. Đó có phải là một đoạn kinh hay không? Ý nghĩa đoạn này nói lên rằng Chúa không chỉ cho bạn ước muốn, mà còn cho bạn sức mạnh để làm những điều đó. Nhưng bạn phải có Ngài trong cuộc sống của bạn trước tiên đã.

Lãnh vực nào trong cuộc sống mà bạn phải khó khăn để nói “không”? Bạn có khó nói “không” với sự ăn uống? Bạn có khó nói “không” với sự tiêu xài phung phí? Rượu? Chất gây nghiện? Sự khêu gợi dục tình? Thuốc lá? Bạn có khó nói “không” với chính những cảm giác của bạn? Có lẽ bạn đang đấu tranh thật sự với một sự nghiện ngập nào đó. Có lẽ không một ai biết về điều đó, trừ Chúa ra. Ngài quan tâm đến bạn. Điều tốt nhất là Ngài có thể là

một điều gì đó. Bạn có thể ngừng ngay bây giờ khi thật sự nghĩ về bảy bước này, để Chúa giúp bạn bắt đầu trên con đường đi đến sự tự chủ?

Bí mật của sự tự chủ là sự điều khiển của Chúa. Nếu bạn vẫn chưa làm vậy, thì hãy để Ngài điều khiển cuộc sống của bạn ngay bây giờ. Sau đó, khi bạn phải đối diện với một sự cám dỗ mạnh đến nỗi bạn không thể chống lại, thì hãy nhớ rằng, Ngài đang cùng với bạn và lấy đi sự cám dỗ đó. Hãy nhớ rằng, Chúa ban sức mạnh để thay đổi cuộc đời bạn!



downloadsachmienphi.com

Download Sách Hay | Đọc Sách Online





MỘT CUỘC SỐNG HỮU ÍCH

 ó bao giờ bạn đã tự hỏi tại sao một số người lại quá thành công trong cuộc sống của họ? Cái gì làm họ có nhiều khả năng đến vậy? Ở Mỹ, chúng ta biết rất rõ về tính hiệu quả của tất cả mọi thứ. Một tháng một lần, chính phủ phát hành bằng báo cáo về tổng sản phẩm quốc nội. Nó cho chúng ta biết công việc của chúng ta thành công như thế nào và đã đạt được những gì. Nó là một hình ảnh quan trọng về sức mạnh của nền kinh tế quốc gia.

Cho rằng, mỗi chúng ta phải nộp một báo cáo riêng về tính hiệu quả mỗi tháng. Vậy báo cáo của bạn sẽ như thế nào? Nó chỉ ra một kết quả tích cực hay tiêu cực? Tăng trưởng hay thụt lùi? Hãy nghĩ về tương lai. Bạn muốn làm gì vào cuối cuộc đời của mình, có thể bạn sẽ nói: “Tôi đã trải qua một cuộc sống hữu ích. Tôi đã hoàn thành những gì tôi đã vạch ra?” Có bao giờ bạn đã xác định bạn cần quan tâm đến vấn đề gì để có được một cuộc sống hữu ích? Và quan trọng hơn, bạn có biết định nghĩa của Chúa về một cuộc sống hữu ích, thành công không? Một tín đồ thành công có ý nghĩa như thế nào?

Từ “trái cây” đã được dùng 66 lần trong kinh Tân ước. Có ba loại trái cây khác nhau đã được đề cập đến. Loại thứ nhất là thứ quả của thiên nhiên: quả vả, nho, nho khô. Đây là thứ quả bạn ăn. Kinh Thánh cũng đề cập đến loại quả sinh học: những em bé. Thứ quả thứ ba là quả tâm hồn: tính cách như

Chúa Giêsu. Trong những chương trước, chúng ta đã có dịp biết đến loại quả của tâm hồn: tình yêu, niềm vui, sự thanh bình, kiên nhẫn, lòng tốt, sự hào hiệp, lòng trung thành, tính hòa nhã và sự tự chủ. Chúa muốn thấy những loại quả ấy trong cuộc sống của mỗi chúng ta. Đó là định nghĩa của Ngài về một cuộc sống hữu ích.

Trong John 15:8, Chúa Giêsu nói: “Đây là niềm vinh dự của Cha tôi, từ ông bạn mới sinh nhiều hoa quả, chứng minh bạn là con của Ngài.” Điều chứng minh bạn là một người con sẽ sản sinh ra hoa quả. “Con đã không chọn ta”, Chúa Giêsu nói tiếp, “nhưng ta chọn con và bổ nhiệm con sinh ra nhiều hoa quả – hoa quả sẽ là điều cuối cùng (John 15:16)”. Chúa muốn chúng ta trồng được thật nhiều hoa quả. Ngài muốn chúng ta thật hữu ích. Trong chương cuối này chúng ta sẽ xem xét về 4 điều kiện của sự thành công đã được đề cập trong Kinh Thánh.

VUN XỐI NHỮNG GỐC RỄ

Nếu tôi muốn trưởng thành, tôi phải vun xối cho những gốc rễ tâm hồn. Ngài nói rằng, nếu cây không có gốc rễ thì nó sẽ không sinh quả. Jeremiah 17:7-8 nói: “Phúc cho ai tin tưởng vào Chúa, đặt niềm tin nơi Ngài. Người đó sẽ như một cây trồng được vun trồng, tắm tưới từ dòng suối và nó sản sinh ra những gốc rễ. Nó sẽ không phải lo lắng khi nhiệt độ trở nên nóng bỏng, lá của nó sẽ luôn xanh tươi. Nó cũng sẽ không lo lắng trong những năm hạn hán, và chắc chắn sẽ sản sinh ra nhiều hoa trái đúng mùa.” Bạn phải có những gốc rễ tốt mới có thể sinh ra nhiều quả ngon. Nếu bạn không có bất kỳ gốc rễ tâm hồn nào, đơn giản là bạn không thể sinh được một hoa quả nào cả.

Tại sao chúng ta lại cần những gốc rễ? Ở đoạn này sẽ giải thích lý do vì sao. Chúng ta cần gốc rễ là trải qua

những khoảng thời gian khó khăn – khoảng thời gian nóng bỏng và hạn hán. Những gốc rễ là dây đai bảo đảm cho sự nuôi dưỡng cây. Bạn có bao giờ cảm thấy sự nóng bỏng trong cuộc đời chưa, khoảng thời gian mà áp lực đè nén tâm hồn bạn? Tôi chắc rằng bạn có thể nhớ lại những khoảng thời gian áp lực đó. Đó là lúc mà bạn cần có đến những gốc rễ.

Tôi lớn lên gần một khu rừng cổ thụ gỗ đỏ ở miền bắc California. Thật là tuyệt diệu, cây gỗ đỏ ở miền bắc California, có thể chịu được hầu hết những trận cháy rừng. Nó có thể sống sót với nhiều vết cắt trên thân, vì nó có một gốc rễ to lớn khác thường. Một loài cây khác là cây sồi. Những cái rễ của một cây sồi lớn đến nỗi nếu bạn nối chúng lại với nhau thì có thể dài đến hàng trăm dặm. Đó là vì sao mà cây sồi rất là vững chắc.

Cách đây không lâu, tôi đã được đọc về cây chuối. Nó hầu như không thể phá hủy. Bạn có thể đốn nó ra thành nhiều mảnh nhỏ, nhưng nó sẽ lại lớn lên rất nhanh. Bạn có thể đốt nó, nhưng nó cũng lại sẽ lớn lên. Chỉ còn cách duy nhất là đốn luôn rễ của nó. Tóm lại gốc rễ là chìa khóa của hoa quả.

Cách Ngôn 12:3 nói rằng: “Sự ngay thẳng thì không thể bị đốn ngã.” Một con người ngay thẳng thì có thể chịu được mọi sự nóng bỏng. Người ấy cũng có thể chịu đựng được “hạn hán”, một “mùa không mưa” thật dài. Trong những “ngày hạn hán”, “tài nguyên” sẽ cạn kiệt. Mọi thứ khô cằn và nhiều vật sẽ chết. Nhưng người ngay thẳng, đạo đức thì sẽ chịu đựng được tất cả. Có bao giờ bạn nghĩ rằng thỉnh thoảng trong cuộc đời bạn phải làm việc với hai bàn tay trắng và dựa vào chỉ chính bản thân mình?

Có thể bây giờ bạn đang đi qua “thời kì hạn hán”. Có thể bạn đang sống mà không có một sự giúp đỡ nào. Bạn đang sống không có bạn bè, sức khỏe, công việc hay tài

chính ổn định. Hay là bạn đang cố gắng sống với một sự giới hạn về thời gian, tiền bạc, sức lực. Bạn đang ở trong “thời kì hạn hán”. Làm thế nào bạn điều khiển được tình trạng đó trong cuộc đời mình? Bạn có nản chí không? Bạn có héo úa và gục ngã?

Nếu bạn đã từng đến sa mạc Arizona, bạn sẽ tìm thấy nhiều thực vật thật tuyệt diệu. Sự tương phản luôn hấp dẫn tôi. Khi hạn hán đến, những “bụi cỏ” trông giòn và dễ gãy lăn đi khắp mặt đất. Tại sao à? Tại vì nó chẳng có những gốc rễ. Ngược lại, một cây xương rồng trong sa mạc có thể sinh ra trái, cho dù nhiệt độ có lên đến 130 độ C. Tại sao ư? Vì cây xương rồng sa mạc có những gốc rễ dài đến 15 hay 18 mét và đâm ra mọi hướng. Cuối cùng bạn phải có những gốc rễ nếu bạn đang trải qua tình trạng khô hạn.

Người ta chỉ có thể sống một ngày khó khăn, nhưng để tồn tại qua một khoảng thời gian áp lực thì lại là một vấn đề khác. Ví dụ, trong công việc làm ăn của bạn khi tiền bạc không được thuận lợi, bạn có thể trấn an rằng: “Không sao, chúng ta sẽ kiếm được nhiều hơn trong tháng tới.” Nhưng khi vào cuối tháng tới tình trạng vẫn giữ như cũ, thì bạn bắt đầu cảm thấy lo lắng. Tháng thứ ba bạn sẽ bắt đầu hoảng loạn, tháng thứ tư bạn sẽ phải vật lộn với sự chán nản – trừ khi bạn có những gốc rễ.

Làm thế nào vun xới cho những gốc rễ? Điều tốt nhất cho sự bắt đầu là học thuộc lòng bài thánh ca I:2-3. Người viết những thánh ca nói về một cuộc sống vững chắc, một cuộc sống có những gốc rễ. Người ấy khẳng định, gốc rễ được xây dựng bằng việc đọc và suy ngẫm lời Chúa. Điều tương tự trong Tân ước, Colossians 2:6-7. Mỗi ngày hãy dùng thời gian của bạn để đọc, suy ngẫm và thực hành theo lời người dạy. Đó là cách bạn có thể nuôi dưỡng những gốc rễ tâm hồn, những gốc rễ ăn sâu vào mảnh đất là lời của Chúa. Những gốc rễ này sẽ giúp bạn

chịu đựng được sự nóng bỏng, áp lực và những khó khăn trong cuộc đời.

LOẠI BỎ ĐI NHỮNG THỨ VÔ ÍCH

Điều thứ hai bạn nên làm để trở thành một người hữu ích, là phải xóa bỏ đi những dư thừa không cần thiết trong cuộc đời bạn. Chúa Giêsu minh họa cho điều này trong “Điều bí ẩn của đất”. Ngài đã đề cập đến bốn loại đất. Mỗi loại đại diện cho một trong những cách mà chúng ta có thể đáp lại lời của Ngài. Trong Luke 8:11-14, chúng ta đã đọc: “Hạt giống là lời của Chúa... Trong số những hạt rơi xuống đại diện cho những ai nghe được lời của Ngài, nhưng những lo lắng, giàu có, khoái lạc của cuộc đời này sẽ bóp nghẹt cuộc đời họ và hoa quả của họ sẽ không bao giờ tốt đẹp cả” (GNB). Nếu bạn muốn cây trồng của bạn sinh nhiều quả, bạn phải vun xới cho gốc rễ và xóa bỏ đi những thứ vô ích.

Đây là một vài câu hỏi đặt ra cho bạn: Có bao nhiêu loại cỏ dại ở nước Mỹ? Chính phủ báo cáo rằng có 205 loại cỏ dại khác nhau trên toàn nước Mỹ. Tôi ước lượng rằng 72% trong số đó đang nằm trong vườn sau nhà tôi. Thực tình tôi nghĩ mình sẽ mở một hội chợ triển lãm thu phí tên là: “Trang trại cỏ dại của Warren.” Thật là không thể tưởng tượng được.

Vậy những sự dư thừa trong cuộc đời bạn là gì? Rất nhiều những dư thừa bóp nghẹt sức sống tâm hồn bạn. Những dư thừa đó là những mối quan tâm, lo lắng sẽ bào mòn đi thời gian, sức lực và tiền bạc của bạn, ngăn cản bạn nuôi dưỡng hoa quả tâm hồn bạn.

Mọi người nói với tôi rằng: “Tôi không có thời gian để phụng sự Chúa. Tôi quá bận rộn. Tôi không có thời gian để làm việc đó”. Nếu đó là sự thật, thì bạn đã quá bận rộn đấy! Bạn cần phải “quét dọn” vài chỗ. Có quá nhiều

thứ trong cuộc sống không hoàn toàn sai, mà thật sự là chúng không cần thiết. Có lẽ bạn nên cắt tĩa bớt kế hoạch của bạn đi một chút. Nếu đốt một cây đèn cây ở cả hai đầu, thì nó sẽ không sáng như ta nghĩ đâu. Bạn sẽ có nhiều sắt hơn nếu bạn dập tắt lửa trong lò rèn. Bạn nên xóa bỏ đi những thứ không thật sự cần thiết trong cuộc đời bạn.

Chúa Giêsu đề cập tới 3 điều không cần thiết khác nhau trong đời bạn. Đầu tiên, đó là sự lo lắng – mỗi ngày lo âu và bận tâm sẽ đòi hỏi ở bạn nhiều sự quan tâm hơn. Tiếp đến là sự giàu sang. Và bạn ơi, có phải công việc đang chiếm hết cuộc đời bạn, nhiều đến nỗi bạn không có thời gian dành cho Chúa? Đó là sự không cần thiết. Điều cuối cùng, vâng đó là sự hưởng thụ, đôi khi trở nên không cần thiết. Theo đuổi một cuộc sống sung túc có thể bóp nghẹt sự phát triển tâm hồn bạn. Bạn có thấy một ai mà đạt sự giàu có, tiền khiến họ lên hàng đầu trong cuộc đời thì luôn hạnh phúc không? Thật là tuyệt khi có một khoảng thời gian đẹp, nhưng bạn cần sắp xếp lại thứ tự ưu tiên cho nó. Khi bãi biển trở nên quan trọng hơn Kinh Thánh thì cuộc sống của bạn đã mất cân bằng rồi đó.

Vấn đề cần quan tâm bây giờ là: bạn mất thời gian nhiều cho những điều không cần thiết phát triển? Bạn cần phải làm gì để vun trồng nó? Không cần có gì cả! Những điều đó tự khắc chúng phát triển tốt. Đó là tại sao chúng ta gọi chúng là những điều không cần thiết. Bạn cần phải chăm sóc nhiều cho vườn cà chua của bạn, nhưng bạn không cần làm gì cả với một rừng bồ công anh. Nó sẽ lớn, lớn nhanh mà không cần một sự giúp đỡ nào từ bạn và người khác.

Những điều dư thừa không cần thiết, là dấu hiệu của sự thờ ơ, là khi tôi bỏ mặc, sao lãng việc đọc Kinh

Thánh, cầu nguyện, đấy chính là lúc những điều không cần thiết đang lớn mạnh và bóp chết cuộc sống tâm hồn tôi. Nó sẽ ngăn chặn tôi sản sinh ra những hoa quả tốt. Vì thế, nếu cây cuộc đời tôi đang độ sinh hoa quả, tôi phải đào sâu, vun xới gốc rễ và xóa bỏ đi những thứ không cần thiết trong cuộc đời.

KẾT HỢP VỚI CHÚA

Nếu tôi muốn trở thành một tín đồ Cơ Đốc giáo thành công, tôi phải kết hợp với sự tỉa gọt của Chúa trong cuộc đời. Trong John 15:1-2, Chúa Giêsu nói: “Tôi là một cây nho thật sự và Bố tôi là một người làm vườn. Ông ấy cắt xén đi những cành không còn phát triển. Ông ấy tỉa gọt những cành sản sinh ra quả, để bắt đầu cho một mùa thu hoạch lớn hơn” (TLB). Tỉa gọt đồng nghĩa với việc cắt bỏ đi những cành đã chết, và xén bớt đi những cành đang sống, cả hai việc đó đều kích thích sự tăng trưởng của cây nho hay tất cả các loại cây khác.

Tôi có một người hàng xóm tên là Ezra. Ông ấy là một người Do Thái già-tuyệt vời. Ezra là một người trồng hoa hồng tài ba. Khu vườn phía trước và sau nhà của ông thật đẹp, vì vậy tôi đã mời ông đến khu vườn sau nhà tôi, để chăm sóc những cây hồng. Ông là một người kỳ diệu trong công việc này. Ông ấy mang những dụng cụ tỉa gọt theo, và làm việc không ngừng. Thật là đau lòng, khi đứng nhìn ông ấy cắt những bụi hồng của tôi. Whack! Whack! Whack! Những nhát cắt cứ vang lên mạnh mẽ. Xong việc, những bụi hồng giờ chỉ còn trơ lại những gốc nhỏ tí. Tôi đã từng nghĩ rằng, tỉa gọt chỉ là cắt tỉa nhẹ nhàng những thành phần đã chết. Thật không phải như vậy. Vấn đề về cuộc sống cũng như vậy, những cành, lá và hoa. Hiển nhiên là ông Ezra biết những gì ông ấy làm, bởi vì vườn hồng của tôi đã nở đẹp chưa từng.

Đây là điểm chính của vấn đề. Hầu hết chúng ta nghĩ rằng khi Chúa nắn sửa tôi, Ngài cắt bỏ đi những sai trái, tội lỗi, những thứ đã chết trong cuộc sống chúng ta. Ngài đã làm như vậy có lẽ đúng, nhưng Ngài cũng cắt bỏ đi cả những thứ đang phát triển và thành công nữa: một việc kinh doanh đang phát đạt, các mối quan hệ có lợi, sức khỏe tốt. Những thứ đó mất đi có thể sẽ sản sinh ra nhiều kết quả tuyệt vời hơn. Không chỉ lấy đi những cái xấu, Ngài còn thường lấy đi cả những cái tốt, để làm chúng ta mạnh mẽ hơn. Đúng là không dễ chịu chút nào cả, nhưng sự tĩa gọt hoàn toàn là một yếu tố cần thiết cho sự trưởng thành của tâm hồn. Đó là một sự bắt buộc. Hãy nhớ, Chúa luôn khuyến khích chúng ta trồng và sản sinh ra nhiều “quả ngọt” (John 15:8), và điều đó đòi hỏi sự gọt tĩa. Chúng ta phải nhớ rằng người tĩa gọt thuộc về Chúa, vì Ngài yêu thương tôi. Người biết những gì người đang làm, và người muốn làm những gì tốt đẹp nhất cho tôi.

Nếu bạn là chiên con của Chúa, chắc chắn bạn sẽ được tĩa gọt. Hãy chuẩn bị tinh thần đi nào. Có thể bạn sẽ được tĩa gọt ngay lúc này, và không phải là tất cả những điều xấu của bạn đâu nhé. Chúa cắt tĩa đi những cành đang phát triển tươi tốt, hứa hẹn sản sinh ra nhiều quả hơn. Đó có thể chỉ là một sự đảo lộn. Chúng ta nghĩ chúng ta đang trở nên thành công và cảm thấy trở nên lúng túng, thất vọng với sự cắt gọt của Chúa. “Tại sao Ngài lại làm như vậy, hỡi Chúa của con?” “Con đã trao cho Ngài sự nghiệp của con, nhưng nó đang đi đến thất bại. Con đã trao cho Ngài sức khỏe, nhưng con cũng lại phải sắp đến bệnh viện vào tuần tới. Con đã đóng thuế đầy đủ nhất, nhưng lại sắp bị phá sản.” Tất cả điều đó có thể là một sự tĩa gọt – Sự tĩa gọt đau đớn của Chúa dành cho tôi.

Trước đây, tôi đã xem một chương trình giảng dạy trên TV về cách trồng cây trong nhà. Người chuyên gia đã

khuyến người xem hãy nói chuyện với các cây của họ, để giúp nó lớn lên. Ông ấy giải thích rằng sự xoa dịu, vuốt ve, đối thoại sẽ tạo nên lòng tự trọng, sự phấn khích của cây. Hãy tưởng tượng và nói: “Bạn là một cây tốt. Bạn trông rất tuyệt hôm nay. Bạn thật là tuyệt diệu”. Bây giờ hãy nói với cây là bạn đang cắt tỉa nó. “Điều đó làm tôi đau hơn bạn!”. Cắt... “Bạn sẽ cảm ơn tôi sau này!”. Cắt... “Điều này tốt cho chính bạn!”. Tôi có thể tưởng tượng cây đang trả lời: “Bạn đã không có trái tim. Bạn không yêu tôi. Tôi làm việc chăm chỉ, để sản sinh ra những bông hồng đẹp mà bạn vừa cắt bỏ!”.

Có phải đó là những gì chúng ta nói với Chúa khi Ngài tỉa gọt chúng ta? “Ngài không yêu con? Không chăm sóc con? Ngài có thấy những gì đang diễn ra với con hay không?” Và chúng ta nghĩ rằng, Chúa đang giận chúng ta. Không. Ngài không giận. Một trong những sai lầm lớn nhất là lầm lẫn giữa sự tỉa gọt với trừng phạt. Tỉa gọt không phải là trừng phạt. Đừng đánh đồng hai sự việc đó. Chúa không giận dữ với bạn. Chỉ là Ngài thấy rằng, bạn là người có thể sinh ra nhiều “quả ngọt” hơn, là người tiềm ẩn sự cao thượng, là người mà Ngài muốn sử dụng cách đầy ý nghĩa. Ngài muốn bạn là người thành công nhất với tất cả khả năng của bạn, vì thế Ngài gọt tỉa bạn, dù là những thứ Ngài đã từng ban cho bạn trong cuộc đời. Bạn mất việc? Đừng lo lắng. Chúa đã có ý tốt hơn. Ngài thấy những gì bạn không thấy.

Bây giờ, làm thế nào Chúa tỉa gọt chúng ta? Ngài dùng những khó khăn, áp lực và con người. Ôi, Ngài đã dùng con người! Con người sẽ phê phán và thách thức bạn. Họ sẽ tra vấn và hồ nghi bạn. Họ sẽ cạnh tranh động lực của bạn. Chúa dùng họ để tỉa gọt bạn. Tôi đang nói về cái gì? Tôi nói về những gì đã muốn nói xuyên suốt cuốn sách này: Chúa có thể dùng tất cả mọi trường hợp trong cuộc đời bạn, để giúp bạn trưởng thành nếu bạn có một thái

độ đúng đắn. Ngài có thể dùng tất cả – những khó khăn mà bạn đang gánh chịu, những thất vọng lớn lao, sự đảo lộn tài chính, bệnh tật bất ngờ, cuộc ly hôn, đứa con nổi loạn, cái chết của người bạn yêu thương. Ngài đã và sẽ dùng tất cả việc đó như là một phần của sự tĩa gọt, để giúp bạn trưởng thành hơn.

Tại sao Chúa làm như vậy với chúng ta? Nhìn lại Hebrews 12:11, “Không có phương pháp rèn luyện kỷ luật, đạo đức nào là dễ chịu, thật sự là khó nhọc!”. Chúng ta có thể đồng ý với điều đó. Rèn luyện kỷ luật thật không dễ dàng tí nào. Tác giả của Hebrews tiếp tục: “Tuy nhiên, nó sản sinh ra hoa quả đạo đức, ngay thẳng và thái bình cho những người trải qua sự rèn luyện đó”. Chúa làm điều này cho chính lợi ích của chúng ta và niềm vinh dự của Ngài.

Giống như sự rèn luyện, gọt tĩa thì chẳng dễ chịu tí nào! Có bao giờ bạn ngắm cây đã được gọt tĩa hay chưa? Nó xấu. Vài năm trước đây, tôi có 12 cây bạch đàn trồng trong vườn trước nhà, chúng cao 60 feet. Tôi nhờ một người tĩa ngọn cho chúng. Anh ta tĩa rất tốt – không để lại một cành nào! Cuối cùng tôi còn lại 12 “cột gỗ” cao trong vườn. Một vài người hàng xóm đùa rằng, một đĩa bay nào đó đã thả những chiếc tấm khổng lồ này trong vườn nhà tôi. Tôi cũng nghĩ vậy; một trong số họ nghĩ chắc tôi đang chuẩn bị cho một buổi thờ cúng tôn giáo nào đó trong vườn. Bạn nhìn xem những cây đã quá xấu. Nhưng bạn biết gì không? Sau một thời gian tĩa gọt đó, cây trở lại với dáng vẻ vĩ đại hơn cả lúc ban đầu. Vấn đề của tôi bây giờ là phải quét tất cả lá của chúng!

Tĩa gọt không bao giờ vui vẻ và thú vị, nhưng đó là cho lợi ích tương lai của bạn. Mục đích của sự tĩa gọt là tích cực. Chúa không bức tức với bạn. Kinh thánh nói rằng, không có một sự chê trách nào với những người tin

tưởng vào Ngài (Rom. 8:1). Chúa không “trừng phạt” những đứa con thật sự của Ngài. Sự trừng phạt của bạn đã được cất đi trên thánh giá. Sự tĩa gọt của Chúa bây giờ, là đem điều tốt nhất đến cho bạn, cho hoa quả lớn lao hơn trong cuộc đời bạn.

Vài năm trước đây, vợ tôi đã trải qua thời gian tĩa gọt đau đớn nhất. Bệnh tật, khó sinh, và nằm liệt giường trong mấy tháng: Đó là khoảng thời gian khắc nghiệt cho gia đình tôi. Chúa đã cất bỏ đi hầu như tất cả cuộc đời của Kay. Ý tôi là tất cả mọi thứ – làm vị trí đứng đầu của hội phụ nữ, việc giảng dạy Kinh thánh, mọi thứ cô ấy yêu thích, với rất nhiều nguyện vọng mong muốn. Cho dù là ở nhà, mọi thứ dường như quá sức chịu đựng, cô ấy không thể bước ra khỏi giường bệnh. Chúng tôi đã nói rất nhiều về khoảng thời gian đó, vì hình như lúc đó chúng tôi không còn cảm giác gì nữa. Nhà thờ của chúng tôi đã nhanh chóng đi xuống, và tôi cần sự giúp đỡ của Kay. Nhưng tôi nghĩ đó là khoảng thời gian tĩa gọt có giá trị nhất. Kay đã học được rất nhiều điều, vì khi bạn nằm liệt giường, tất cả mọi việc bạn có thể làm ngoài việc đọc sách. Vốn kiến thức, là hoa quả của cô ấy, từ đấy tăng lên đến kinh ngạc. Chúa đã mở ra những cơ hội mới và địa vị mới, mà chúng tôi không thể mơ đến. Kết quả của sự tĩa gọt đó trong cuộc đời cô ấy thật tuyệt vời, nhưng nó thật sự không dễ dàng để vượt qua.

Chúa có thể thất bại trong sự tĩa gọt của Ngài? Dĩ nhiên là có nếu chúng ta không chung sức hợp tác với Ngài. Nếu chúng ta chống lại, nổi loạn, than phiền, phản uất, tính cách của chúng ta sẽ không trưởng thành như ý muốn của Chúa.

Bây giờ chúng ta nhìn lại chín phẩm chất đặc biệt, mà Chúa muốn phát triển trong cuộc đời chúng ta: tình yêu, niềm vui, sự ôn hòa, kiên nhẫn, sự tử tế, lòng tốt, lòng

trung thành, sự hòa nhã và sự tự chủ. Làm thế nào Chúa làm nên những đức tính ấy trong cuộc đời bạn? Như chúng ta đã nói trước đây, Ngài tạo ra nó bằng cách để bạn *chạm trán* với những tình huống nan giải và những người có cá tính hoàn toàn ngược lại với bạn. Ngài dạy chúng ta yêu, bằng cách đặt chúng ta giữa những người không đáng yêu. Ngài dạy chúng ta biết cách vui cười giữa những lo lắng. Ngài dạy chúng ta biết ôn hòa bằng những thách thức xung quanh ta. Ngài dạy chúng ta biết kiên nhẫn, bằng cách làm chúng ta thất vọng. Chúa dùng tất cả những điều đó để làm chúng ta trưởng thành hơn, nhưng bạn phải hợp tác với Ngài. Cách mà bạn diễn đạt sự hợp tác đó là tôn kính Ngài trong bất kì trường hợp nào (I Thes. 5:18).

PHẢI BIẾT CHỜ ĐỢI KẾT QUẢ

Nếu tôi muốn cuộc đời tôi thành công, tôi phải gieo trồng những gốc tốt, loại bỏ những cành xấu, kết hợp với sự tưới gọt của Chúa, bằng cách cảm ơn và tôn kính Ngài. Tôi cũng phải biết chờ đợi kết quả. Sự trưởng thành không thể là nhất thời mà cần phải có thời gian. Chúa mất 2 ngày để tạo ra nấm rơm, nhưng Ngài mất 60 năm để tạo nên một cây sồi. Bạn muốn trở thành một cây nấm rơm hay là một cây sồi? Sự trưởng thành cần phải có thời gian.

Khi bạn thẩm vấn sự trưởng thành của tâm hồn, bạn tự hỏi: "Tại sao để trở thành một người tốt lại mất thời gian lâu đến như vậy? Tôi đã là một tín đồ Cơ đốc giáo trong 2 năm, nhưng tôi không thấy sự thay đổi nhiều, tôi vẫn còn đang đấu tranh với nhiều yếu điểm của chính mình!". Tại sao? Tại vì sự trưởng thành của tâm hồn, giống như là sự trưởng thành của thiên nhiên, cần phải có thời gian. Thứ quả ngon nhất thường chậm chín!

Nên nhớ những gì Chúa Giêsu đã nói trong John 12:24. Ngài đã nói về cái chết của Ngài, nhưng yếu tố cơ bản ở đây đã chỉ cho chúng ta thấy rõ rằng, Ngài đã nói: “Quả thực, quả thực, ta nói với các con, hạt lúa mạch rơi xuống đất chết đi, nó trơ trọi một mình, nhưng nếu chết nó sẽ sản sinh ra nhiều hạt”!(RSV). Khi Chúa Giêsu nói: “Quả thực, quả thực”, là Ngài đang nói: “Hãy ghi nhớ, hòa hợp”, là Ngài đang nói: “Hãy lắng nghe và lắng nghe thật trọng. Đây là một yếu tố thật sự quan trọng.”

Điểm mà Chúa Giêsu muốn nhấn mạnh, là cái chết đến trước sự sống lại. Giống như hạt lúa mạch phải chết để sản sinh ra nhiều hạt, vì thế chúng ta phải hy sinh cho chính chúng ta, để làm tâm hồn chúng ta trưởng thành. Cái chết của sự ích kỷ cũng cần phải có thời gian. Khuynh hướng của chúng ta là vun xới hạt giống một cách định kỳ, để theo dõi sự phát triển của chúng, hãy làm những việc của Chúa thay vì chỉ tin tưởng vào Ngài không thôi. Chúa chúng ta, ngài sẽ tạo ra sự thành công cho cuộc sống, nếu chúng ta tồn tại trong Người. Một đoạn của kinh thánh trong John 15, từ khóa chính là từ “ở”. Chúng ta phải tồn tại trong Người. Hãy nhớ lấy từ này. Tồn tại, ở trong Người nghĩa là giữ lấy sự giao tiếp với Người, dựa vào Người, sống cho Người, tin tưởng vào Người để làm những việc của Người trong cuộc sống, trong sự sắp xếp thời gian hoàn hảo của Người. Đừng bao giờ bỏ cuộc. Luôn là quá sớm để bỏ cuộc! Chờ đợi hoa quả mà Người đã hứa, trong khi chờ đợi, hãy hạnh phúc với sự hiện diện của Người trong cuộc đời bạn. Ngài đã luôn bên cạnh bạn mọi nơi và mọi lúc, khi mà tâm hồn bạn cần Ngài. Ngài không đợi đến khi bạn hoàn hảo, mới bắt đầu yêu mến bạn. Ngài đã yêu mến bạn hơn những gì Ngài có thể.

Điểm lại những chương trước của cuốn sách này, bạn có thấy được hoa quả nào của tâm hồn trong cuộc đời

mình chưa? Có lẽ bạn đã ghi nhớ hơn chín lần những hoa quả đã liệt kê trong Galatians 5:22~23. Nếu chưa, tôi khuyên bạn nên làm như vậy. Nghĩ về những phẩm chất trong cuộc đời Chúa Giêsu, dựa vào đó để tạo ra chúng trong bạn, bằng cách tin tưởng vào tâm hồn thánh thiêng của Ngài. Nếu bạn không thấy những hoa quả bạn đang mong đợi, đừng vội thất vọng. Hãy nhớ rằng sự trưởng thành cần phải có thời gian. Tôi khuyên bạn hãy xem xét chính bản thân mình, để tập trung vào một hoa quả cụ thể của tâm hồn trong mỗi tháng cho đến năm sau. Sử dụng tháng đó để học hỏi cách chi tiết. Chương 3 trong cuốn *Những Phương Pháp Học Kinh Thánh Riêng* của tôi (“Lời nói khích lệ”) đã giải thích từng bước làm thế nào bạn có thể học hỏi từ cá nhân bạn, dựa trên những phẩm chất tốt.

Bốn nét tích cực của chương này, là những bước bạn cần nắm bắt, nếu bạn cảm thấy khó khăn để tìm kiếm thành quả của mình, một cuộc sống hữu ích của người môn đệ đích thực. Bắt đầu là việc chăm chỉ vun xới cho gốc của bạn, bằng việc dành thời gian cho Kinh Thánh mỗi ngày. Sau đó loại bỏ những cái xấu làm hao phí thời gian, sức lực và sao lãng niềm tin của bạn, để bắt đầu thực hiện những ước muốn của Chúa. Tiếp đến, chung sức với Chúa trong quá trình tía gọt, bằng cách cảm ơn và tôn kính Ngài với những gì Ngài đã làm trong cuộc đời bạn. Ngài đang làm những gì để mang lại thành quả cho bạn, nhiều hơn mà bạn có thể nghĩ. Cuối cùng, hãy chờ đợi cho mùa thu hoạch từ hoa quả tâm hồn trong cuộc đời bạn. Nếu bạn làm theo ba bước đầu tiên đó, hoa quả chắc chắn sẽ đến với bạn.

Vào năm 1968, một nhà khoa học đã khám phá ra một vòng đeo cổ bằng hạt giống 600 năm tuổi, trong mộ của người Indy. Ông ta quyết định trồng một trong những hạt đó, nó đã đâm chồi và lớn lên. Im lìm trong 600 năm,

nhưng tiềm năng của sự sống thì vẫn còn đó. Có lẽ bạn đã là một tín đồ công giáo trong nhiều năm, và tâm hồn cũng đã im lìm trong từng ấy thời gian. Bây giờ bạn muốn trở thành người hữu ích, bạn ước muốn được thành công. Đọc sách này là bằng chứng cho điều đó. Tôi có những tin tốt lành dành cho bạn. Rằng không là quá trễ! Bạn có thể bắt đầu ngay từ bây giờ! Hãy cúi đầu cầu nguyện, thưa với Chúa những gì bạn muốn kết hợp với kế hoạch mà Ngài dành cho bạn. Ngài sẽ ban ơn đủ để bạn có năng lực thay đổi cuộc đời mình.

Có bao giờ bạn từng ước rằng mình có thể thay đổi thay đổi?

- Một thói quen không tốt?
- Những ý nghĩ tiêu cực?
- Một cá tính khó chịu?

Rick Warren sẽ giúp bạn kết nối với một năng lực, có thể thay đổi lâu dài cuộc đời bạn. Ông ấy sẽ giới thiệu đến bạn một năng lực hồi sinh – Năng lực của Chúa có thể xóa nhòa quá khứ của bạn, khuất phục các vấn đề khó khăn và thay đổi chính bạn.

Sau khi đọc cuốn ***“Năng lực để thay đổi cuộc sống”***, bạn sẽ học được cách trải nghiệm bình an hơn là căng thẳng, hài lòng hơn là thất bại, kiên nhẫn hơn là nóng nảy.

RICK WARREN là cha đẻ của nhà thờ Saddleback ở Lake Forest, California. Cuốn sách trước của ông, “The Purpose-Driven® Church”, đã được dịch thành 20 ngôn ngữ và được chọn lựa là 1 trong 100 sách Thánh đã thay đổi thế kỷ XX. Cuốn “The Purpose-Driven® Life”, sách bán chạy nhất được bình chọn bởi Thời báo New York, đã bán được hơn 24 triệu bản và được coi là “Sách của năm” trong 2 năm 2003 và 2004.

MỤC LỤC

1. NĂNG LỰC THAY ĐỔI CUỘC SỐNG	3
• Tại sao tôi không thể thay đổi?	3
• Bạn có thể có năng lực phục sinh	4
• Năng lực của chúa giúp bạn từ bỏ quá khứ.....	5
• Tại sao chúa có thể xóa bỏ quá khứ của bạn.....	6
• Năng lực của chúa sẽ khắc phục những khó khăn của bạn..	7
• Năng lực của chúa sẽ làm thay đổi tính cách của bạn.....	9
• Chúa sử dụng một quy trình.....	10
• Đừng chần chừ	12
• Tại sao phải trải qua một đêm nửa với lũ ếch?.....	12
2. VIỆC CỦA CHÚA VÀ SỰ THAY ĐỔI CỦA TÔI TRONG NGÀI ..	15
• Sự cộng tác	15
• Chúa dùng lời của ngài	16
• Trong tiến trình của chúa: thần linh ngài	18
• Chúa sử dụng những hoàn cảnh	18
• Chúng ta phải chọn lựa quan điểm sống của mình	20
• Chúng ta phải nương tựa vào thần linh của chúa.....	24
• Chúng ta phải phản ứng với hoàn cảnh theo cách khôn ngoan.....	26
• Cần có thời gian	28
3. TRỞ NÊN MỘT NGƯỜI ĐÁNG YÊU HƠN	30
• Cảm nghiệm tình yêu chúa	33
• Tha thứ cho kẻ thù.....	34
• Suy ngẫm về những ý nghĩ thương yêu.....	36
• Thể hiện trong tình yêu.....	37

• Mong đợi điều tốt đẹp nhất.....	40
• Cảm nghiệm năng lực phục sinh của chúa	41
4. SỰ LỰA CHỌN ĐỂ VUI VẺ.....	45
• Một ngày tồi tệ khi.....	45
• Chúng ta có hy vọng.....	47
• Chúa có một chủ định.....	48
• Ngài luôn bên cạnh chúng ta.....	53
• Phát triển việc rèn luyện tâm hồn	53
5. SỐNG BÌNH AN GIỮA MỘT THẾ GIỚI ĐẦY XÁO TRỘN	57
• Bạn cần ba loại bình yên.....	58
• Thấu hiểu lời hứa về sự bình an của chúa.....	60
• Tuân thủ những nguyên tắc của chúa.....	60
• Đón nhận sự ân xá của chúa.....	61
• Tập trung vào sự hiện diện của chúa.....	62
• Tin vào chủ định của chúa.....	64
• Cầu xin sự bình an của chúa.....	68
6. PHÁT TRIỂN TÍNH KIÊN NHẪN CỦA BẠN.....	71
• Kiểm nghiệm tính kiên nhẫn của bạn	72
• Phát triển một tầm nhìn mới	76
• Có được óc hài hước	78
• Làm sâu sắc thêm tình yêu thương của bạn	80
• Phụ thuộc vào chúa.....	82
7. THÊM MỘT CHÚT LÒNG NHÂN ÁI.....	85
• Nhạy cảm	86
• Khích lệ	88
• Thông cảm	90
• Trung thực	92
• Tự phát.....	94
• Tuần này hãy ân cần với ai đó.....	96

8. SỐNG CUỘC ĐỜI TỐT ĐẸP	98
• Cuộc sống tươi đẹp là gì?	98
• Chúng ta không tự nhiên tốt	101
• Lòng tốt của chúng ta là một món quà từ chúa	103
• Nắm vững kinh thánh	104
• Gìn giữ tâm trí	106
• Phát triển niềm tin vững chắc	107
• Tập trung lòng dũng cảm để khác biệt	109
• Gặp gỡ những tín đồ khác	110
9. NGƯỜI CÓ THỂ ĐƯỢC TIN CẬY	113
• Giữ lời hứa	115
• Tôn trọng hôn nhân của bạn	117
• Sử dụng tài năng của bạn	118
• Sử dụng hầu hết thời gian của bạn	119
• Ủng hộ những người bạn của bạn	120
• Quản lý tiền bạc của bạn	121
• Cố gắng hết sức của bạn trong công việc	123
• Bản thân bạn tham gia vào nhà thờ	124
10. CÁCH TIẾP CẬN HÒA NHÃ	128
• Thấu hiểu, đừng đòi hỏi khắt khe	129
• Độ lượng, đừng trừng phạt	131
• Tế nhị không bỏ cuộc	132
• Có thể dạy bảo được, không phải không thể ảnh hưởng tới được	136
• Hãy là một người tha thứ đừng trả đũa	138
• Hãy là người biết tôn trọng	141
11. NÂNG CAO SỰ TỰ CHỦ	143
• Nhận ra lỗi lầm của bạn	145
• Hãy để quá khứ ở lại sau lưng bạn	146

176 RICH WARREN Nhân Văn (biên dịch)

• Chống lại những cảm giác của bạn	147
• Hãy tin bạn có thể thay đổi	148
• Hãy làm cho bạn trở nên đáng tin cậy hơn	150
• Tránh xa sự cám dỗ	151
• Hãy dựa vào sức mạnh của chúa	154
12. MỘT CUỘC SỐNG HỮU ÍCH	158
• Vun xới những gốc rễ	159
• Loại bỏ đi những thứ vô ích	162
• Kết hợp với chúa	164
• Phải biết chờ đợi kết quả	169
MỤC LỤC	173



downloadsachmienphi.com

Download Sách Hay | Đọc Sách Online

NĂNG LỰC ĐỂ THAY ĐỔI CUỘC SỐNG

Có khi nào bạn ước mình có thể thay đổi để khắc phục:

- Một thói quen xấu
- Những ý nghĩ lệch lạc
- Một khuyết điểm của bản thân

Với quyển sách này, Rick Warren sẽ giúp bạn tìm ra con đường chân lý đúng đắn để thay đổi cuộc sống của bạn.

Đó là sự giới thiệu về chân lý, về cách sống cao thượng và khôn ngoan.

Theo đó, bạn có thể quên đi quá khứ đen tối, thoát khỏi sự dằn vặt, sự dày vò của hiện tại và hướng về một tương lai tươi sáng.

NĂNG LỰC ĐỂ THAY ĐỔI CUỘC SỐNG

Có khi nào bạn ước mình có thể thay đổi để khắc phục:

- Một thói quen xấu
- Những ý nghĩ lệch lạc
- Một khuyết điểm của bản thân

Với quyển sách này, Rick Warren sẽ giúp bạn tìm ra con đường chân lý đúng đắn để thay đổi cuộc sống của bạn.

Đó là sự giới thiệu về chân lý, về cách sống cao thượng và khôn ngoan.

Theo đó, bạn có thể quên đi quá khứ đen tối, thoát khỏi sự dằn vặt, sự dày vò của hiện tại và hướng về một tương lai tươi sáng.